Homer
D[illegible]
R[illegible]

LEXICON

HOMERICUM

IN

CANTUM PRIMUM ILIADOS.

AUTORE

GOTTLOBIO ERNESTO FRIDERICO DÜRR

SUPREMAE CURIAE IN GYMNASIO REGIO ILLUSTRI, QUOD HALAE SUEVOR. FLORET, AUDITORE.

HALAE SVEVORVM

SUMTIBUS AUTORIS, ET APUD CH. SCHMEISSER, BIBLIOPOLAM GYMN REGII IN COMMISSIS.

MDCCCXI.

MONARCHAE WÜRTTEM-
BERGIAE

AUGUSTISSIMO POTENTISSIMO

ET

CLEMENTISSIMO

D O M I N O

FRIDERICO

REGI WÜRTTEMBERGIAE

DUCI SUPREMO IN SVEVIA ET
TECCAE.

REL. REL. REL.

MONARCHA AUGUSTISSIME!

SACRAE TUAE REGIAE MAJESTATI devotiſſima mente eruditionis primitias in anniverſariis Monarchiae, per TE UNUM, Admirande, TE PRIMUM, Immortalis, conditae, jamjam oblaturo, o! ſi mihi juveni Cle-

mentia TUA, CLEMENTISSIME REX, hanc condonet audaciam! Parvum eſt munus, ſed proprio Marte elaboratum, parvum, ſi Majeſtatem TUAM, REX AUGUSTISSIME, maximum autem, quod habeam, ſi ingenii et diligentiae meae vires juveniles ſpectare gratioſe dignaberis. CLEMENTIAE TUAE REGIAE eruditionis Muſarumque Protector dulciſſime, et haec Muſarum ſedes, hoc doctrinae ſeminarium, in quo ad-

olevi, ſuam conſervationem, ſuam gloriam indies auctam unice debet. TIBI UNI, AUGUSTISSIME NOSTER, et nos hujus Gymnaſii Regii illuſtris alumni quidquid eſt in nobis eruditi, docti vel bene morati unice debemus. Supplices itaque permittas, O REX DULCISSIME, ut quotquot ſumus, in hoc novi anni ingreſſu Solium accedamus Numinis ſupremi; ſupplex, ut et ego accedam, candida TIBI REGNI indies aucti au-

gendique gaudia, prosperitatem, et nominis salutisque aeternitatem pia devotissimaque mente apprecaturus.

MONARCHA AUGUSTISSIME
SACRAE TUAE REGIAE
MAJESTATIS

Summa devotione et submissione
addictissimus Servus

Halae, Virotungicae
prid. Cal. MDCCCXI.

G. E. F. Dürr
SUPREMAE CURIAE IN GYMN.
REG. ILL. AUDITOR.

Praefatio.

Cum contigiſſet mihi eſſe tam felici, ut graecis inſtitutionibus in noſtro Gymnaſio Regio erudito, ad immortalia Homeri opera aditus mihi pateret; a viro praenobiliſſimo F. D. Graeter, hujus vatis interprete, juſſus ſum, ut, cum in praeparationis libro, a Viro itidem praenobiliſſ. Meineke in lucem prolato, aliqua

ad hujus vatis animum rite penetrandum a ſtudioſa juventute deſiderarentur, illi viam ad cantum primum Iliados facilius et exactius non legendum modo, ſed et intelligendum ſternerem.

Nec mora, ſed cupiditate flagrans huic mandato ſatisfaciendi, Lexica, et inter haec notiſſimum b. Schrevelii, quo non aliud melius ad Homericas voces inveſtigandas mihi viſum eſt, conſului atque perluſtravi, idoneas extraxi, cujuscunque vocis originem explicaturus. Qua quidem in re occupatus clavem quoque Homericam, opus primum in Anglia concinnatum

deinde Roterodami MDCLV ex officina Arnoldi Leers recuſum, adhibui, praeſtantiſſimas quasque explicationes inde excerpſi, totumque denique opus in ordinem alphabeticum redegi, ne quaeſituris mora injiceretur; quo facto et clavem notiſſimam, ſed mere graecam b. Seberi eo conſilio inſpexi, ut indici huic ſua daretur integritas, nec quo demum caſu obvium ſit, vel perſona vel flexione vel ſignificatione diverſa verbulum quidem deeſſet.

Veſtri nunc muneris erit, adoleſcentes, in literarum ſcientiam incumben-

tes, has in vestri gratiam conquaesitas a me voces diligenter frequenterque inquirere, repetere, memoriae etiam vestrae firmiter infigere.

Cui consilio, si parueritis, non erit dubium, quin meo conatu vobis aliquid commodi et utilitatis in Homero legendo attulerim, persuasumque mihi habebo, me et jussum impositum, et id, quod a me constitutum erat, ad finem perduxisse.

Lexicon Homericum

in

cantum I. Iliados.

A.

Α', id est, primus liber, nam 24 libri Iliadum, ut et Odyss. inscriptionem capiunt a 24 literis Graecis.

Ἅ, quae, artic. postposit, plur. num. n. g. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quae, quod. v. 300.

Ἀάπτους, ab ἄαπτος, ος, ὁ, ἡ, non tangendus, ex α priv. et ἅπτομαι, tango, vel ἰάπτω, laedo, noceo. v. 567.

Ἄγαγε, 3. sing. aor. 2. act. ab ἄγω, duco, aestimo, instituo, item proficiscor, praet. ἦχα, hinc aor. 1. pass. ἤχθην. Fut. ἄξω et ἄξομαι. aor. 2. ἦγον, usitatius ἤγαγον, et abjecto augmento ἄγαγον. v. 346.

Ἀγαθὸς, ῆ, ὁ, bonus, probus, fortis, praestans, ab α auctivo, et γηθῶ, Dorice γαθῶ, laetor, gaudeo, vel quod ἀγαστὸς, admirandus, v. 131. 275. ἀγαθός περ, quamvis bonus, v. περ.

Ἀγαμέμνονα, acc. sing. ab Ἀγαμέμνων, ονος, ὁ. Agamemnon. v. 90.

Ἀγαμέμνονι Ἀτρείδῃ, Atridae Agamemnoni, dat. ejusd. vocis. v. 24. 378. confer Ἀτρείδα.

Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο, Agamemnonis Atridae, gen. sing. ejusd. vocis. v. 203.

Ἀγαμέμνων, ονος, ὁ. Agamemnon, Atrei filius, rex Mycenis. v. 94. 318. 335.

Ἀγάννιφον, nivoſum, nivibus obrutum, acc. ſing. ab ἀγάννιφος, nivoſus, quod ab ἄγαν, valde, et νίφω, ningo. v. 420.

Ἄγγελοι, nuntii, nom. pl. ab ἄγγελος, ου, ὁ. ex ἀνὰ et κέλλω, moveo, aut ab ἀνὰ et κέλω, mando, ut ſit amando. v. 334.

Ἄγε, adv. age, (et ἄγεθ' pro ἄγετε, agite,) ab imperat. verbi ἄγω. v. 62. 141. 210. 302. 337. 524.

Ἄγειν, ducere, praeſ. inf. act. verbi: ἄγω, duco, aeſtimo, inſtituo, item proficiſcor, f. 1. ἄξω et ἄξομαι, p. ἦχα. v. 99. 338. 347.

Ἀγείρομεν, 1. pl. praeſ. act. ab ἀγείρω, ερῶ. perf. ἤγερκα, congrego, colligo, v. 142.

Ἀγέμεν, ducere, praeſ. inf. pro ἄγειν, v. 443. et pro imperat. v. 323.

Ἀγέραςος, ου. ὁ, ἡ, ſine munere, ex α priv. et γέρας, ατος, τὸ, praemium. v. 119.

Ἀγλαὰ, ſplendida, ab ἀγλαὸς, ὲ, ὁ, ſplendidus, praeclarus, ab ἀγάλλω, orno, vel potius ab αἴγλη, ſplendor. v. 23. 213. 377.

Ἀγλά' ἄποινα, ſplendida pretia. v. 111.

Ἄγοντες, abducentes, nom. pl. part. praeſ. ab ἄγω. v. 391.

Ἀγόρευε, 3. ſing. imperf. Jon. ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum. v. 385.

Ἀγορεύειν, concionari, praeſ. inf. ejusdem verbi. v. 571.

Ἀγορεύεις, 2. ſing. praeſ. ab ἀγορεύω. v. 109.

Ἀγορεύω, concionor. ἀγόρευσε, nuntiavit, aor. 1. Jon. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum v. 365.

Ἀγορὴν, concionem acc. ſing. ab ἡ ἀγορὴ, jonice pro ἀγορὰ concio in foro, forum, coetus. v. 54. 305. 490.

Ἀγορήνδε, adv. ad forum, ab ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, concio. v. 54.

Ἀγορήσατο, concionatus eſt, 3. Aor. 1. med. ab ἀγοράομαι, concionor. v. 73. 253. hinc

Ἀγορητὴς, ȣ, ὁ, orator. v. 248.

Ἄγȣσι, afferunt, 3. pl. praeſ. verb. ἄγω, duco, fero. f. 1. ἄξω, p. ἦχα. v. 390.

Ἄγω, duco; hic abduco, vide ἄγαγε. v. 184.

Ἄγων, ducens, praeſ. part. verbi. ἄγω, duco. v. 311. 431. 440.

Ἀδάκρυτος, ȣ, ὁ ἡ, ſine lachrymis, ex ἀ priv. et δάκρυ, υος, τὸ, lachryma. v. 415.

Ἄειδε, cane, Jon. praeſ. imperat. ab ἀείδω, pro ᾄδω, cano. v. 1.

Ἄειδον, canebant, 3. imperf. act. Jon. pro ἤειδον, verbi, ἀείδω. v. 604.

Ἀείδοντες, canentes, nom. pl. part. praeſ. act. ἀείδων, οντος, ab ἀείδω. v. 473.

Ἀεικέα, ſaevum, acc. ſing. ab ἀεικὴς, έος, indecens, inconveniens, inconſentaneus, acris, ab α priv. et εἴκω. v. 341. 398. 456.

Ἄεκοντε, inviti, dual. num. ab ἀέκων, οντος, et in f. gen. ἀέκȣσ' pro ἀέκȣσα. Th. ἑκὼν. v. 327.

Ἀέκοντος, inviti, gen. ſing. ab ἀέκων, οντος, invitus, ex α priv. et ἑκὼν, voluntarius. v. 301. 430.

Ἀέκȣσ' pro ἀέκȣσα. Th. ἑκὼν. v. 348.

Ἄζόμενοι, venerantes nom. pl. part. praes. pass. verbi ἄζομαι et ἄζω, veneror. v. 21.

Ἀθανάτοιο pro ἀθανάτου, genit. sing. ab ἀθάνατος, άτου, ὁ, ἡ, immortalis, ex α priv. et θάνατος, άτου, ὁ, mors. v. 530.

Ἀθανάτοισι, immortalibus, dat. plur. ejusdem vocis. v. 265. 520. 525.

Ἀθανάτοισιν, dat. pl. pro ἀθανάτοισι, cum ν, ἐφελκ. vide ἀθανάτοιο. v. 398. 503.

Ἀθέριζον, parvi penderunt, 3. plur. imperf. Jon. ab ἀθερίζω, f. ίσω, p. ἠθέρικα. Th. ἀθὴρ, έρος, ὁ, ἡ, spica. v. 261.

Ἀθηναίην, accus. sing. ab Ἀθηναίη, ης, ἡ. Minerva. v. 200.

Ἀθηναίης, Minervae, Genit. sing. ab Ἀθηναίη, ης, ἡ. Minerva. v. 221.

Ἀθήνη, aliquando Ἀθηναίη, ut 200. Ita dicitur Minerva quasi Ἀθήλη a θηλὴ, papilla, θηλάζειν, ubera sugere, quod ex Jovis capite prosiliens, integrae puella aetatis, non ut lactaretur necesse esset. Vel ab ἀθρεῖν, videre, quod Minerva praevideat. v. 194.

Αἰ pro εἰ, Dorice, si, et Jon. pro εἴθε, utinam. αἴκεν, si forte. v. 66.

Αἳ, quae, ab ὅς, ἡ, ὃ, qui, ae, quod. v. 604.

Αἴαντος, Genit. sing. ab Αἴας, Ajax, ab αἰάζω, lugeo; quia cum puer esset, magno dolore affectus est. Vel (ut Coulon ait) Αἴας fit παρὰ τὸ ἀΐσσω, quod ad bellum cum impetu prorumperet: et a morte ejus maxime defleta, fit verbum αἰάζω, lamentor. v. 138.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax. vide Αἴαντος. v. 145.

Αἰγαίων' pro Αἰγαίωνα, Aegaeonem, Acc. ſing. nomen propr. v. 404.

Αἰγείδην, Accuſ. ſing. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, Aegides, patronymicum. v. 265.

Αἰγιόχοιο, Gen. Jon. pro ου, a nom. αἰγίοχος, aegidem tenens. ex αἰγὶς, ἡ, pellis caprina, q. ab αἲξ, capra, et ἔχω, habeo. v. 202. 222.

Αἰγλήεντος, Genit. ſing. ab αἰγλήεις, εντος, ὁ, fulgens, ſplendidus; ab αἴγλη, fulgor, ſplendor. poet. a γέλα, ſplendor ſolis. v. 532.

Αἰγῶν, Genit. plur. ab αἲξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, caper et capra. v. 41. 316.

Αἰδεῖσθαι, revereri, praeſ. infin. ab αἰδέομαι, veneror, erubeſco, admiror. f. έσομαι et ήσομαι; Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, pudor, verecundia. v. 23. 377.

Ἄϊδι, Dativ. ſing. ab ἄϊς, ιδος, pro ἄϊδης, ου, ὁ, infernus, orcus. v. 3.

Αἰδομένω, reveriti, nom. dual. part. praeſ. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι. Th. αἰδὼς, pudor. v. 331.

Αἰεὶ, adv. ſemper. v. 52. 107. 177. 520. 541. 561.

Αἰὲν, ſemper. v. 290. 494.

Αἴθ' pro αἴθε, dor. utinam. v. 415. (αἴθε, εἴθε et ὡς) verbo ὄφελον, vel Jonic. ὄφελλον, ſaepe praeponuntur ſequente mox infinitivo: uſurpatur autem ut Adverb. optandi, factum ex Aor. τοῦ ὀφείλω, debeo. et aliquando invenitur in prima, ſecunda et tertia perſona. Sic αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam ſederes.

Αἴθοπα, nigrum, acc. ſing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, ardens, calidus, niger. v. 462.

Αἴκε, pro εἴκι, si forte. v. 128. 207. 420.
Αἴκεν, idem, cum ν ἐφελκ. v. 66. 408.
Αἶμα et αἷμ', ατος, ατι, τὸ, sanguis, caedes, consanguinitas. v. 303.
Αἰνὰ, infeliciter, graviter, pro αἰνῶς, poët. ab αἰνὸς, ὁ, infelix, gravis, horrendus. v. 414.
Αἰνότατε, voc. sing. superl. severissime, ab αἰνὸς, ῦ, ὁ, gravis, horribilis. v. 552.
Αἰνῶς, adv. valde, graviter. in comparat, αἰνότερος, superl. αἰνότατος, q. ab αἰ, lamentantium voce; vel ab ἀνία, dolor. v. 555.
Αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors, Parca. v. 416.
Αἴτιοι, nom. pl. ab αἴτιος, ῦ, ὁ, ἡ, qui est in causa, reus, accusandus ob rem aliquam utpote ejus autor, supplicio dignus. v. 153.
Αἰχμητάων pro αἰχμητῶν, gen. pl. ab αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, bellator. Th. αἰχμὴ, ῆς, ἡ, cuspis. v. 152.
Αἰχμητὴν, acc. sing. ab αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, bellator. v. 290.
Αἶψα et αἶψ', statim, celeriter. v. 303. 387.
Ἀκέουσα, n. f. foem. gen. tacita, ab ἀκέων, ουσα, ον, tacitus, a, um. v. 565.
Ἀκέων, οντος, tacitus, adj. ab ἀκὴν, q. ab ἀ priv. et χαίνω, hisco. v. 34. 512.
Ἄκουσα, audivi, Dor. pro ἤκουσα, ut in perf. ἄκουκα, ἤκουκα, ab ἀκούω, audio, obedio. v. 396.
Ἀκούων, audiens, praes. part. act. verbi ἀκούω, obedio, audio. v. 474.
Ἀκροτάτη, Dat. sing. ab ἀκροτάτη, ης, ἡ, summa. Superl. ab ἄκρη, ης, ἡ. Jonic. pro ἄκρα,

summa, nom. pl. ab ἄκρον. Superl. ἀκρότατον. v. 499.

Ἅλα, acc. sing. ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. v. 141. 314. 409.

Ἅλαδε, ad mare. Th. ἅλς, ἡ, mare. v. 308.

Ἄλγε' pro ἄλγεα, nom. plur. ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor. In Dat. pl. ἄλγεσι. v. 2. 96.

Ἄλγεα, nom. pl. ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor. v. 110.

Ἀλεγίζεις, curas, 2. sing. verb. ἀλεγίζω, εις, ει. Fut. ίσω, perf. ικα, curo. v. 160.

Ἀλεξέμεναι, auxiliari, Dor. et Jon. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω. f. ήσω. v. 590.

Ἁλίοιο, marini, Gen. Jon. ab ἅλιος, ου, marinus; est et nomen proprium, ἅλιος γέρων, Nereus; ab ἅλς, mare. v. 538. 556.

Ἀλλὰ, sed, verum, ut et ἀλλ' pro ἀλλὰ, et pro ἄλλο, aliud. ἀλλάγε, at certe, sed tamen. q. ab ἄλλος, alius, non hic, sed alius quisquam. v. 25. 116. 125. 127. 158. 259. 274. 379. 393. 401. 421. 491. 508. 522. 554. 582.

Ἀλλάγε, tamen. v. 82.

Ἄλλῃ, adv. aliter, alio, ad alium locum. v. 120.

Ἄλλο, aliud, n. g. ab ἄλλος, η, ο, alius, a, ud. v. 297.

Ἄλλοι, alii, nom. pl. ab ἄλλος, alius. v. 17. 22. 174. 256. 376.

Ἄλλοισιν, aliis, Dat. pl. jonice pro ἄλλοις ab ἄλλος, η, ον, alius, a, ud. v. 295.

Ἁλὸς, maris, ab ἅλς, mare, v. 327. 316.

Ἄλλοτ' pro ἄλλοτε, alias, interdum, adv. v. 590.

Ἄλλους, acc. pl. ab ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. v. 222.

Ἄλοχος, ου, ὁ, ἡ, uxor. v. 114.

Ἀλόχῳ, uxori, Dat. sing. ab ἄλοχος, ου, ὁ, ἡ, uxor. v. 546.

Ἆλτο, saliit vel desiliit, per syncopen pro ἥλατο, et Aeolice mutato spiritu, ab ἅλλομαι, salio, aor. 1. med. ἡλάμην, ἧλω, ἥλατο et per syncopen ἧλτο, et dorice ἆλτο. Inde Angli *to halt*. Qui enim claudicat, una quasi salit tibia. v. 532.

Ἅμα, adverb. una, simul, cum. v. 226. 348.

Ἀμβρόσιαι, Ambrosiae, nom. pl. ab ἀμβρόσιος, η, ον, immortalis, divinus; interdum dulcis, placidus, q. ab ἄμβροτος, idem. ab α priv. et βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis. v. 529.

Ἀμειβόμεναι, alternantes, nom. pl. part. ἀμειβόμενος, η, ον, alternans, Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto, permuto, alterno, succedo, praetereo. v. 604.

Ἄμεινον, ονος, melius, neutr. ab ἀμείνων, melior, comp. ab ἀγαθὸς, bonus. v. 116. 217. 274.

Ἀμείνων, ονος, melior, comp. ab ἀγαθὸς, bonus. v. 404.

Ἄμμε, nos, acc. pl. poet. (dicitur et in Dual. Doric. et Aeol. pro νῶϊ, νῶ;) ἄμμες, pro ἡμεῖς, nos, ab ἐγὼ, ego. v. 59.

Ἄμμι pro ἡμῖν, Aeol. Dat. pl. nobis. v. 384.

Ἀμύμονας, acc. pl. ab ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus. v. 423.

Ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus, ab α, priv. et μῶμος probrum, reprehensio; sine reprehensione. v. 92.

Ἀ'μῦναι, inf. Aor. 1. act. ab ἀμύνω. Fut. νῶ, auxilior. v. 67. 341. 398.

Ἄ'μυνον, imperat. aor. 1. act. ab ἀμύνω, f. νῶ, auxilior, p. ἤμυγκα, ex α, auct. et μυνὴ, praetextus. v. 456.

Ἀ'μύξεις, lacerabis, 2. fing. f. 1. ab ἀμύσσω, vel ττω. f. ξω, lacero, rado unguibus, lanio, vellico, animum exulcero. v. 243.

Ἀ'μφ', cum dat. pro ἀμφὶ, idem quod περὶ, circa. v. 465.

Ἀ'μφηρεφέα, acc. fing. ἀμφηρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, undique tectus. ex ἀμφὶ, et ἐρέφω, tego. v. 45.

Ἀ'μφὶ, praepof. circa, circum, cum Genitiv. v. 481.

Ἀ'μφιβέβηκας, circumivifti. 2. fing. Perf. act. verbi ἀμφιβαίνω, circumeo, luftro, protego, ex ἀμφὶ, et βαίνω, eo. Fut. βήσομαι, perf. βέβηκα, Aor. ἔβην. v. 37. 451.

Ἀ'μφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus, Vulcani epith. ex ἀμφὶ, et γυιὸς, claudus q. a γυῖον, ου, τὸ, membrum. v. 607.

Ἀ'μφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum et utrinque anfatum, ex ἀμφὶ, et κύπελλον, cyathus. v. 584.

Ἀ'μφιμέλαιναι, utrinque nigrae. Sic dicuntur φρένες, quod ira tanquam fumo quodam denigrentur. At Euftathius putat ita dici, διὰ τὴν ἐν βαθεῖ αὐτῶν θέσιν, ob profundam eorum pofitionem in corpore. ex ἀμφὶ et μέλας, αινα, αν, niger, a, um. v. 103.

Ἀ'μφω, ambo, vel ambae. v. 196. 209. 259.

Ἄν, si, conj. potentialis vel expletiva. 1) cum optativo. v. 232. 271. 301. 549. 2) cum subj. v. 205. 242. 509.

Ἀνά, *cum*, praep. reg. dat. v. 15. 374. *per*, praep. reg. acc. in compositione valet retro, re, rursum. v. 10. 53. 384. 480. 570.

Ἀναβάντες, ascendentes nom. pl. aor. 2. part. ab ἀναβάς, άσα, άν, ascendens, verbi, ἀναβαίνω, ascendo, f. ήσομαι. Th. βαίνω. v. 312.

Ἀνάγοντο, reducti sunt, 3. pl. imperf. pass. vel Aor. 2. med. pro ἀνήγοντο, ab ἀνάγω. Futur. ξω, subduco, augeo. p. ἀνῆχα. ex ἀνά et ἄγω, duco. v. 478.

Ἀναθηλήσει, repullulabit, 3. f. 1. ab ἀναθηλέω, poet. pro ἀναθαλέω. f. ήσω. Th. θάλλω, vireo germino, pubesco. ab Hebr. טל tal, ros, qui pullulationis caussa, ad quod etymon alludit (Homer. Odyss. v. 245.) de Ithaca in Minervae oratione Ulyssi. v. 236.

Ἀναιδείην, acc. sing. ab ἡ ἀναίδεια, impudentia, importunitas; ex ἀναιδής, έος, ὁ, ἡ, impudens, q. ex α, priv. et αἰδώς, όος, ῶς, ἡ, pudor. v. 149.

Ἀναιδές, voc. pl. ab ἀναιδής, έος, ὁ, ἡ, impudens. v. 158.

Ἀναΐξας, surgens, aor. 1. part. ab ἀναΐσσω, sursum ruo, surgo, et ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror. v. 584.

Ἄνακτα, regem, acc. sing. ab ἄναξ, ακτος, ὁ, rex. v. 444.

Ἄνακτι, Dat. sing. ab ἄναξ, ὁ, rex. v. 36. 390.

Ἄναξ, ακτος, ὁ, rex, hinc ἀνάσσω, regno; q. ab ἄνω et ἄγω, qui eminet supra alios. v. 7. 172. 442. 506.

Ἀνάποινον, ab ἀνάποινος, sine pretio, ex α, priv. et ἄποινον, pretium redemptionis, hoc quasi ex α, et ποινὴ, ῆς, ἡ, poena. v. 99.

Ἄνασσε, regna, imper. praes. act. ab ἀνάσσω. F. ξω, regno, impero. v. 180.

Ἀνάσσει, regnat, 3. sing. praes. ind. act. verbi ἀνάσσω; regno, impero. v. 281.

Ἀνάσσειν, imperare, praes. infin. ejusdem verbi. v. 288.

Ἀνάσσεις, imperas, 2. praes. indic. act. ej. verbi. v. 38. 231. 452.

Ἄνασσεν, 3. person. aor. 2. ab ἀνάσσω. imperabat. Fut. ξω. v. 252.

Ἀνασὰς, άντος, et in f. g. ἀνασᾶσα, exsurgens, aor. 2. part. act. Th. ἵστημι, sto. v. 387.

Ἀναστήσειεν, dimoveret, 3. aor. 1. opt. act. ab eodem themate. v. 191.

Ἀνάσχεο, suffer, imperat. Jon. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω; ἀνασχὼν, aor. 2. part. Act. Hinc. ἀνασχετὸς, tolerabilis. Th. ἔχω, habeo, aor. 2. act. ἔσχον. v. 586.

Ἀνασχὼν, attollens, part. aor. 2. ab ἀνέχω, tollo. Th. ἔχω. v. 450.

Ἀναφαίνεις, ostendis, 2. sing. praes. indic. act. ἀναφαίνω, ostendo, fut. ἀναφανῶ; ex ἀνὰ et φαίνω, ostendo, luceo. v. 87.

Ἄνδρα, acc. sing. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, q. ab ἄνω sursum adv. et αἴρομαι, quia altior esse solet, quam foemina. v. 78.

Ἀνδράσιν, viris, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab ἀνήρ vir. v. 151.

Ἄνδρες, viri, nom. pl. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. v. 403.

Ἀνδροφόνοιο, Gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἡ, homicida, ab ἀνὴρ, vir, et φένω, occido, perf. med. πέφονα. v. 242.

Ἀνδρῶν, virorum, gen. pl. ab ἀνὴρ vir. v. 7. 146. 172. 334. 442. 506. 544.

Ἀνέβη, conscendit, aor. 1. act. ab ἀνὰ et βαίνω, eo. f. βήσομαι, perf. βέβηκα. aor. 2. ἔβην, in 3. plur. ἀνέβησαν. v. 497.

Ἀνέδυ, prodiit, 3. sing. imperf. vel aor. 2. act. ab ἀναδῦμι, vel δύω, subeo, emergo, ingredior, demergo, induo. v. 359.

Ἀνεδύσατο, emersit, aor. 1. med. ab ἀναδύω, vide ἀνέδυ. v. 496.

Ἀνεκτὰ, acc. pl. tolerabilia, ab ἀνεκτὸς, ῦ, ὁ, ἡ, tolerabilis, ab ανέχω, tolero; ex ἀνὰ, et ἔχω, habeo. v. 573.

Ἀνέλοντο, sumserunt, sustulerunt, 3. pl. aor. 2. med. Jon. pro ἀνείλοντο, ab ἀναιρέω, tollo, aboleo. f. ήσω. perf. ἀνήρηκα. Th. αἱρέω, capio. v. 449.

Ἀνελὼν, part. aor. 2. act. ab αἱρέω, capio, eligo, detraho, damno. f. ήσω. p. ἥρηκα. v. 301.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus gen. ἀνέμοιο. Jon. dat. pl. ἀνέμοισι, q. ab ἄημι, flo, et ν, inserto ob concursum vocalium. Aut ab ἄνεμαι, laxor, solvor; et ab ἄνεμος, Lat. animus, id est spiritus. v. 481.

Ἀνέρας, acc. pl. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ. vir. 262.

Ἀνέϛαν, assurrexerunt, 3. pl. aor. 2. ind. act. ab ἀνίϛημι, excito. fut. ἀναϛήσω. p. ἀνέϛηκα. aor. 1. ἀνέϛησα. ab ἀνὰ, et ἵϛημι, sto. v. 533.

Ἀνέϛη, surrexit, 3. sing. aor. 2. ind. ab ἀνίϛημι, excito, v. 68. 101.

Ἀνθερεῶνος, Gen. sing. ab ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. Acc. sing. ἀνθερεῶνα, ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. v. 501.

Ἀνθρώπων, hominum, genit. plur. ab ἄνθρωπος, όπυ, ὁ. v. 548.

Ἀνιϛάμενος, exsurgens, praes. part. pass. verbi: ἀνίϛημι, excito, surgo. f. ἀναϛήσω. perf. ἀνέϛηκα, aor. 1. ἀνέϛησα ab ἀνὰ et ἵϛημι, sto. v. 58.

Ἀνόρουσε, surrexit, aor. 1. Jon. verbi: ἀνορούω. Fut. ύσω. Perf. ἀνόρουκα. quod ab ὀρούω, impetum do. Th. ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, et Aeol. ὄρσω. v. 248.

Ἀνϛήτην, surrexerunt, pro ἀνεϛήτην, aor. 2. ind. dual. ab ἀνίϛημι. v. 305.

Ἀντάξιον, ab adject. ἀντάξιος, aequalis pretii, existimatione par, ab ἀντὶ, contra, aeque, et ἄξιος, dignus. v. 136.

Ἄντην, adv. coram, ex adverso. Th. ἀντὶ, contra. v. 187.

Ἀντιάσας, αντος, aor. 1. part. act. ab ἀντιάω, ῶ, occurro. f. άσω. Th. ἀντὶ, contra. v. 67.

Ἀντιβίην, obviam, contra, adv. ab ἀντίβιος, adversus; ex ἀντὶ, et βία, ἡ, vis. v. 278.

Ἀντιβίοισι, contrariis, Dat. plur. ab ἀντίβιος, adversus. v. 304.

Ἀντίθεον, acc. sing. ab ἀντίθεος, ου, ὁ, divi-

nus, aequalis Deo. ex ἀντὶ, aequalitatem signi-ficante, et Θεὸς, Deus. v. 264.

Ἀντίοι, obvii, 1. pl. ab ἀντίος, ου, ὁ. v. 535

Ἀντίον, ex adverso, contra, ab ἀντίος, contra, adversus. v. 230.

Ἀντιόωσαν, acc. sing. f. g. praes. part. ab ἀντιόων, et in f. g. ἀντιόωσα, poet. pro ἀντιῶν, et ἀντιῶσα, verbi: ἀντιάω, occurro. Th. ἀντὶ. v. 31.

Ἀντιφέρεσθαι, praes. infin. ab ἀντιφέρομαι, resisto, obviam me fero, repugno ex ἀντὶ, et φέρω. fero, porto; obtineo; consequor: per-solvo, profero, aufero, confero, imperf ἔφερον, ες, ε. fut. οἴσω, tanquam ab οἴω. v. 589.

Ἄνωγεν, jussit, 3. sing. imperf. vel aor. 2. Jon. pro ἤνωγεν, sequente ν, ἐφελκ. ab ἀνώγω. fut. ξω, jubeo, mando. v. 313.

Ἄξω, fut. 1. act. ab ἄγω. fut. ξω, abduco. 139.

Ἀπ' pro ἀπὸ, ab. v. 530. 532.

Ἀπαμειβόμενος, praes. part. ab ἀπαμείβομαι, respondeo, vicissim respondeo. ex ἀπὸ, et ἀμείβω, permuto, commuto, alterno, vices reddo, succedo, praetereo. f. ψω. p. ἤμειφα. Forte ab ἅμα, simul, et λείβω fundo: ut sit quasi quid pro quo refundo. v. 84. 130. 215. 285. 560.

Ἀπάνευθε, seorsum, adv. ab ἄνευθε. v. 35. 48. 549.

Ἅπαντες, omnes, 1. Pl. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis, e. v. 535.

Ἀπατηλὸν, acc. sing. ab ἀπατηλὸς, οῦ, ὁ, fallax, ab ἀπατάω, decipio, fallo; contr. ῶ. fut. ήσω. p. ἠπάτηκα. aor. 1. ἠπάτησα. q. ἀπὸ τοῦ πάτου ἀπάγω, a via abduco. v. 526.

Ἀπι-

Ἀπεβήσατο, abiit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἀποβαίνω, abeo. v. 428.

Ἀπεδέξατ' pro ἀπεδέξατο, accepit, 3. sing. aor. 1. med. ab ἀποδέχομαι, recipio; fut. δέξομαι, perf. δέδεγμαι; ex ἀπὸ, et δέχομαι, capio, excipio. v. 95.

Ἀπειλεῖς, minaris, 2. praes. ind. act. ab ἀπειλέω, ῶ, minitor, minor; f. ήσω; perf. ἠπείληκα, aor. 1. ἠπείλησα, q. ἀπ' ἐλέε ἔω, procul absum a misericordia, nihil ego cuiquam parco. Vel ab ἀπέλλω, arceo. Finis minarum est arcere a proposito. v. 161.

Ἀπειλήσω, minitabor, 1. sing. f. 1. ejusd. verbi. v. 181.

Ἀπελυμαίνοντο, lustrabantur, 3. pl. aor. 2. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor, ex ἀπὸ et λύμη, ης, ἡ, vel potius a λῦμα, ατος, τὸ, sordes. v. 314.

Ἀπέλυσε, liberavit, 3. sing. aor. 1. activ. verbi: ἀπολύω, fut. ἀπολύσω, absolvo, q. ab ἀπὸ et λύω, solvō. v. 95.

Ἀπερείσι' pro ἀπερείσια, et per metathesin ἀπειρέσια, infinita; ex α priv. et πέρας, ατος, τὸ, terminus. v. 13. 372.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illaesus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum. v. 415.

Ἀπηνέος, immitis, gen. sing. ab ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ, crudelis; immitis. Forsitan ab ἀπὸ et ἡνία, fraenum, ut quasi irae effraenis. Metaphora ἀπὸ τῶν δυσηνίων ἵππων, ab effraenatis equis. v. 340.

Ἀπηύρων, abstulerant, 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω, aufero, ex ἀπὸ, et αὔρα, aura. v. 430.

Ἀπίης, Genit. sing. ab Ἀπίη, ης, Apia. ab ἄπιος, longinquus, ut ex ἀπίης γαίης fit ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης ut Constantinus ait; vel ἀπίης i. e. πελοποννήσου, ab Apide, filio Phoronei. v. 270.

Ἀπίθησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. pro ἠπίθησε. ab ἀπιθέω, inobediens sum. Th. πείθω, persuadeo. v. 220.

Ἀπὸ, a, praep. reg. gen. *a*, *ab*, *ex*, *de*, *per*. v. 67. 249. 591. 598.

Ἀποαιρεῖσθαι, auferri, praes. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, praes. pass. ἀφαιρέομαι, οῦμαι, auferor; p. pass. ἀφῄρημαι, aor. 1. pass. ἀφῃρέθην. fut. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι; ex ἀπὸ, et αἱρέω, capio. v. 230.

Ἀποαίρεο, auferas. Jon. pro ἀποαίρου, praes. imperat. ab αἴρω, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo; fut. ἀρῶ. perf. ἦρκα; aor. 1. ἦρα. v. 275.

Ἀποδοῦναι, reddere, aor. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι. Fut. δώσω. praet. δέδωκα, aor. 2. ἔδων. v. 134.

Ἀπόειπ' pro ἀπόειπε, abnue, aor. 2. imperat. act. ab ἀποειπεῖν, refutare; ab ἀπὸ, et ἔπω, dico. v. 515.

Ἄποινα, τὰ, pretia, loco poenae debita, ex α priv. et ποινὴ, ῆς, ἡ, poena. v. 20. 95. 111.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ. Apollo. v. 380. 603.

Ἀπόλλωνι, Apollini. Dat. sing. ab Ἀπόλλων, ωνος. v. 36. 315.

Ἀπολέσθαι, perire, aor. 2. inf. med. ab ἀπόλλυμι, perdo; fut. ἀπολέσω; Th. ὄλλυμι, perdo. v. 117.

Ἀπόλεσσαν, interfecerunt, 3. pl. aor. 1. act. Jon. et Poet. pro ἀπώλεσαν ab ἀπόλλυμι, f. 1. ἀπολέσω; aor. 1. ἀπώλεσα abjecto augmento ἀπόλεσα, et ob metrum σ duplicato, ἀπόλεσσα. v. 268.

Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrari, praes. infin. pass. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor, lustror, *et contra*, corrumpo, noceo, quod a λῦμα, τὸ, sordes, purgamentum; quasi λοῦμα, idem: quod a λούω, lavo. v. 313.

Ἀπονοστήσειν, retro cessuros esse, fut. 1. inf. verbi ἀπονοστέω, alicunde redeo; Th. νοστέω, redeo; f. ήσω. v. 60.

Ἀποπαύεο, abstine, praes. imperat. Jon. pro ἀποπαύου; verbi: ἀποπαύομαι; Th. παύω, cesso. 422.

Ἀπόστιχε, abi, aor. 2. imperat. ab ἀποστείχω, abeo, q. a στείχω; f. ξω, ordine eo. aor. 2. ἔστιχον. v. 522.

Ἀποτίσομεν, compensabimus 1. pl. fut. 1. act. ab ἀποτίω; f. τίσω, remunero, compenso: Th. τίω, honoro, vel punio. v. 128.

Ἀπούρας, auferens, aor. 1. part. pro ἀπουρίσας, ab ἀπουρίζω, Jon. pro ἀφορίζω, separo; f. ἀφορίσω; p. ἀφώρικα; aor. 1. ἀφώρισα; ex ἀπὸ, et ὁρίζω, definio; Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus. v. 356. 507.

Ἀπριάτην, inemtam, est adject. acc. sing. ab ἀ priv. et πρίαμαι, emo, redimo. Hinc dicitur Priamus, quia cum in Graeciam ab Hercule abductus est captivus, Hesione eum auro redemit. v. 99.

Ἆρ, v. 8. non ἄρα, nec per apocopen ab hoc. Ἆρ enim compositum cum τίς τι, auget sensum interrogativi, ut Romanorum *quisnam?*

vel *quis quaeso?* Subinde quoque ante τις occurrit, ut Il. η. 400. auget quoque negationem vel prohibitionem, ut ibid. v. 433.

Ἄῤ, pro ἄρα. v. 46. 65. 68. 93. 96. 101. 115. 148. 292. 501. 584. 599.

Ἄρα, utique, nempe, igitur, jam, posthac. v. 308. 330. 428. 465. 471. 529.

Ἀργαλέος, α, ὁ, molestus, difficilis, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor, vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον, opus. v. 589.

Ἀργείοισι, Argivis, dat. pl. ab Ἀργεῖος, Argivus. v. 382. 445.

Ἀργείων, Argivorum, gen. pl. ejusdem vocis. v. 79. 119.

Ἀργοὺς, veloces, acc. pl. ab ἀργὸς, ἡ, ὸν, velox; per Antiphrasin, quasi ἄεργος, tardus, otiosus: est et albus. v. 50.

Ἀργυρέη, dat. sing. f. g. ab ἀργύρεος, εη, εον, argenteus. v. 219.

Ἀργυρέοιο, argentei, gen. sing. pro ἀργυρέου ab ἀργύρεος, εη, εον, et contr. ἀργυροῦς, ρῆ, ροῦν, argenteus, a, um. v. 49.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, et ος, argenteos pedes habens, id est, argentei coloris, candidos, ex ἄργυρος, argentum, et πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis, vel a πέζα, fimbria, limbus. v. 538. 556.

Ἀργυρότοξ', pro ἀργυρότοξε, vocat. ab ἀργυρότοξος, ου, ὁ, argenteo arcu decorus, ab ἄργυρος, argentum, et τόξον, ου, τὸ, arcus. v. 37.

Ἀρείοσιν, fortioribus, dat. pl. cum ν euphonico, ab ἀγαθὸς, bonus, ἀρείων, ἄριστος, ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars. v. 260.

Ἀρῆξαι, auxiliari, aor. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior; f. ξω; aor. 1. ἤρηξα, proprie in bello. Ab Ἄρης, ut volunt. Vel si mavis ab ἄρω. v. 408.

Ἀρήξειν, opem laturum esse, fut. 1. inf. verbi: ἀρήγω, auxilior, opem fero. vide ἀρῆξαι. v. 77.

Ἀρητῆρα, sacerdotem, acc. sing. ab ἀρητὴρ, ὁ. vel ἀρήτειρα, ας, ἡ, sacerdos ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, dirae. v. 11.

Ἀρητῆρος, sacerdotis, genit. sing. ab ἀρητὴρ, vide ἀρητῆρα. v. 94.

Ἀριςήεσσιν, primoribus, dat. plur. Jon. pro ἀριςεῦσιν, ab ἀριςεὺς, έος, ὁ, princeps, omnium fortissimus, ab ἄριςος, optimus. Th. Ἄρης, Mars. v. 227.

Ἄριςον, fortissimum, acc. sing. ab ἄριςος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, bonus, comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, Mars, vel ab ἄρι et ςῶ, qui valde, id est, firmiter stat. v. 244. 412.

Ἄριςος, optimus, potentissimus. vide ἄριςον. v. 69. 91.

Ἀρνύμενοι, expetentes, 1. pl. part. praes. medii, ab ἄρνυμαι, capio, expeto. v. 159.

Ἀρνῶν, agnorum, genit. plur. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, a. Ab αἴρω, attollo; ἄρσις, elevatio, quod saltitare soleat, elevatis posterioribus pedibus. Eust. ducit. ab ἀρὰ, quod in votis faciendis et precibus agni sacrificarentur. v. 66.

Ἄρσαντες, congruentes, nom. pl. aor. 1. part. verbi: ἄρω, apto; fut. ἀρῶ, et Aeol. ἄρσω. hinc ἄρσας, αντος, ὁ; aor. 1. part. v. 136.

Ἀρχὸς, nom. sing. ab ἀρχὸς, ȣ, ὁ, princeps. Th. ἄρχω, impero, cum genit. f. ξω, perf. ἦρχα, aor. 1. ἦρξα, praes. med. ἄρχομαι, incipio,

impero. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium, imperium. v. 144. 311.

Ἄσβεςος, ου, ὁ, ἡ, inexſtinguibilis, ex α, priv. et σβέννυμι, vel σβεννύω, extinguo; fut. σβέσω, ab inuſitat. σβέω, aor. 1. ἔσβεσα. v. 599.

Ἅσσ' pro ἄσσα, pro ἅτινα, quaecumque. v. 554.

Ἆσσον, adv. propius, idem quod ἐγγὺς, cum dat. et gen. in compar. ἐγγίων et ἴσσων, quod dicitur etiam ἄσσων, et in n. g. ἴσσον, et ἆσσον. v. 335. 567.

Ἀςεροπητὴς, ῦ, ὁ, fulgurator, ab ἀςεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. poetis idem quod ἀςραπὴ, ab ἀςράπτω, fulguro; f. ψω, q. ab ἄςρα ἰάπτω aſtra mitto. v. 580. 609.

Ἀτάρ, ſed, ſi, poet. pro quo aliquando αὐτάρ. v. 166. 506.

Ἀταρτηροῖς, aſperis, dat. plur. ab ἀταρτηρὸς, ὃ, ὁ, aſper pro ἀτηρὸς, ῦ, ὁ, per pleonasm. ſyllabae ταρ. Th. ἄτη, damnum, q. ab ἀτάω, laedo, eſt etiam ἄτη, dea, quae damna et infortunia hominibus mittit. v. 223.

Ἀτελεύτητον, infectum, acc. ſing. ab ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, infectus, ſine carens, ad finem non perductus, irritus, a τελευτάω, finio. quod a τέλος. v. 527.

Ἄτερ, ἄτερθε et ἄτερθεν, *ſine*, *citra*, *absque*, cum gen. hinc ἀπάτερθε, ſeorſum. v. 498.

Ἄτην, culpam, acc. ſing ab ἄτη, ης, ἡ, culpa, peccatum. Th. ἀτάω, laedo. f. ήσω. v. 412.

Ἄτιμος, inhonoratus, comparat. ἀτιμότερος; ex α priv. et τίω, honoro, vel punio, ulciſcor. v. 171.

Ἀτιμοτάτη, inhonoratiſſima, vocativus ſuperlativi foem. g. ἀτιμοτάτη, ης, inhonoratiſſima, a poſitivo ἄτιμος, inhonoratus; compar. ἀτιμότερος, ex α, priv. et τίω, honoro. v. 516.

Ἅτιν' pro ἄτινα, quae, nom. plur. n. g. ex ὅ, et τὶ, quid. v. 289.

Ἀτρείδα, acc. dual. ab Ἀτρείδης. Atrei filios, Agamemnona et Menelaum. v. 16.

Ἀτρεῖδαι, voc. pl. o vos Atridae, i. e. Atrei filii. v. 17.

Ἀτρείδῃ, Ἀγαμέμνονι, dat. Atridae, i. e. Atrei filio, Agamemnoni. v. 24. 369. 378.

Ἀτρείδης, ου, ὁ, Atrides, patronymicum, Atrei filius, Agamemnon. v. 12. 102. 247. 308. 313. 355. 411.

Ἀτρείωνα, Atridem, i. e. Agamemnonem. acc. ſing. ab Ἀτρείων, ονος, Atrides. v. 387.

Ἀτρυγέτοιο pro ἀτρυγέτου, ſterilis, genit. ſing. ab ἀτρύγετος, έτου, et Jonic. ἀτρυγέτοιο, ſterilis, non fructuoſus.

Maris et aëris epitheton; ex α priv. et τρυγὴ, ῆς, ἡ, triticum, frumentum, fructus. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo; item vindemio. v. 316. 327.

Αὖ, retro, rurſum. v. 459. 540.

Αὐδὴ, nomin. ſing. ab αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio. v. 249.

Αὖθ' pro αὖθι, vel αὖθις, rurſus et pro ἔπειτα, deinde ab αὖ, idem. v. 370.

Αὖθις, Jon. αὖτις, et αὖθι, v. 492. tum αὖτε, *rurſus*, pro αὖ. v. 425. 513. 522.

Αὐτὰρ, conj. ſed, at, ac, autem, verum, vox poetica, ab ἀτὰρ, idem, interjecto υ; (ſed ἄτερ, ſine, absque, q. v.) v. 51. 118. 127. 133. 282. 333. 348. 430. 458. 464. 467. 469. 484. 488. 597. 605.

Αὖτε, adv. rurſus, iterum, porro. v. 206. 237. 340. 404. 578.

Αὐτὴ, ipſa, nom. ſing. f. g. ab αὐτὸς, ἡ, ὸν, ipſe, a, um. v. 420.

Αὐτῇ, ipſi, dat. ſing. f. g. ab αὐτὸς. v. 577.

Αὐτῆμαρ, eodem die, ab αὐτὸς, ipſe, et ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα, dies. v. 81.

Αὐτὴν, ipſam, acc. ſing. f. g. ab αὐτὸς, ipſe. v. 112. 143.

Ἀϋτὴν, clamorem acc. ſing. ab ἀϋτὴ, ῆς, ἡ; pugna, clamor. v. 92.

Αὐτίκ' pro αὐτίκα, adv. ſtatim, ſubito, ab αὐτὸς. v. 386. 583.

Αὐτίκα, adv. ſtatim. v. 199. 539.

Αὖτις, adv. rurſum. v. 27. 140. 347.

Αὐτίχ', ſequente aſpir. pro αὐτίκα, adv. *ſtatim*. v. 118.

Αὐτοί, ipſi, nom. plur. ab αὐτὸς, ipſe, ille. v. 270. 437. 487.

Αὐτοῖο, ipſius, genit. Jon. pro αὐτοῦ ab αὐτὸς. v. 360. 500.

Αὐτοῖσι, illis, ſ. ipſis, dat. pl. jon. ab αὐτὸς. v. 51.

Αὐτὸν, ipſum, acc. ſing. m. g. ab αὐτὸς. v. 463.

Αὐτὸς, ἡ, ὸν, ipſe, a, um. v. 133. 137. 161. 185. 246. 324. 356. 507.

Αὐτῦ, ibi, per ſyncop. pro αὐτόθι. v. 428.

Αὐτῦ, genit. ſing. ab αὐτὸς, ipſe. v. 47. 218.

Αὐτοὺς, illos, ſ. ipſos, acc. pl. ab αὐτὸς. v. 4.

Αὐτὼ, ipſi, (duo) nom. dual. ab αὐτὸς. v. 338.

Αὐτῶν, illorum, genit. pl. ab eod. v. 461.

Αὔτως, *fruſtra*, item *temere*: communiter, *ſimiliter*, *hoc modo* pro ἐστάυτως. v. 133. 520.

Ἀφαιρεῖται, aufert, 3. praeſ. ab ἀφαιρέομαι, ἤσομαι, auferor. v. 182.

Ἀφαιρήσεσθαι, ablaturum eſſe, inf. fut. 1. med. ab ἀφαιρέομαι, abſeror, auferor; f. ἀφαιρήσομαι; hinc infin. ἀφαιρήσεσθαι, ablaturum eſſe. v. 161.

Ἄφαρ, ſtatim, cito, v. 349. 594.

Ἀφέλεσθε, aufertis, Jon. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. aor. 2. med. ἀφειλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero; fut. ήσω, aor. ἀφεῖλον. v. 299.

Ἄφενος, τὸ, divitiae, opes, ſed *proprie* cenſus vel reditus unius anni. quaſi ἀφ' ἑνὸς ἔνου, *uno anno collectum*, ab obſoleto ἔνος, η, ον, *annuus, a, um*, per ſyncop. ἄφνος. v. 171.

Ἀφέξει, abſtinebit, 3. ſing. fut. 1. act. ab ἀπέχω, abſtineo. fut. ἀφέξω, εις, ει, abſtinebo. v. 97.

Ἀφίει, remittebat, 3. ſing. imp. pro ἀφίη, quaſi ab ἀφιέω, ab ἀφίημι, remitto, ſino, dimitto, relinquo, permitto, omitto. v. 25.

Ἀφύξειν, acquiſiturum eſſe, infin. fut. 1. ab ἀφύσσω, fut. ἀφύξω, haurio, acquiro. v. 171.

Ἀφύσσων, hauriens, praeſ. part. ab ἀφύω; f. ύσω, haurio. v. 598.

Ἀχαΐδα, Achivam, acc. sing. ab Ἀχαΐς, ΐδος, ἡ, Achaia. v. 254.

Ἀχαιοί, Achaei, i. e. Graeci. v. 22. 79. 127. 163. 344. 376. 509. Confer, quae de diversis Graecorum denominationibus (Ἀχαιοί, Ἀργεῖοι, Δαναοί, Ἕλληνες) disseruit b. Köppen. T. I. p. 5 — 8.

Ἀχαιοῖς, dat. plur. v. 2.

Ἀχαιοῖσιν, dat. cum ι paragogico jonico, et ν ἐφελκ. vel euphonico. v. 284. 422.

Ἀχαιοὺς, Achaeos, acc. plur. v. 15. 61. 374. 409.

Ἀχαιῶν, Achivorum, seu Achaeorum, gen. pl. v. 12. 71. 150. 162. 227. 229. 237. 240. 244. 276. 305. 347. 368. 384. 392. 412. 454. 473. 478. 484. 559.

Ἀχιλεῦ, o Achilles, vocat. sing. ab Ἀχιλεὺς, ἕως, et att. ῆος, ὁ, Achilles. v. 74.

Ἀχιλεὺς, ἕως, ὁ, Achilles. v. 199.

Ἀχιλῆα, Achillem, acc. sing. v. 558.

Ἀχιλῆϊ, Achilli, dat. sing. v. 319.

Ἀχιλῆος, Genit. sing. ab Ἀχιλεὺς, ἕως, et Att. ῆος, ὁ, Achilles. v. 1.

Ἀχιλλεὺς, Achilles, item. v. 54. 330. 348.

Ἀχιλλῆϊ, Achilli, dat. sing. item. v. 283.

Ἀχνύμενος, dolens, praes. part. ab ἄχνυμαι, doleo; f. ύσομαι; perf. ἤχνυσμαι; Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor. v. 103. 241. 588.

Ἄχος, εος, τό, dolor, moeror. q. ab α priv. et χάω, seu χαίνω, hisco, quia dolor ingens hiscere prohibet, vel ex α epitatico, et χῶ, i. e. χέω, fundo. Est enim ἡ ἄγαν σύγχυσις, in-

quit Euſtath. ad quam Etymologiam alludit Homerus Il. 381. καδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι, dolor ei offuſus eſt plurimus oculis. Aliquando enim ſignificat *lachrymas ex dolore ortas*, ut Od. θ. 530. ἄχει φθινύθουσι παρειαὶ, lachrymis tabeſcunt genae. Hinc Angl. *to ake*, et *ach*. v. 188.

Ἄψ, adv. retro, retrorſum, rurſus. v. 60. 220.

B.

Βαθεῖαν, profundam, acc. ſing. f. g. a βαθὺς, εῖα, ὺ, Hom. Il. α. v. 532.

Βαῖνον, iverunt, 3. pl. aor. 2. vel imperf. verbi βαίνω, eo. v. 437.

Βάλε, demiſit, projecit. Jon. pro ἔβαλε, 2. ſing. aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio, a βῶ, βάλλω, ut a θῶ, θάλλω; imperf. ἔβαλλον; f. βαλῶ; p. βέβληκα; praeſ. paſſ. βάλλομαι, abjicior; perf. paſſ. βέβλημαι. v. 245.

Βάλλ' et βάλλε, jaciebat, vel feriebat; imperf. Jon. pro ἔβαλλε, a βάλλω, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio; f. λῶ. v. 52.

Βάλλεο, mitte, conde, injice, pro βάλλου, Jon. praeſ. imperat. paſſ. a βάλλομαι, idem quod βάλλω. v. 297.

Βαρείας, graves, acc. pl. f. g. a βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, neutr. e. v. 89. 97.

Βαρυστενάχων, graviter ſuſpirans, part. praeſ. verbi βαρυστενάχω, poetice pro βαρυστενάζω. Fut. ξω, graviter ſuſpiro, ſ. ingemiſco, a βαρὺς, gravis, et στένειν (german. ſtöhnen) hinc

στενάχω, ab ἄχος, dolor, cum dolore gemo; ergo βαρυστενάχω, graviter dolens ingemisco. v. 364.

Βασιλῆα, regem, accus. sing. a βασιλεὺς, ἑος, ὁ. v. 331.

Βασιλῆϊ, regi, dat. sing. a βασιλεὺς, ἑος, ὁ, rex. v. 9. 277.

Βασιλῆος pro ἑος, regis, genit. sing. a βασιλεὺς, ἑος, ὁ, rex. v. 410.

Βάτην, iverunt, Doric. pro ἐβήτην, 3. Dual. aor. 2. verbi βαίνω, eo. v. 327.

Βεβήκει, abiit, 3. sing. perf. a βαίνω; fut. βήσομαι, p. βέβηκα. v. 221.

Βέλεσσιν, telis, sagittis; dat. pl. a βέλος, εος, τὸ, telum, sagitta. v. 42.

Βέλος, εος, τὸ, sagitta, telum, jaculum, ictus, q. a βλέω, inusit. pro βάλλω. v. 51.

Βένθεσσιν, profunditatibus, dat. plur. a βένθος, εος, τὸ, profunditas. v. 358.

Βῆ, ivit, vel descendit, pro ἔβη, Jon. aor. 2. ἔβην, ἔβης, ἔβη, et abjecto augmento βῆ, a βαίνω; fut. βήσομαι. v. 34. 44. 439.

Βηλοῦ, liminis, genit. sing. a βηλὸς, οῦ, ὁ, limen, domus. v. 591.

Βῆσαν, iverunt, exposuerunt, 3. pl. Jon. aor. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, verbi βαίνω. v. 438.

Βῆσε, imposuit, pro ἔβησε, aor. 1. Jon. ab inusitato βάω, βήσω. Th. βαίνω, adscendere facio. v. 310.

Βήσομεν, conscenderimus, 1. pl. f. 1. vel per systolen pro βήσωμεν, 1. plur. aor. 1. subj. act. a βαίνω, incedo, eo. v. 144.

Βίῃ, vi, dat. ſing. a βίη, ης, jonice pro βία, ας, ἡ, vis, fortitudo. v. 404. 430.

Βουλὰς, conſilia, acc. plur. a βουλὴ, ῆς, ἡ, voluntas, conſilium. v. 537. 540.

Βούλεται, vult, 3. ſing. praeſ. a βούλομαι, volo. v. 67.

Βουλεύσαντε, conſultantes, dual. num. aor. 1. part. a βουλεύω, conſulto, delibero; f. βουλεύσω. perf. βεβούλευκα; aor. 1. ἐβούλευσα. Th. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, curia. v. 531.

Βουλὴ, ῆς, ἡ, voluntas, conſilium, decretum, aliquando concilium, et locus, in quem conveniunt; a βέβολα, praet. med. verbi βάλλω, metaphora ducta a ſagittariis, hinc βούλομαι. v. 5. 31.

Βουληφόρος, ου, ὁ, conſultor, ex βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, et φέρω, fero. v. 144.

Βοῦς, boves, accuſ. plur. a βοῦς, οὸς, ὁ, et ἡ, bos, vacca. v. 154.

Βούλομαι, volo, malo; f. βουλήσομαι. v. 112.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini ſunt oculi, i. e. *magni*, vel *nigri* et *rotundi* ideoque *venuſti*, ex βοῦς, bos, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. v. 551. 568.

Βριάρεων, Briareum, accuſ. ſing. a βριάρεως, ω, ὁ, Briareus, nomen Gigantis cujusdam, centum manus habentis, a βριάω, robuſtus ſum, vel ex βρὶ, particula intenſiva valde, et Ἄρης, Mars. v. 403.

Βρισηΐδα, Briſeïda accuſ. ſing. a Βρισηῒς, ΐδος, ἡ, *Briſeïs*, filia *Briſei*, nomine *Hippodamia*, quam Achilles expugnata Lyrneſſo captivam abduxit. v. 184. 323. 346.

Βροτοὶ, terreſtres, nomin. plur. a βροτὸς, ῦ, ὁ, terreſtris, mortalis. v. 272.

Βωμὸν, aram, accuſ. ſing. a βωμὸς, ῦ, ὁ, baſis, ara. v. 440.

Βωτιανείρῃ, populoſae, dat. ſing. f. g. a βωτιάνειρος, alens et educans viros, a βῶτις, foem. a βώτης, paſtor: quod a βόσκω, paſco, ο mutato in ω, aut a βρώσκω. v. 155.

Γ.

Γ' pro γὲ, ſyllabica adjectio ſignificat *quidem*, *certe*, *ſaltem*: eſt etiam particula expletiva, et vacat praecipue cum jungitur aliis vocabulis, vel euphoniae, vt v. 304. vel ſyllabae producendae cauſa, vt v. 98. 491. 527. 548. 553.

Γαῖαν, acc. ſing. a γαῖα, ας, et poet. γαίη, ης, ἡ, terra, tellus, a γάω, naſcor, quod e terra omnia oriantur. v. 254.

Γαίῃ, terrae, dat. ſing. a γαίη, ης, ἡ, terra. v. 245.

Γαίης, terrae, genit. ſing. a γαίη, ης, ἡ. v. 270.

Γαίων, glorians, praeſ. part. a γαίω, glorior, ſuperbio. v. 405.

Γὰρ, enim, nam, conjunctio cauſalis. v. 9. 12. 55. 56. 63. 76. 78. 80. 81. 86. 113. 120. 123. 152. 154. 177. 195. 212. 217. 232. 236. 260. 262. 270. 293. 295. 296. 342. 355. 356. 389. 396. 404. 423. 507. 525. 526. 557. 580. 581. 589. 590.

Γὲ, Dorice, γὰ, vide γ'. v. 60. 81. 216. 286. 299. 352. 393. 506 etc.

Γείνατο, genuit, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. a γεινάμην, natus ſum vel genui pro ἐγεινάμην, ω, ατο, a γίνομαι, naſcor, fio, ſum. v. 280.

Γέλος, ωτος, vel γέλω, ὁ, riſus, a γελάω, rideo, quod ab ἕλη, *id eſt* calor: e caloris enim copia riſus profluit, ad quod etymon alludit Homer. hoc in loco, ubi dicit ἄσβεστος γέλως, major riſus quam exſtingui poteſt: ſumpta Metaph. ab igne. Martinius deducit a γέλα, ſplendor ſolis; quod riſus ſit ſerenitati ſimilis. v. 599.

Γενεαί, aetates, nom. pl. a γενεά, ᾶς, et Jon. γενεὴ, ῆς, ἡ, aetas. Th. γείνομαι, naſcor. v. 250.

Γένετ' pro ἐγένετο, ortus eſt; aor. 2. Jon. med. a γείνομαι, orior, naſcor, fio, gignor. v. 49. 188. 493.

Γένηται, fuerit, aor. 2. ſubj. medii, a γίνομαι, ſum, fio, orior. v. 341.

Γεραιὸς, ῦ, ὁ, ſenex; γεραιά, anus, a γέρων, οντος, ὁ, ſenex; q. γέαν ὁρῶν, quod prono capite terram ſpectet. Vel a γέρας, quia ſenectus honorabilis. v. 35.

Γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, praemium, munus; proprie ſenibus datum; γέρων. v. 118. 120. 123. 133. 135. 138. 161. 167. 185. 276. 356. 507.

Γέρον, ſenex. vocat. ſing. a γέρων, ſenex. v. 26. 286.

Γέροντι, ſeni, Dat. ſing. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex, is. v. 358.

Γέρων, οντος, ὁ, ſenex. v. 33. 462.

Γηθήσαι, laetaretur, 3. aor. 1. opt. verbi: γηθέω, gaudeo, laetor; f. ήσω; aor. 1. ἐγήθησα; imperf. Jon. γήθεον, pro ἐγήθεον; q. a. γάω, laetor, vel γάθομαι. v. 255.

Γήθησεν, laetatus est, 3. sing. pro ἐγήθησεν: aor. 1. ind. act. Jon. a γηθέω, gaudeo, laetor; f. ήσω, q. a γάω, laetor vel γάθομαι. v. 330.

Γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, dat. γήρατι, αϊ, ᾳ, senectus, a γέρων, senex, quod senum est.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, et γλαυκώπης, caesios habens oculos. In accus. γλαυκῶπιν, et ιδα. Sic γλαύκωψ, ὁ, qui caesios oculos habet; ex γλαὺξ, noctua (hinc γλαυκὸς, glaucus), et ὢψ, ὁ, oculus; Th. ὄπτομαι, video; f. ὄψομαι. v. 206.

Γλυκίων, dulcior, comp. a γλυκὺς, εῖα, ὺ, dulcis, jucundus. In superl. γλύκιστος, et γλυκύτατος. v. 249.

Γλυκὺ, dulce, acc. sing. n. g. a γλυκὺς, εῖα, ὺ, dulcis, e; jucundus; vide γλυκίων. v. 598.

Γλώσσης, linguae, genit. sing. a γλῶσσα, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, sermo. v. 249.

Γνῶ, Jon. et poet. pro ἔγνω, cognovit, 3. sing. aor. 2. act. ἔγνων, ως, ω. (At γνῶ, est 1. sing. aor. 2. subj.) a γινώσκω, cognosco; f. γνώσομαι; perf. ἔγνωκα; aor. 2. ἔγνων. v. 411.

Γνώωσι, poet. pro γνῶσι, agnoscant, 3. plur. aor. 2. subj. tanquam a γνώω, ejusdem verbi vel γνώω, poet. pro γνῶ, aor. 2. subj. v. 302.

Γουνάσομαι, genibus advolvor. Fut. a γουνάζομαι, genua amplectens oro. Th. γόνυ, genu. v. 427.

Γένων pro γονύων, genuum, genit. pl. a γόνυ, τὸ, genu, genit. γόνυος, γόνατος, et γυνὸς, γύνατος; Dat. plur. γόνασι, γύνασι, et γύνασσι. v. 407. 500. 512. 557.

Γυναικὸς, mulieris, gen. fing. a γυνὴ, quod vide. v. 429.

Γυνὴ, ἡ, mulier, uxor; q. a γονὴ, genitura, et γείνομαι, pario, *quod ex mulieribus homines nafcantur*. v. 348.

Δ.

Δ' vel δὲ, conjunctio difcretiva, *vero*, *antem*, *igitur*, *fed*, *fane*. v. 3. 4. 5. 19. 20. 25. 29. 33. 34. 35. 43. 46. 47. 54. 57. 58. 68. 84. 101. 108. 121. 126. 130. 141. 142. 143. 148. 167. 169. 172. 180. 188. 191. 194. 197. 198. 199. 206. 214. 215. 220. 221. 223. 225. 240 etc.

Δαίμονας, Deos, acc. pl. a Δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Deus, genius, Daemon; quafi Δαήμων, fciens et peritus artifex; a δαίω, fcio. *Nam daemonibus antiquitas humanarum artium inventionem tribuit*, *inquit* Conftant. v. 222.

Δαιμονίῃ, voc. f. Jon. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina, in dat. pl. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις; Jon. a δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Deus, Genius, Daemon. v. 561.

Δαίνυντ' pro ἐδαίνυντο, convivati funt, imperf. Jon. verbi δαίνυμαι, epulor; Th. δαίω. v. 368. 602.

Δαῖτα, convivium, acc. fing. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium. v. 424. 467. 579.

Δαιτὸς, convivii, gen. fing. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. v. 468. 602.

Δάκρυα, lacrymas, acc. pl. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma; in plur. δάκρυ' pro δάκρυα. v. 42.

Δακρύσας, lacrymans, aor. 1. part. act. a δακρύω. Fut. ύσω, lacrymor; perf. δεδάκρυκα; aor. 1. ἐδάκρυσα; them. δάκρυ, τὸ. v. 349.

Δακρυχέοντος, lacrymas fundentis, Gen. sing. praes. part. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma et χέω. Fut. χεύσω, fundo. v. 360.

Δακρυχέουσα, lacrymas effundens, praes. part. f. g. a δάκρυ. υος, τὸ. v. 413.

Δακρυχέων, lacrymas fundens, praes. part. a δάκρυ, υος, τὸ, et χέω. v. 357.

Δαμᾷ, domat. 3. sing. ind. a δαμάω, domo, subigo, occido, f. άσω; p. κα. v. 61.

Δαναοὶ, Danai, i. e. Graeci, nom. pl. nomen propr. a Δαναὸς, Danaus. v. 42.

Δαναοῖσι, Danais, Dat. pl. a Δαναὸς. v. 56. 90. 258. 448.

Δασμὸς, ου, ὁ, divisio, portio, a δάζομαι, quod a δαίω, divido. v. 166.

Δάσσαντο, diviserunt, Jon. et Poet. gem. σσ. pro ἐδάσαντο, 3. pl. aor. 1. med. hinc δασσάμενος, et δάσσασθαι, aor. 1. part. med. infin. verbi δάζομαι, quod a δαίω, divido. v. 368.

Δὲ, autem, conj. discretiva, vero, igitur, sed, sane. v. 10. 16. 20. 44. 52. 76 etc.

Δέδασται, divisum est, 3. sing. perf. pass. ab inusit. δάζω, divido, a δαΐω, δαίω, *idem; etiam* scio, disco, comburo, convivor. *Significat* divido *proprie de eo partiendi modo, qui in conviviis usitatus erat*. v. 125.

Δείδοικα, timui, primae ſyllabae Ectaſi poetica pro δέδοιδα, euphoniae gratia a δείδω, timeo. v. 555.

Δειλὸς, ἡ, ὸν, timidus, ignavus, miſer, debilis, improbus. v. 293.

Δεινὴ, terribilis, nomin. ſing. f. g. a δεινὸς, ἡ, ὸν, gravis, ſolers, peritus, validus, magnus. v. 49.

Δεινὼ δέ, terribilesque, nomin. dual. a δεινὸς. v. 200.

Δεκάτῃ, decimae, dat. ſing. f. g. a δέκατος, δεκάτη, δέκατον, decimus, a, um, a δέκα, decem, (quod a δέχομαι, accipio, *quod denarius capit omnes numeros.*) v. 54.

Δέμας, τὸ, corpus, *indeclinabile eſt*, quod a δέμω, ſtruo, vel a δέω ligo: *corpus enim eſt carcer et* δεσμὸς *animae. Univerſam mulieris virtutem (inquit* Coul.) *ingenioſe complexus eſt* Homerus *hoc verſu* οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν *etc.* δέμας et σῶμα *ita opponuntur apud* Homerum, *ut illud corpus animatum, hoc inanimatum ſignificet.* v. 115.

Nota: In δέμας, φυὴν, φρενὰ, et ἔργον, ſubintelligitur κατὰ. Accuſativus partis aut adadjuncti ſaepe cum nomine vel verbo ponitur ἐλλειπτικῶς, deficiente praepoſitione κάτὰ, quam conſtructionem dicunt Grammatici Synecdochen.

Δέξασθαι, accipere, aor. 1. infin. med. verbi δέχομαι, capio, ſuſcipio, admitto, ſuſtineo, expecto; f. δέξομαι; perf. δέδεγμαι, ξαι, κται, aor. 1. med. ἐδεξάμην, hinc infin. δέξασθαι, q. a δὲ, et ἔχω, vel ἔχομαι, teneo, vel a δέω et χῶ, capio. v. 112.

Δεξιτερῇ, dextrae, pro δεξιτερᾷ, a δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, dat. ſing. Jon. f. g. a δεξιὰ, ᾶς, ἡ. ſcil. χεὶρ, dextra manus, q. a δέχομαι, excipio. v. 501.

Δέος, εος, et poetice δεῖος, τὸ, metus, q. a δέω, ligo; *metus ligat et contrahit animum*. Hinc δείδω, timeo. v. 515.

Δεπάεσσιν, pro δέπασι poculis, dat. pl. Jon. a δέπας, αος, τὸ, poculum, *quia* πόσει δεύεται, *potu irrigatur*. v. 471.

Δέπας, ατος, et αος, τὸ, poculum. v. 584.

Δερκομένοιο, intuentis, genit. ſing. Jon. pro δερκομένου, part. praeſ. verbi: δέρκομαι, et δέρκω, video; aor. 2. ἔδαρκον, et Metatheſi ἔδρακον. v. 88.

Δεσμῶν, vinculorum, genit. pl. a δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. v. 401.

Δευόμενον, indigentem, accuſ. ſing. a δευόμενος, η, ον, indigens, praeſ. part. a δεύομαι pro δέομαι, egeo; δεῖ, oportet, ſed tempora poetica ſumit a δεύω. v. 134.

Δεῦρο, huc, et Attice δευρὶ, hunc in locum, adesdum. v. 153.

Δεύτερον, adv. ſecundo, a δεύτερος, α. ον, ſecundus, a, um; inferior, poſterior a δύο. v. 513.

Δέχεσθε, accipite, 2. pl. praeſ. imperat. a δέχομαι, ῃ, εται; fut. δέξομαι, capio, ſuſcipio, accipio, admitto, ſuſtineo, exſpecto; perf. δέδοχα; perf. paſſ. δέδεγμαι. v. 20.

Δέχθαι, ſuſcepiſſe, perf. inf. Jonic. et Poet. pro δεδέχθαι. δεχθεὶς, aor. 1. part. them. δέχομαι. v. 23. 377.

Δὴ, fane, profecto, quafi a δαίω, fcio, ut fit cum fcientia firma; vel a δέω, ligo. Affeveratio enim unit res, et quafi colligat, ut negatio dividit. v. 6. 40. 61. 62. 92. 110. 161. 266. 286. 294. 295. 388. 394. 503. 514. 518. 545. 573. 574.

Δηθύνοντ' pro δηθύνοντα, commorantem, acc. fing. part. praef. act. verbi δηθύνω, tardo, moror, a δηθὰ, diu, perpetuo, q. a δὴν, diu. v. 27.

Δημοβόρος, ου, ὁ, qui bona populi devorat. Ex δῆμος, populus, et βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum. v. 231.

Δὴν, et δηθὰ, adv. diu, jamdiu. v. 416. 572.

Δία, Jovem, acc. fing. a Ζεὺς, Gen. Διὸς, Jupiter, Gen. Jovis. v. 394.

Διὰ, praepofit. Cum acc. per, propter. v. 72. 600.

Δῖαν, vaftam, accuf. fing. f. g. a δῖος, α, ον, vaftus, *etiam* divinus, a, um. v. 141.

Διάνδιχα, bifariam, adv. Poet. ἄνδιχα, idem pro δίχα, q. a δὶς, bis. Quod per Syncopen pro δυάκις, a δύο. v. 189.

Διαπρήσσουσα, pertranfituras, partic. foem. g. fut. 1. act. poet. gem. σσ; a διαπεράω, pertranfeo, quod ex διὰ et περάω; fut. περήσω, per fyncop. πρήσω, et poet. geminato σσ. πρήσσω, hinc διαπρήσσων, ουσα, ον. v. 483.

Διαστήτην, disjuncti funt, 3. pl. aor. 2. act. Dual. num. Jon. pro διεστήτην, a διέστην, verbi διΐστημι. v. 6.

Διείρεο, interroga, praef. imperat. Jonice pro διείρου, ex διὰ et εἴρομαι pro εἴρω, dico, necto, interrogo, nuntio. v. 550.

Διέπουσ' pro διέπουσι, miniſtrant, 3. plur. indic. praeſ. a διέπω, rego; Th. ἕπω, operor, miniſtro, curo, tracto. v. 166.

Διεπράθομεν, diripuimus, 1. pl. aor. 2. act. verbi διαπέρθω, vaſto, diripio; fut. 2. πραθῶ; aor. 2. ἔπραθον; praet. med. πέπορθα; Th. πέρθω, privo, vaſto, perimo; f. σω; p. κα. v. 367.

Διέτμαγεν, diviſi ſunt, pro διετμάγησαν, 3. pl. aor. 2. paſſ. Boeot. ſyncop. a διατμήγω, vel τμήσσω; fut. 2. τμαγῶ; aor. 2. ἔτμαγον; Th. τέμνω, ſeco. v. 531.

Διΐ, Jovi, Dat. ſing. a Ζεύς, Gen. Διὸς, Jupiter, Gen. Jovis. v. 74. 86. 578.

Δικαζέμεν, decernere, praeſ. infin. Jonic. pro δικάζειν, verbi: δικάζω, judico, praeſ. part. act. δικάζων, οντος, ὁ; part. paſſ. δικαζόμενος; Th. δίκη, ης, ἡ, jus, juſtitia, poena, ultio, mos. v. 542.

Δικασπόλοι, judices, nom. pl. a δικασπόλος, ου, ὁ, judex, *qui verſatur circa jus*, rex, a δίκη, jus et πολέω, verſor. v. 238.

Διογενὲς, a διογενὴς, voc. ſing. Jove edite. Ex Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, et γίνομαι, naſcor etc. v. 337.

Διογενὴς, ἐος, ὁ, Jove editus. v. 489.

Διὸς, Jovis, gen. ſing. a Ζεὺς, Jupiter; acc. Δία. v. 5. 9. 21. 63. 222. 239. 334. 395. 426. 570.

Δῖος, pro δαῖος, α, ον, nobilis, divinus, adject. a Ζεύς. v. 7. 121. 145. 292.

Διοτρεφέων, a Jove nutritorum, Gen. pl. a διοτρεφὴς, ἐος, ὁ, a Jove nutritus, a Διὸς, Jo-

vis quod a Ζεὺς, et τρέφω, alo. Fut. ψω: perf. τέτρεφα. v. 176.

Δίπτυχα, dupliciter, adv. δίπτυχος, duplex a δὶς, bis et πτὺξ, ἡ, plica, quod a πτύσσω, plico. v. 461.

Δοῖεν, darent pro δοίησαν, Boeot. et Aeol. 3. pl. aor. 2. opt. act. a δοίην verbi δίδωμι, do. v. 18.

Δολομῆτα, dolose, vocat. sing. a δολομήτης, ου, ὁ, vafer, dolosus, dicitur et δολόμητις, ὁ, ἡ, idem, a δόλος, ου, ὁ, dolus, et μῆτις, ἡ, consilium. v. 540.

Δόμεναι, reddidisse, Dor. et Aeol. pro δοῦναι, aor. 2. infin. act. verbi δίδωμι; fut. δώσω, do; aor. 2. ἔδων. v. 98. 116.

Δόντες, dantes, nom. pl. aor. 2. part. act. a δοὺς, δόντος, verbi δίδωμι, do; fut. δώσω; aor. 2. ἔδων. v. 299.

Δὸς et δόθι, da; aor. 2. imperat. act. δίδωμι. do; fut. δώσω. v. 338.

Δόσαν, dederunt; Jon. pro ἔδοσαν, 3. pl. aor. 2, act. ab ἔδων, verbi δίδωμι. v. 162. 276.

Δουρὶ, lanceae, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρει a δόρυ, δόρατος, τὸ, hasta, lancea. Δόρυ, *secundum* Eustath. *tam de ligno ex arbore exsecto, quam de eo, quod in arbore adhuc est; a* δέρω, *excorio, ut sit* ξύλον ἐκδεδαρμένον, *lignum delibratum. Sunt qui a* δρῦς, quercus, *deducunt.* v. 303.

Δρύαντα, Dryantem, acc. sing. a Δρύας, αντος, ὁ. Dryas, nomen viri, quod a. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. v. 263.

Δύνασαι, potes, 2. fing. praef. a δύναμαι, σαι, ται, possum, valeo, aestimo. v. 393.

Δυνήσεαι, poteris. Jon. pro δυνήσῃ; 2. fing. fut. 1. med. δυνήσομαι; inde part. δυνησόμενος, a δύναμαι, possum. v. 241. 562.

Δυνήσομαι, potero, 1. fut. a δύναμαι, σαι, ται, possum, valeo, aestimo. v. 588.

Δύω, poet. pro δύο, duo. Genit. dual. δυοῖν, dat. δυσὶ. v. 16. 375.

Δυωδεκάτη, ης, ἡ, duodecima, et in m. g. δυωδέκατος, δυωδεκαταῖος, ε, ὁ, duodecimus; ex δύω, et δέκα, decem. v. 493.

Δῶ, acc. f. domum, per apocopen pro δῶμα, ατος, τὸ, a δέμω, struo. v. 426.

Δωδεκάτῃ, duodecimae, dat. fing. f. g. a δωδέκατος, η, ον, duodecimus. v. 425.

Δώησιν pro δώησι, cum ν ἐφελκ, dederit, 3. fing. aor. 2. opt. a δώῃ et Jon. additur σι. v. 324.

Δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, a δίδωμι, do. v. 347.

Δῶμα, domum, acc. fing. a δῶμα, ατος, τὸ, domus, contracte pro δόμημα, pl. δώμασι; Th. δέμω, exstruo, aedifico; aor. 1. ἔδειμα, q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna et lapides colligentur, et ferruminentur emollita calce. v. 533. 607.

Δώματ', domos, pro δώματα, acc. pl. a Δῶμα, ατος, τὸ, domus. v. 18.

Δώματα, domos, acc. plur. a δῶμα, ατος, τὸ, domus. v. 600.

Δῶρα, dona, acc. plur. a δῶρον, ε, τὸ, donum. v. 390.

Δῶρα ἀγλαὰ, splendida dona. v. 213.

Δώσει, dabit, 3. sing. fut. act. a δίδωμι; Fut. δώσω, dono, do, constituo. v. 96.

Δῷσι, det. Jon. pro Δῷ, 3. sing. aor. 2. subj. verbi δίδωμι, do. v. 129.

Δώσουσι, dabunt, 3. pl. fut. 1. a δίδωμι; Fut. δώσω. v. 123. 135.

Δώωσιν pro δώωσι, cum ι ἐφελκ, dedissent, per epenth. Jon. et Poet. pro δῶσι, 3. pl. aor. 2. subj. a δίδωμι, do, dono, constituo; imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. a διδόω; aor. 2. ind. ἔδων, subj. δῶ, ῷς, ῷ, ῶμεν, ῶτε, ῶσι. v. 137.

E.

Ἕ, se, acc. sing. ab οὗ, οἷ, sui, sibi, inde ἑὸς, ἑὴ, ἑὸ, suus. Hom. Il. α. v. 236. 321. 510.

Ἔα, sine, praes. imperat. verbi: ἐάω, sino, permitto, item, cesso; imperf. εἴαον, non η; aor. 1. εἴασα. v. 276.

Ἔβαλον, jecerunt, 3. pl. aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio; fut. βαλῶ; perf. βέβληκα; aor. 1. pass. ἐβλήθην; perf. med. βέβολα. v. 436.

Ἔβαλλον, projiciebant, 3. pl. imperf. act. verbi βάλλω, jacio; fut. βαλῶ. v. 314.

Ἔβαν, iverunt, pro ἔβησαν, 3. plur. aor. 2. act. Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι. v. 391. 606.

Ἔβη, conscendit, 3. sing. aor. 2. ind. act. a βαίνω, venio, conscendo; fut. βήσομαι; perf. βέβηκα; aor. 2. part. βὰς. v. 311. 424.

Ἐγγυαλίξαι, tradidisse, aor. 1. infin. act. ab ἠγγυάλιξα, ας, ε; aor. 1. ind. act. ab ἐγγυαλίζω; fut. ξω, in manus porrigo, insero, figo in membris, sub fide sponsionis praebeo. v. 353.

Ἐγένοντο, facti sunt (erant), 3. pl. aor. 2. med. verbi: γίνομαι, fio, sum; ἐγενόμην, ου, ετο. v. 57. 251.

Ἔγνω, agnovit, 3. sing. aor. 2. ind. act. ab ἔγνων, sapui, sensi; tanquam a γνῶμι, verbi: γιγνώσκω; fut. γνώσομαι; praet. ἔγνωκα; aor. 2. ἔγνων. v. 199. 333.

Ἐγὼ, et Att. ἔγωγε, ego; Dor. ἐγώνη, et ἐγώνγα; Aeol. ἐγὼν, et Boeot. ἰώγα. v. 26. 29. 111. 117. 137. 152. 167. 180. 183. 183. 184. 207. 260. 269. 271. 324. 386. 516. 577.

Ἔγωγ' pro ἔγωγε, ego. v. 296.

Ἔγωγε, ego. v. 173. 282. 298.

Ἐγὼν pro ἐγὼ, ego, quod vide. v. 76. 549.

Ἔδδεισεν, timuit, poetic. pro ἔδεισε; aor. 1. verbi δείδω, timeo; f. δείσω; p. δέδεικα; aor. 1. p. ἔδεισα perf. med. δέδοικα, δείδια, et δέδια; Th. δίω, absum: deest enim illi fortitudo qui timet, nec est praesente animo. v. 33. 568.

Ἔδειραν, excoriarunt, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi δέρω, excorio; f. δερῶ; p. δέδαρκα; aor. 1. ἔδειρα; Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, proprie *ovina*; corium. v. 459.

Ἐδέξατο, accepit, 3. sing. aor. 1. med. verbi δέχομαι, capio, accipio. v. 446. 596.

Ἐδεύετο, indigebat, 3. imperf. verbi: δεύομαι; poetice δέομαι, egeo; Th. δεῖ, oportet, imperson. v. 468. 602.

Ἐδέων, sedium, gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, sedes, solum, templum; *aliquando* mora, desidia; *ab* ἕζομαι, sedeo. v. 534. 581.

Ἐδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, laeserunt, 3. pl. aor. 1. med. verbi δηλέω, laedo; f. ήσω, a δαλὸς, titio, q. a. δαίω, uro. v. 156.

Ἔδησαν, ligaverunt, 3. pl. aor. 1. act. verbi: δέω, ligo; f. δήσω, et δέσω; praet. pass. δέδεμαι. v. 406.

Ἐδητύος, cibi, gen. sing. ab ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, ab ἔδω, edo; praet. ἐδήδοκα; *caetera tempora non sunt in usu.* Inde lat. edo. v. 469.

Ἔδωκεν pro ἔδωκε, dedit. 3. sing. aor. 1. verbi δίδωμι, do; f. δώσω; p. δέδωκα; aor. 1. ἔδωκα. v. 95. 178. 279.

Ἔειπας, dixisti, 2. sing. aor. ind. act. Att. verbi: ἔπω, dico; aor. 1. εἶπα, ας, ε. v. 552.

Ἔειπες, dixisti, 2. sing. aor. 2. ind. act. et Doric. εἰπὸν, pro εἰπὲ, aor. 2. imperat. verbi: ἔπω, dico. v. 286.

Ἐέλδωρ, votum, plenoasm. poet. pro ἔλδωρ, τὸ, desiderium; Th. ἔλδομαι, desidero. v. 41. 455. 504.

Ἕζετ' et ἕζετο, sedebat, imperf. Jon. ab ἕζομαι, colloco, sedere facio; f. 2. med. ἐδοῦμαι, vel ab ἕζω; fut. ἕσω; aor. 1. εἷσα; aor. 2. ἕδον; fut. 2. ἐδῶ; perf. pass. εἷσμαι; aor. 1. pass. εἵσθην. v. 48.

Ἕζετο, consedit, idem. v. 246. 349.

Ἑήκε, misit, pro ἧκε, 3. sing. aor. 1. verbi ἵημι, mitto; imperf. ἵην, ης, η, vel ἵειν, ειν; f. ἥσω, praet. εἷκα; aor. 1. ἧκα; Th. ἕω, mitto. v. 48.

Ἑῆος, sui, *seu* proprii gen. sing. ab ἑὸς, suus. v. 393.

Ἔθεεν, currebat, cum ὁ ἐφιλκ; 3. sing. imperf. act. verbi θέω, curro; f. θεύσομαι, seu θευσοῦμαι. v. 483.

Ἐθέλει, vult, 3. sing. ind. praes. ἐθελῆσαι; aor. 1. infinit. ab ἐθέλω, volo, pro θέλω. v. 287. 288.

Ἐθέλησθα, velis, poetic. paragoge pro ἐθέλῃς, 2. sing. praes. subj. verbi ἐθέλω, seu θέλω, volo; f. ήσω. v. 554.

Ἐθέλῃσιν, voluerit pro ἐθέλῃ, 3. sing. subj. ἐθέλητον, dual. subj. verbi ἐθέλω, volo. v. 408. 580.

Ἐθέλοιμι, voluero, 1. sing. praes. opt. verbi: ἐθέλω, volo. v. 549.

Ἔθελον, volui, 1. sing. imperf. ab ἐθέλω, volo. v. 112.

Ἐθέλω, volo, 1. sing. praes. ind. act. f. θελήσω; p. τεθέληκα. v. 116.

Ἔθεν, per syncop. Jon. pro ἕοθεν et hoc pro οὗ, sui, *hic* ipsa. *Poet. et Attic. Iones pro* οὗ *dicunt* ἕο, *Attici addunt* θεν, *ita* ἕοθεν. *Attici et Poetae per Syncopen vocalis* ο ἕθεν. v. 114.

Ἔθεσαν, posuerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi: τίθημι. v. 290.

Ἔθηκε, posuit, 3. sing. aor. 1. act. verbi: τίθημι, pono; fut. θήσω; aor. 1. ἔθηκα, ας, ε. v. 2.

Εἰ, si, conjunct. connexiva, modo cum Indicat. modo cum subj. et optativo constr. *et significat* si, an, utrum, num. v. 39. 40. 60. 61. 61. 83. 12. 135. 137. 173. 178. 257. 280. 290. 294. 302. 324. 340. 394. 503. 524. 564. 574.

Εἴδεται, videtur, 3. sing. praes. ab εἴδομαι, videor; Th. εἴδω, video; f. εἴσομαι. v. 228.

Εἰδῇς, noveris, 2. sing. praes. indic. act. ab εἰδέω, ῶ, scio; fut. ήσω. v. 185.

Εἰδήσειν, sciturum esse, f. 1. infin. verbi: εἰδέω, scio; fut. ήσω. v. 546.

Εἴδομεν, sciamus, 1. pl. ind. praes. act. pro subj. verbi εἴδω, video; fut. εἴσομαι; aor. 2. εἶδον et ἴδον, ες, ε; aor. 2. imperat. ἴδε. v. 363.

Εἰδυίῃ, scienti, pro εἰδηκυίᾳ; perf. part. act. f. g. verbi: εἴδω, video; fut. εἴσομαι. v. 365.

Εἰδυίῃσι, scientibus, pro εἰδυίαις, dat. pl. Jonic. part. perf. a verbo: εἰδέω, scio; f. εἰδήσω. v. 608.

Εἰδῶ, sciam, praes. subjunct. verbi: εἴδημι, vel εἰδέω, contracte, ut τιθῶ, τίθημι, sic praes. optat. εἰδείην; f. ήσω, scio; inf. εἰδέναι, scire. v. 515.

Εἰδὼς, qui novit, perf. part. act. per syncop. pro εἰδηκὼς, ότος, ὁ, verbi: εἰδέω, vel εἴδημι, scio; f. ήσω. v. 385.

Εἴθ' pro εἴτε, sive, sive. v. 65.

Ἔικτην, similes erant, pro ἐοικέτην, 3. Dual. imperf. per syncop. et soluta diphthongo ἐίκτην, verbi: εἴκω, similis, sum, *item*, cedo, non repugno; f. ξω. v. 104.

Εἰλήλυθας, venisti, 2. praet. med. Att. verbi ἔρχομαι, venio; perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα. v. 202.

Εἶμ' pro εἶμι, eo, vado. v. 420.

Εἶμι, eo, abeo. v. 169. 426.

Εἰμὶ, sum. v. 186. 516.

Εἶναι, esse, praes. infin. ab εἰμὶ, sum. Est et εἶναι, per metathesin pro ἰέναι, infinit. ab εἶμι, eo; inde ἀπεῖναι, abire. v. 91. 228. 564.

Εἵνεκ' cum genit. propter, causa. v. 174.

Εἵνεκα, per ectasin poet. pro ἕνεκα, propter, causa; regit genit. v. 214. 298. 336.

Εἶπας, dixisti, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἔπω, dico. v. 106. 108.

Εἰπὲ, dic, Att. pro εἶπε; aor. 2. imperat. verbi ἔπω, dico; hinc εἶπον, ες, ε, dixi; aor. 2. indicat. act. in imper. εἰπὲ, dic. v. 85.

Εἰπεῖν, dixisse, aor. 2. inf. verbi ἔπω, dico. v. 543.

Εἴπερ, siquidem, si. Th. εἰ, si. v. 81. 580.

Εἴπῃς, dicas, a. 2. subj. hinc Aeolic. εἴπησθα, 2. sing. ejusd. temporis, verbi: ἔπω. v. 90.

Εἴποι, dixerit, 3. sing. aor. 2. subj. verbi: ἔπω, dico. v. 64. 230.

Εἴποις, dixeris, 2. aor. 2. optat. ab ἔπω, dico. v. 294.

Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, si, et ποτὲ, quando, quod, ab ὅτε, idem. v. 39.

Εἰπὼν, οῦσα, ὸν, locutus, a, um, aor. 2. part. verbi: εἴπω, dico. v. 68. 101. 326. 446.

Εἴρομαι, necto, dico, interrogo, nuntio. v. 553.

Εἰρύαται, Jon. pro εἴρυνται, *mutato ν in α*, custodiunt, 3. pl. perf. pass. verbi: εἰρύω, quod pro ἐρύω, custodio, fut. ύσω, perf. εἴρυκα, perf. pass. εἴρυμαι. v. 239.

Εἰρύσασθαι, custodire, aor. 1. inf. med. poëtic. pro ἐρύσασθαι, verbi: ἐρύω. v. 216.

Εἰσ', pro εἰσὶ, sunt, 3. plur. praes. indicat. verbi: εἰμὶ, sum. v. 566.

Εἷς, μία, ἓν, unus, a, um. v. 144.

Εἰς, in, praep. cum accus. v. 141. 314. 435. 490. 532.

Ἐΐσας, aequales, acc. pl. f. g. ab ἐΐσος, η, ον, aequalis. v. 306.

Εἷσεν, sedere fecit, sing. aor. 1. act. cum ν euphonico; verbi ἕω, statuo; f. ἕσω; aor. 1. εἷσα. v. 311.

Εἴσεται, sciet. 3. sing. fut. 1. med. verbi εἴδω, scio; fut. εἴσομαι; aor. 2. εἶδον et ἴδον. v. 448.

Ἐΐσης, aequalis, Gen. sing. f. g. ab ἐΐσος, η, ὁ, idem quod ἴσος, η, ὁ, aequalis. v. 468. 602.

Εἰσὶν pro εἰσὶ, sunt, cum ν euphonico, 3. pl. praes. ind. verbi: εἰμί, sum. v. 153. 272.

Εἴσω, *pro εἰς*, poetic. *additur ω, ut non solum significet* ad, *sed etiam* intra, intro; *regit accusativum.* v. 71.

Εἴτ' pro εἴτε, sive, conj. ex εἰ, si, et τε, que. v. 65.

Ἐκ, vel ἐξ, ex, a, de, propter, regit genit. Ἐκ *ante consonantes*, ἐξ *ante vocales ponitur*. v. 63. 194. 204. 269. 493.

Ἐκ - άγαγε, eduxit, vide ἄγαγε. v. 461.

Ἑκάεργον, longe jacientem, accus. sing. ab ἑκάεργος, ου, ὁ; longe jaciens; ex ἑκὰς, procul, *et* ἔργον, effectus, opus. v. 147. 474.

Ἑκάεργος, ου, ὁ, longe jaciens; ex ἑκὰς, et ἔργον. v. 479.

Ἐκάη, exustum erat, ab ἐκάην, ης, η, aor. 2. ind. pass. a καίω, uro; fut. καύσω, aor. 2. pass. ἐκάην. v. 464.

Ἐκάλυψαν, cooperuerunt, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi καλύπτω, tego; f. ψω; perf. φα; aor. 1. ἐκάλυψα; perf. pass. κεκάλυμμαι; perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον, a κάλλος, pulchritudo, forma: quod κάλλους *gratia*, *inquit* Martinius, *nos ipsos tegamus et velemus*. v. 460.

Ἕκαστα, *singula*, accus. plur. neutr. gen. ab ἕκαστος, η, ον, quisque, singuli, *quod ab* ἑκὰς, procul, *ut sint tam ii, qui procul absunt, quam ii, qui in propinquo*. v. 550.

Ἕκαστος, ου, ὁ, quisque, singuli. v. 606.

Ἑκάστῳ, singulis, dat. sing. ab ἕκαστος, ου, ὁ. v. 607.

Ἑκατηβελέταο, longe jaculantis, Genit. Jon. vel Aeol. pro ου ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans ab ἑκὰς, procul, et βολὴ, jactus; *quod a* βάλλω, jacio. *Ita dictus est* Sol, *nec non*

ἑκάεϱ-

ἑκάεργος, ὁ. v. 147. *quia radii et calor longe operantur, terrae ipsius viscera subeuntes ad metallorum productionem.* Ἑκατηβελέτης *potest derivari ab* ἑκατὸν, centum; *quod Phoebus centum telis Pythonem transfixerit.* v. 75.

Ἑκατηβόλου, longe jaculantis, gen. sing. ab ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans, Apollinis Epithet. ab ἑκὰς *et* βάλλω. v. 370. 373.

Ἑκατόγχειρον, centimanum, acc. sing. ab Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens, ex ἑκατὸν, centum, et χεὶρ, ρος, manus. v. 402.

Ἑκατόμβην, sacrificium, acc. sing. ab ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium solenne, *constans centum bobus, hoc est, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat,* ex ἑκατὸν, centum *et* βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos; vel etiam *proprie* intelligendum, sic tamen, ut *finitus* numerus pro *infinito* sit positus. Alii autem intelligunt *sacrificium* ex ἑκατὸν βασίων, i. e. ποδῶν, in quo immolarentur animalia quadrupeda 25, quorum pedes numero 100. v. 99. 142. 309. 438.

Ἑκατόμβης, Gen. sing. ab ἑκατόμβη, ης, ἡ, hecatombe, sacrificium solenne. v. 65. 93.

Ἐκ - βῆ, exivit, βῆ pro ἔβη, aor. 2. indic. act. ab ἐκ; et βαίνω, eo, venio. v. 439.

Ἐκ - βῆσαν, exiverunt, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi βαίνω. v. 438.

Ἔκηα, combussi, aor. 1. act. a καίω, accendo, inflammo: *quod tempora sumit a καύω, sed habet alium aorist.* 1. *a* κάω, *videlicet* ἔκησα, *et abjiciendo* σ; ἔκηα. v. 40.

Ἑκηβόλον, longe jaculantem, accus. sing. ab ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans; q. ab ἑκὰς,

procul *et* βάλλω, jacio; *perf. med.* βέβολα. v. 21.

Ἑκηβόλος, nom. sing. *ab* ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe jaculator, q. ab ἑκὰς, procul et βάλλω, jacio. Fut. βαλῶ. v. 96. 110.

Ἑκηβόλου, eminus jaculantis, Gen. sing. ab ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe, s. eminus jaculans. v. 14. 373.

Ἑκηβόλῳ, longe jaculanti, Dat. sing. ab ἑκηβόλος, quod vide. v. 438.

Ἔκλαγξαν, clanxerunt, 3. pl. aor. 1. act. verbi: κλάζω, clango, strido, sono; f. 1. κλάγξω, ας, ε; perf. act. κέκλαγχα; perf. med. κέκληγα; *unde participium* κεκλήγοντες, *pro* κεκληγότες, Il. π. 429. *et alibi*; *a* κλάω, frango, *quod dum aliquid frangitur, edit sonitum.* v. 46.

Ἔκλυε, audiebat, 3. sing. imperf. verbi: κλύω, audio, morem gero; Fut. ύσω; imperf. ἔκλυον; hinc κλυτὸς, οῦ, ὁ, qui auditur; item inclytus. v. 43. 357. 457.

Ἔκλυες, audiebas, 2. sing. imperf. verbi: κλύω; f. σω, audio. v. 453.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi: κλύω. v. 218.

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, terribilissime, Voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος, ου, ὁ, ἡ, horribilis, stupendus, vehemens; ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. v. 146.

Ἐκπάγλως, Adv. terribiliter ab ἔκπαγλος, ου, ὁ, ἡ, horribilis, stupendus, vehemens. v. 268.

Ἐκπέρσαι, evertere, aor. 1. inf. act. verbi: ἐκπέρθω, everto; f. ἐκπέρσω; aor. 2. ἐξέπραθον, *per Metathesin, pro* ἐξέπαρθον, *a* πέρθω, *idem;*

a πρήθω, incendo, *quod incendi solent urbes, quae vastantur.* v. 18.

Ἐκπέρσωσ', exciderint, pro ἐκπέρσωσι, 3. pl. aor. 1. subj. verbi, ἐκπερσεῖν, ab ἐκ et πέρθω, vasto. v. 164.

Ἔκρινεν, elegit, *cum ν euphonico*; 3. sing. imperf. act. verbi: κρίνω, eligo, secerno, judico. v. 309.

Ἕκτορος, Gen. sing. ab Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector. Trojanorum dux, Priami filius. v. 242.

Ἐλαύνετον, excitatis, 2. Dual. imperf. act. verbi: ἐλαύνω; fut. ἐλάσω, agito, excito, stimulo, progredior, evado. v. 575.

Ἐλάφοιο, cervi, genit. sing. ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. v. 225.

Ἕλε et ἕλ', interfecit, rapuit, 3. sing. aor. 2. Jon. ab ἕλον, pro εἷλον, ες, ε, verbi, αἱρέω, capio; f. ήσω. v. 197.

Ἐλέλιξεν, commovit, cum ν euphonico, 3. sing. aor. 1. ind. act. ab ἐλελίπτω; f. ξω, circumago, q. a ἑλίσσω, volvo; Th. εἱλέω, verso. v. 530.

Ἐλεύσεται, veniet, 3. sing. fut. 1. med. verbi: ἔρχομαι, venio. v. 425.

Ἔλεψε, decorticavit, 3. sing. aor. 1. indic. act. a λέπω, decortico; f. ψω; aor. 1. ἔλεψα, ας, ε. v. 236.

Ἐλθέμεναι, venisse, Dor. pro ἐλθεῖν; aor. 2. inf. verbi: ἔρχομαι, venio. v. 151.

Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, profecta, aor. 2. part. f. g. ab ἔρχομαι, venio, proficiscor. v. 394.

Ἐλθὼν, οῦσα, όν, veniens, aor. 2. part. verbi: ἔρχομαι, venio; aor. 2. ἦλθον. v. 269. 325.

Ἑλίκωπες, Nom. pl. ab ἑλίκωψ, cui oculi versatiles vel rotundi; ab ἑλικὸς, volubilis; q. a ἑλίσσω, volvo; Th. εἰλέω, verso; et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; Th. ὄπτομαι, video. Alii dicunt ab ἑλικὸς, niger, nigros oculos habens. *Quidquid sit, dicitur aliquando de puella spectatu digna, oculos amantium ad se trahente, ut hic.* v. 390.

Ἑλικώπιδα, Acc. sing. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis vel nigris oculis. v. 98.

Ἔλιπ' pro ἔλιπε, reliquit, ab ἔλιπον, ες, ε, reliqui, et in 3. pl. ἔλιπον; aor. 2. act. verbi: λείπω, linquo; f. ψω; a. φα; p. m. λέλοιπα. v. 428.

Ἐλίσσετο, supplex oravit, 3. sing. imperf. pass. verbi: λίσσομαι, supplico. v. 15. 374.

Ἑλισσομένη, implicata, praes. part. pass. f. g. ab ἑλίσσομαι; Th. εἰλέω, volvo, verto, implico, agito. v. 317.

Ἕλκεο, Jon. pro ἕλκου, trahe, praes. imperat. pass. verbi: ἕλκω, traho; f. ἕλξω. v. 210.

Ἕλκετο, traxit, 3. sing. imperf. Jon. pro εἵλκετο, ab ἕλκομαι, *traho*, imperf. ἑλκόμην, ἕλκου, ετο; item ἕλκω; f. ξω; aor. 1. εἶλξα. v. 194.

Ἕλον, pro εἷλον, cepi; aor. 2. ind. act. ab αἱρέω. capio; fut. αἱρήσω; perf. ᾕρηκα; aor. 2. εἷλον, et augmento abjecto ἕλον. v. 369.

Ἕλοντ' pro ἕλοντε, Nom. dual. aor. 2. part. *comprehendentes* verbi: αἱρέω, capio. v. 323.

Ἑλοῦσα, prehensa, aor. 2. part. act. f. g. ἑλὼν, ἑλοῦσα, ἑλὸν verb. αἱρέω, capio; vid. ἕλων. v. 501.

Ἔλσαι, immisisse, pro ἐλάσαι; aor. 1. inf. act. verbi: ἐλαύνω, agito, impello, instigo; *item*

abigo, percutio; f. ἐλάσω; quasi ab ἐλάω; p. ἤλακα; p. pass. ἤλαμαι, σαι, ται; hinc aor. 1. ἔλασα, et per Syncopen ἔλσα. v. 409.

Ἕλωμαι, auferam, aor. 2. subj. med. verbi: αἱρέω, capio; aor. 2. εἷλον; aor. 2. med. εἱλόμην, subj. ἕλωμαι. v. 137. 324.

Ἑλὼν, capiens, aor. 2. part. act. ab αἱρέω, capio. v. 139. 356. 507.

Ἑλώρια, Acc. pl. capturas, praedas, ab ἑλώριον, ου, τὸ, captum, captura. v. 4.

Ἐμ' pro ἐμὲ, me, Acc. sing. ab ἐγὼ, ego. v. 133. 182. 518.

Ἐμά, mea, Accus. plur. neutr. gen. ab ἐμὸς, meus. v. 42.

Ἐμαὶ, meae, Nom. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. v. 166.

Ἐμὰς, meas, Acc. plur. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. v. 154.

Ἐμαυτὸν, Accus. sing. ab ἐμαυτοῦ, mei ipsius. v. 271.

Ἐμάχοντο, 3. pl. imperf. pugnabant, verbi: μάχομαι, pugno; f. μαχήσομαι; imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. v. 267.

Ἐμὲ, me, acc. sing. ab ἐγὼ. v. 454.

Ἐμέθεν, mei, Att. pro ἐμέοθεν; Jon. pro ἐμοῦθεν; Gen. sing. ab ἐγὼ, ego. v. 525.

Ἐμεῖο, mei, Gen. Jon. et Poetic. pro ἐμοῦ ab ἐγὼ, ego. v. 174. 259. 301. 341.

Ἐμεῦ, mei, Gen. Dor. et Aeol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, ego. v. 88. 453. 541.

Ἐμῇ, meae, Dat. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. v. 183.

Ἐμήνιε, iraſcebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi: μηνιάω, iraſcor; f. ισω; aor. 1. ἐμήνισα et eliſo σ ἐμήνια; Th. μῆνις, ἡ, ira. v. 247.

Ἔμμεναι, eſſe, poetic. Jon. et Doric. pro εἶναι, eſſe ab εἰμὶ, ſum. v. 117. 287.

Ἔμμορε, ſortitus eſt, 3. praet. med. verbi: μείρω, divido, ſortior, partior, privor. p. paſſ. μέμαρμαι; perf. med. ἔμμορα; q. μὴ εἴρω, non necto, quin potius in partes diſtribuo: μέρος, pars, eſt a μείρω, *pars enim oritur ex diviſione totius*. v. 278.

Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, iſti, it; defeſſus fui; aor. 1. ind. act. verbi: μογέω; f. ήσω, tolero, laboro, patior; *idem* μογεύω, a μόγις *adverb.* vix, magno cum labore: *nam apud Graecos derivativa ſaepe fiunt ab Adverbiis* v. 162.

Ἐμοὶ, mihi, Dat. ſing. ab ἐγὼ, ego. v. 118. 187. 523. 563. 564.

Ἔμοιγε, mihi, Dat. ſing. ab ἐγὼ, ego; et γε. v. 174. 295.

Ἐμοῖς, meis, Dat. pl. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. v. 183.

Ἐμὸν, meum, Accuſ. ſing. maſcul. gen. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um; *quod ex* ἐμοῦ, mei; genit. ab ἐγὼ, ego. v. 526.

Ἐμὸν, meum, Neutr. gen. ab eodem them. v. 31. 414.

Ἐμοὺς, meos, acc. pl. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. v. 545.

Ἐμπεφυῦια, implexa, perf. part. f. g. ab ἐμφύω; fut. ύσω; perf. ἐμπέφυκα, ita adhaereo, vt avelli nequeam, ut ingenerari videar; et per syncopen ἐμπέφυα; perf. part. πεφυὼς, πεφυυῖα. Th. φύω, nascor. v. 513.

Ἔμπης, Jon. pro ἔμπας, tamen, omnino, prorsus, q. ab ἐν et πᾶς, omnis. v. 562.

Ἐμῷ, meo, Dat. sing. m. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, meus, a, um. v. 565.

Ἐν, absolute. v. 311.

Ἐν, praep. *in* reg. dat. et accus. v. 14. 30. 83. 109. 155. 188. 235. 238. 252. 358. 373. 398. 418. 433. 441. 446. 520. 566. 575. 585. 587. 593 etc.

Ἐναντίον, adverb. in occursum, ex adverso, obviam. Ἐξ ἐναντίας, e regione. v. 534.

Ἐναρίξοι, interficeret, 3. sing. fut. 1. opt. act. verbi: ἐναρίζω, interficio, spolio, ab ἐναίρω; fut. αρῶ; aor. 1. ἤνηρα; aor. 1. med. ἠνηράμην; fut. 1. optat. ἐναρίξοιμι, οις, οι, ab ἄρης, ὁ, Mars, *quod ab αἴρω*, tollo, *quia populum tollit e medio; hinc* ἔναρα, spolia. v. 191.

Ἐνδέξια, Nom. sing. f. g. ab ἐνδέξιος, α, ον, qui est ad dextram, prosper, faustus. v. 597.

Ἔνδοθι, pro ἔνδοθεν, intus, adv. ab ἔνδον, intus. v. 243.

Ἕνεκ' pro ἕνεκα et ἕνεκεν, propter, causa, *modo adverb. modo cum genit.* ab ἓν ἔχω, unum habeo. v. 94.

Ἕνεκα, et ἕνεκεν, propter, causa, vide ἕνεκ'. v. 110. 574.

Ἐνῆεν, inerat, poet. pro ἐνῆν, cum ν euphonico; 3. sing. imperf. verbi: ἔνειμι, insum; Th. εἰμὶ, sum; *Jon.* ἔα; *poetica Ectasi*, ἦα, ἦες, ἦε. v. 593.

Ἔνθ' pro ἔνθα, hic, illic, tunc. v. 22. 376.

Ἔνθα, adv. hic, ibi, illic, quasi ab ἐν. v. 536. 594. 610. 611.

Ἐνθάδ' pro ἐνθάδε, hic, illic. v. 171.

Ἐνθάδε, hic, illic. v. 367.

Ἐνὶ, in, poet. *pro* ἐν, *regit dativum*. v. 30. 91. 297. 333. 396.

Ἐννῆμαρ, *adv.* per novem dies, *ab* ἐννέα, novem, et ἦμαρ, τὸ, dies, *poet. pro* ἡμέρα, ἡμέρα *autem dici videtur quasi* ἅμα ἐῷ ῥέουσα, *simul cum aurora fluens*. v. 53.

Ἕντο, miserunt, 3. plur. ab ἕμην; aor. 2. med. verbi: ἵημι, mitto; f. ἥσω; aor. 2. ἧν. v. 469.

Ἐντὸς, intus, intra, adv. v. 432.

Ἐνώρτο, irruerat, 3. sing. plusquamperf. pass. ὠρμην, ὦρσο, ὦρτο, verbi: ἐνόρω, ab ἐν et ὄρω, excito; fut. ὀρῶ, et Aeol. ὄρσω; perf. ὦρκα; perf. pass. ὦρμαι. v. 599.

Ἐξ, ex, praepos. reg. gen. scribitur ἐκ, sequente consona. v. 6. 270. 525. 534. 581.

Ἔξαγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel aor. 2. verbi: ἐξάγω, educo; f. ἐξάξω; perf. ἐξῆχα; aor. 2. act. ἐξῆγον; Th. ἄγω, duco. v. 337.

Ἐξάδιον, Exadium, Acc. sing. ab Ἐξάδιος, ίε, ὁ, Exadius, nomen viri. v. 264.

Ἐξαλαπάξαι, vastare, aor. 1. inf. act. verbi: ἐξαλαπάζω; fut. ἐξαλαπάξω, εις, ει, ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω; fut. ξω, evacuo. v. 129.

Ἐξαύδα, dic, praeſ. imperat. verbi: ἐξαυδάω; f. ήσω, ab ἐκ et αὐδάω, loquor; Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox. v. 363.

Ἐξαῦτις, denuo, adv. Th. αὖ, rurſus. v. 223.

Ἐξείης, poet. pro ἑξῆς, deinceps, ordine; adv. q. ab ἔχω. v. 448.

Ἐξεπράθομεν, depraedati ſumus, 1. pl. aor. 2. act. ἐξέπραθον, per Metatheſ. literarum pro ἐξέπαρθον; aor. 2. ind. verbi: ἐκπέρθω, everto; f. ἐκπέρσω; Th. πέρθω, vaſto; f. 2. παρθῶ, et per Metatheſ. πραθῶ; aor. 2. ἔπραθον; perf. med. πέπορθα. v. 125.

Ἐξερέω, edico, praeſ. indic. ab ἐξερέω, ήσω, edico. v. 212.

Ἐξέταμον, ſecuerant, 3. pl. aor. 2. verbi: ἐκτέμνω; f. μῶ; perf. ἐκτέτμηκα; aor. 2. ἐξέταμον, ες, ε; q. ex ἐν et τέμνω, ſeco; p. m. τέτομα. v. 460.

Ἔοικε, *imperſonaliter ſumptum ſignificat* aequum *eſt*, *ſeu* decet, 3. ſing. perf. med. Att. pro εἶκε, ab εἴκω, ſimilis ſum, *item*: cedo, non repugno. f. ξω; praet. med. ἔοικα, ας, ε, q. ab ἐάω, ſino. v. 119.

Ἐοικὼς, ότος, ὁ, ſimilis, praeſ. part. med. vide ἔοικε. v. 47.

Ἑοῖσι, ſuis, Dat. pl. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, poet. pro ὃς, ἣ, ὃν, ſuus, a, um. v. 83.

Ἑὸν, ſuum, Acc. ſing. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, poet. pro ὃς, ἣ, ὃν, ſuus, a, um. v. 533.

Ἐόντα, exiſtentem ſ. praeſentem, acc. ſing. praeſ. part. ab ἐὼν, ἐόντος; Th. εἰμὶ, ſum. v. 70. 352. 541.

Ἐόντες, existentes, nom. pl. praes. part. ab ἐών, ἐόντος, Jon. n. g. ἐόν, pro ὤν; Th. εἰμὶ, sum. v. 290. 494.

Ἑοῦ, sui, gen. sing. ab ἑὸς, ἑὰ, ἑὸν, *poëtice*, suus, a, um. v. 496.

Ἐοῦσαν, existentem, acc. sing. foem. g. praes. part. verbi: εἰμὶ, sum. v. 587.

Ἐούσῃ, existenti, Dat. sing. foem. g. praes. part. verbi: εἰμί, sum. v. 546.

Ἐπ', pro ἐπὶ, in, super, cum genit. v. 46. 461. 485.

Ἐπ', cum dat. in; v. 219. 382.

Ἐπ', cum accus. in. v. 423.

Ἐπαγείρειν, congregare, praes. infin. verbi: ἐπαγείρω, congrego; quod ex ἐπὶ et ἀγείρω, congrego, colligo; f. ἀγερῶ; p. ἤγερκα; Att. ἀγήγερκα; aor. 1. ἤγειρα. v. 126.

Ἐπαίτιοι, culpandi, Nom. pl. ab ἐπαίτιος, ε, ὁ, ἡ, qui, vel quae est in culpa, culpandus; Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa. v. 335.

Ἐπαρξάμενοι, auspicantes, Nom. pl. ab ἐπαρξάμενος; aor. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, auspicor; ex ἐπί et ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium. v. 471.

Ἐπάσαντο, et gem. σσ, ἐπάσσαντο, gustarunt, 3. pl. aor. 1. med. a πάω, vel πάομαι, possideo, vescor, adipiscor, gusto; πάομαι, magis usurpatur; fut. ἄσομαι; aor. 1. ἐπασάμην. v. 464.

Ἐπασσύτεροι, frequentes, ab ἐπί et ἆσσον, prope, propius. v. 383.

Ἐπαύρωνται, fruantur, 3. plur. praes. subj. verbi: ἐπαύρομαι, *idem quod* ἐπαυρέω, fruor,

consequor; *item* poenas luo; Th. αὔρα, aura. v. 410.

Ἔπεα, verba, acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum; Th. ἔπω, dico. v. 201.

Ἐπέεσσιν pro ἐπέεσσι, cum ν euphonico; Dat. pl. Jon. et Poet. pro ἔπεσι, ab ἔπος. v. 223. 304.

Ἐπεὶ, conjunctio cum indic. *cum, postquam, quoniam.* v. 57. 112. 114. 119. 132. 153. 231. 274. 278. 281. 299. 352. 381. 416. 458. 464. 467. 469. 484. 504. 576. 605.

Ἐπειδὴ, postquam, quoniam, conjunctio; cum indicat. ex ἐπὶ et εἰ. v. 235.

Ἐπειὴ pro ἐπειδὴ, cum, quoniam; Th. ἐπεὶ, postquam. v. 156. 169.

Ἔπειθ' pro ἔπειτ' ob sequentem aspiratam, et hoc pro ἔπειτα, deinde. v. 583.

Ἐπείθετο, obedivit, 3. sing. imperf. verbi: πείθομαι, pareo, obedio; fut. πείσομαι, imperfect. ἐπειθόμην, ου, ετο; Th. πείθω, persuadeo. v. 33.

Ἔπειραν, transfixerunt, aor. 1. indic. act. verbi πείρω, transfigo; fut. περῶ; praet. πέπαρκα; aor. 1. ἔπειρα; aor. 1. pass. ἐπάρθην. v. 465.

Ἔπεισιν, invadit, 3. sing. praes. cum ν euphonico, ab ἔπειμι, invado; quod ab ἐπὶ et εἶμι, eo, vado; aor. 2. ἶον. v. 29.

Ἔπειτ' pro ἔπειτα, deinde, postea, adverb. Th. εἶτα, postea. v. 35. 48. 51. 312. 440. 478.

Ἔπειτα, deinde, adv. Th. εἶτα, postea. v. 121. 172. 387. 413. 426. 449. 531. 544. 547. 551.

Ἔπεμψεν, cum ν euphonico *pro* ἔπεμψε, misit, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi: πέμπω, mitto; f. ψω; p. πέπεμφα, aor. 1. ἔπεμψα. v. 442.

Ἐπέοικε, convenit, 3. sing. praet. med. ex ἐπὶ et εἴκω, similis sum; f. ξω. v. 126.

Ἐπεπείθεθ' pro ἐπεπείθετο, obedivit, 3. sing. imperf. pass. Th. ἐπὶ et πείθω, persuadeo; fut. πείσω; aor. 2. ἔπιθον; praet. med. πέποιθα. v. 345.

Ἐπέπλεον, adnavigabant, 3. plur. imperf. verbi: ἐπιπλέω; Th. πλέω, navigo; f. πλεύσω. v. 312.

Ἐπεῤῥώσαντο, concussae sunt, 3. pl. aor. 1. med. verbi: ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello, corroboro; fortiter moveo, ex ἐπὶ et ῥώννυμι, vel ῥωννύω; f. ῥώσω; perf. ἔῤῥωκα. v. 529.

Ἐπερχόμενον, supervenientem, acc. sing. part. praes. verbi: ἐπέρχομαι, supervenio, advenio, accedo; f. ἐπελεύσομαι, ex ἐπὶ et ἔρχομαι, venio. v. 535.

Ἔπεσιν, verbis, Dat. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum; Th. ἔπω, dico; aor. 2. εἶπον. v. 77. 150. 211.

Ἐπέσσυται, impetum fecit, per Metathes. pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. ex ἐπὶ et σεύω, seu σύω, concito, quatio, incito, pello; Th. σείω, quatio, concutio, moveo, agito; f. σείσω; p. σέσεικα; aor. 1. ἔσεισα; perf. pass. σέσυμαι. v. 173.

Ἐπεστέψαντο, coronaverunt, 3. pl. aor. 1. med. ab ἐπιστέφω; f. ψω, hinc; Th. στέφω, corono; f. ψω; p. ἔστεφα; aor. 1. med. ἐπεστεψάμην, ω, ατο, άμεθα, ασθε, αντο. v. 470.

Ἐπευφήμησαν, laudaverunt, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi: ἐπευφημέω, laudo; fut. ήσω; aor. 1. ἐπευφήμησα, ex ἐπὶ et εὔφημος, laudatus, quod ab εὖ, bene, et φημὶ, dico. v. 22. 376.

Ἐπὴν, quandoquidem, cum, poſtquam. Jon. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, poſtquam et ἂν, ſi. v. 168.

Ἐπηπείλησ', minatus fuerat, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐπαπειλέω; Th. ἀπειλέω; f. ήσω, minitor, interminor. v. 319.

Ἐπὶ, in, *praepoſ. cum Genit.* in. v. 536.

Ἐπὶ, in, *cum dativo* in, ſuper, ad. v. 55. 88. 437. 462. 486. 559.

Ἐπὶ, *cum accuſ.* ad v. 12. 168. 306. 328. 350. 371. 440.

Ἔπι pro ἔπεστι, ineſt, inſtat, *ponitur etiam pro* ἔπεισιν, inſunt; ab ἔπειμι; Th. εἰμὶ, ſum. v. 515.

Ἐπιγνάμψασα, flectens, aor. 1. part. act. f. g. ab ἐπιγνάμπτω, inflecto, deprimo, perſuadeo, domo; Th. κάμπτω, flecto. v. 569.

Ἐπιείκελον, ſimilem, accuſ. ſing. ab ἐπιείκελος, ου, ὁ, ſimilis, aſſimilis; Th. εἴκω, ſimilis ſum. v. 265.

Ἐπιεικὲς, *ſcilic.* ἐστὶ, conſentaneum eſt, decet, par eſt, aequum eſt. v. 547.

Ἐπιειμένε, indute, vocat. ſing. ab ἐπιειμένος, indutus, perf. part. part. paſſ. ab ἐπιέννυμι, vel ἐπιέω, *pro quo in proſa dicitur* ἐφειμένος, ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, induo; f. ἕσω; aor. 1. εἶσα. v. 149.

Ἐπιέλπεο, spera, praes. imperat. Jon. ab ἐπὶ et ἔλπομαι, *poët.* pro ἐλπίζω, spero; fut. ίσω, p. ἤλπικα; Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. v. 545.

Ἐπὶ-έρεψα, coronavi, 1. sing. aor. 1. ab ἐπὶ et ἐρέφω, tectum impono, tego. v. 39.

Ἐπὶ-έτελλε, mandavit, 3. sing. imperf. ab ἐπὶ et τέλλω, mando; imperf. ἔτελλον, ες, ε, aor. 1. ἔτειλα. v. 25. 326. 379.

Ἐπὶ-ἦλθε, supervenit, 3. sing. aor. 1. ind. act. ab ἔρχομαι, venio. v. 475.

Ἐπίηρα, amabilia, acc. pl. n. g. ab ἐπίηρος, ὁ; amabilis, gratus, desiderabilis; Th. ἐράω, diligo. desidero. v. 572.

Ἐπικρήηνον pro ἐπίκρηνον, perfice; aor. 1. imperat. act. per epenthesin τοῦ η, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ et κραίνω, efficio; f. ανῶ; aor. 1. ἔκρηνα. v. 455.

Ἐπιμέμφεται, incusat, 3. sing. praes. med. verbi: ἐπιμέμφομαι, incuso, reprehendo, ex ἐπὶ et μέμφομαι, conqueror, accuso, incuso, expostulo; f. ψομαι; perf. μέμεμμαι, ψαι, πται. v. 65. 93.

Ἐπιπείθεο pro ἐπιπείθου, obtempera, praes. imperat. pass. Jonice, ab ἐπιπείθομαι; fut. πείσομαι; Th. πείθω, persuadeo; f. σω; aor. 2. ἔπιθον. v. 565.

Ἐπιπείθηται, obtemperet, 3. sing. subj. praes. ab ἐπιπείθομαι; Th. πείθω. v. 218.

Ἐπιτέλλεο, impera, Jon. pro ἐπιτέλλου; praes. imperat. ἐπιτέλλομαι, orior, mando, impero; Th. τέλλω, inusit. facio. v. 295.

Ἐπίτηδες, *adv.* studiose, de industria, ab ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, ἡ, idoneus, necessarius, amicus. *Et. Eustathius dicit*, ἐπιτηδὲς *esse pro* ἐπιτηδεῖς, *ut* παλιμπετὲς. *Odyss.* ε 27. *pro* παλιμπετεῖς, *ut sit hic*, idoneos, habiles. *Adverbium autem habet accentum in antepenultima: ut* ἄληθες, *fit ab* ἐπὶ τὸ δέον, *vel* ἡδὺς, *quia quae nobis sunt idonea eadem jucunda.* v. 142.

Ἐπιχθόνιοι, terrestres, in terris versantes. v. 272.

Ἐπιχθονίων, terrestrium, Gen. pluralis, ex ἐπὶ et χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, quasi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. v. 266.

Ἔπλεο, eras, 2. sing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Jon. ἐπέλεο, et per syncop. ἔπλου, et ἔπλεο, Doric. ἔπλευ, a πέλομαι, sum. v. 418.

Ἔπλετ', fuit, pro ἔπλετο, et hoc per syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. a πέλομαι, sum. v. 506.

Ἐπ' - νεῦσε, pro ἔνευσε, annuit, 3. sing. aor. 1. act. verbi: νεύω, innuo; f. σω; aor. 1. ἔνευσα, v. 528.

Ἐποιχομένην, percurrentem, acc. sing. praes. part. f. g. ab ἐποίχομαι, eo adversum, adeo, irruo, percurro; imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο; fut. ήσομαι; perf. ἐπῴχημαι; part. praes. ἐποιχόμενος, ένη, νον, ex ἐπὶ et οἴχομαι, abeo. v. 31.

Ἕποντο, sequebantur, pro εἵποντο, Jon. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, sequor; imperf. ἑπόμην, ου, ετο etc. Th. ἕπω, dico. v. 424.

Ἔπος, nom. sing. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum, ab ἔπω, dico. v. 108. 216. 361. 419. 543.

Ἐπώχετο, invaſit, 3. ſing. Imperf. vel ut alii volunt aor. 2. med. verbi: ἐποίχομαι, irruo, adeo, invado; Th. οἴχομαι, abeo; fut. οἰχήσομαι. v. 50. 383.

Ἔργ' pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, opus. v. 518.

Ἔργα, acc. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, opus, q. ab ἔοργα, praet. med. verbi: ῥέζω, facio. v. 115.

Ἔργον, accuſ. ſingul. ab ἔργον, ου, τὸ, opus. v. 294.

Ἔργῳ, operi, Dat. ſing. ab ἔργον, ου, τὸ, opus. v. 395. 504.

Ἕρδον, faciebant, 3. plur. imperf Jon. ab ἕρδω, pro ῥέζω, facio, *id est*, ſacrifico; ζ *mutato in* δ. v. 315.

Ἐρέθῃσιν, irritet, 3. ſing. praeſ. ſub. per paragog. Jon. pro ἐρέθῃ, ab ἐρέθω, laceſſo, irrito, ab ἔρις, lis, contentio. v. 519.

Ἐρέθιζε, irrita, praeſ. imperat. ab ἐρεθίζω, idem quod ἐρέθω, irrito, exſuſcito, *quod ab* ἔρις. v. 32.

Ἐρείομεν, rogamus, poet. ectaſi: pro ἐρέομεν, 1. pl. praeſ. verbi: ἐρέω, dico, interrogo, nuntio; Th. ἔρις, -ή, lis. v. 62.

Ἐρέοντο, interrogabant, 3. pl. imperf. Jon. poet. verbi: ἔρομαι; Th. ἐρέω, dico. v. 332.

Ἐρέουσα, dicens, part. praeſ. f. g. ab ἐρέω, dico, nuntio. v. 419.

Ἐρέτας, remiges, acc. pl. ἐρέτης, ου, ὁ, remex; Th. ἐρέσσω, remigo; fut. ξω; perf. χα, q. ab ἀράσσω, pulſo. *Remex*, ἐρέτης, *pulſat aquas*. v. 142. 309.

Ἐρετ-

Ἐρετμοῖς, remis, Dat. pl. ab ἐρετμὸς, ῦ, ὁ, remus; Th. ἐρέσσω, remigo. v. 435.

Ἔρεψα, coronavi, aor. 1. indic. act. ab ἐρέφω corono; fut. ψω; aor. 1. ἔρεψα, ας, ε. v. 39.

Ἐρέω, dico, praes. indic. fut. ἐρῶ, dicam, verbi: ἐρέω; Th. εἴρω, necto, dico. v. 76. 204. 297.

Ἐρέω (ἐκ --) edico, 1. sing. praes. indic. act ab ἐκ et ἐρέω, dico. v. 204. 233.

Ἐρητύσειε, compesceret, 3. sing. aor. 1. optat. Aeol. pro ἐρητύσαι, verbi: ἐρητύω, reprimo, cohibeo, sedo, detineo. *Iliad. β.* 75. ἐρητύειν ἐπέεσσιν, *aliquando* prohibeo, quod ab ἐρέω, dico. v. 192.

Ἐριβώλακι, glebosae, Dat. sing. ab ἐριβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde glebosus, ab ἐρι, valde, et βῶλος, ε, ἡ, gleba, *seu* βώλαξ. v. 155.

Ἐριδαίνετον, contendetis, dual. num. praes. indic. ἐριδαίνω, contendo; Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio. v. 574.

Ἔριδι, contentioni, Dat. sing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio. v. 8.

Ἔριδος, contentionis, Gen. sing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio. v. 210. 319.

Ἐριζέμεναι, contendere, praes. infinit. Doric. pro ἐρίζειν, verbi: ἐρίζω, certo; Th. ἔρις, lis. v. 277.

Ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio. v. 177.

Ἐρίσαντε, contendentes, nomin. dual. ab ἐρίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐρίζω; fut. ίσω; perf. ικα, contendo; Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis. v. 6.

Ἕρκος, εος, τὸ, septum, claustrum, munimentum, sepes, pl. τὰ ἕρκεα, ab εἴργω, arceo, veto, prohibeo, *cum tenui*, sed εἵργω, *seu* εἵργνυμι, *cum aspero*, et poët. ἐέργω, in carcerem conjicio, custodio, coërceo. v. 284.

Ἕρματα, sustentacula, acc. pl. ab ἕρμα, ατος, fulcrum, stabilimentum, sustentaculum. v. 486.

Ἔρον, desiderium, Accus. sing. ab ἔρος, ου, ὁ, amor; *Aeol. pro* ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, amo, cupio; *quod quidam deducunt ab* ὁράω, *quod ex aspectu nascitur amor. Alii ab* εἰσρέω, influo, *quia amor intrinsecus per oculos influat.* Alii ab εἴρω, dico, *quia quae amamus, multum sunt in ore, vel ab* εἴρω, necto, *quod amor est nexus.* v. 469.

Ἔρυσαν, traxerunt, Jon. pro ἤρυσαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi: ἐρύω, traho, custodio, servo; f. ύσω; p. ἤρυκα. v. 459.

Ἐρύσαντο, traxerunt, 3. pl. aor. 1. med. verbi: ἐρύω, traho, custodio, servo; f. ύσω; p. ἤρυκα, q. a ῥύω, traho, libero, *quasi e manibus; hinc fit Latin. eruo.* v. 466.

Ἐρυσσάμενος, extrahens, aor. 1. part. med. geminato σσ. sic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, traxerunt, 3. pl. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho. v. 190.

Ἔρυσσαν pro ἤρυσαν, traxerunt, 3. pl. aor. 1. verbi ἐρύω. v. 485.

Ἐρύσσομεν, trahamus, per systolen pro ἐρύσωμεν, 1. pl. aor. 1. subj. ab ἐρύω, traho. v. 141.

Ἔρχεσθον, abite, 2. dual. imperat. verbi: ἔρχομαι, venio; f. ἐλεύσομαι; aor. 2. ἤλυθον, et per syncop. ἦλθον. v. 322.

Ἔρχεται, it, 3. sing. praes. ind. act. ab ἔρχομαι, venio, eo; subj. ἔρχωμαι; imperf. ἠρχόμην, ου, ετο: fut. ἐλεύσομαι. v. 120.

Ἔρχομ' pro ἔρχομαι, venio, eo; f. ἐλεύσομαι: aor. 2. ἤλυθον, et per syncop. ἦλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. ἐλθὲ, ἴτω: aor. 2. inf. ἐλθεῖν: aor. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. v. 168.

Ἐρωήσει, fluet, 3. sing. fut. 1. act. ab ἐρωέω, fluo; f. ήσω. v. 303.

Ἐς, poet. et Att. pro εἰς, *in*, regit accus. ut ἐς φάος, in lucem. v. 100. 220. 222. 226. 366. 390. 402. 431. 491. 601.

Ἐς, absolute. v. 142.

Ἔσαν pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ab ἦν, verbi: εἰμὶ, sum. v. 267. 321.

Ἔσεαι, eris, Jon. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. 1. verbi: εἰμὶ, sum; f. ἔσομαι, ῃ, εται. v. 563.

Ἔσεται, erit, 3. sing. f. 1. verb. εἰμὶ, sum. v. 211.

Ἐσθλῆς, bonae, gen. sing. f. g. ab ἐσθλὸς, ή, όν, bonus, a, um, probus, fortis. v. 576.

Ἐσθλὸν, *bonum*, neutr. gen. ab ἐσθλὸς, ή, όν, bonus, a, um, probus, fortis. v. 108.

Ἐσκίδναντο, dispergebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi: σκίδνημι: in pass. σκίδναμαι; imperfect. ἐσκιδνάμην: Th. σκιδάω; dissipo, dispergo; fut. άσω; p. ἐσκίδακα. v. 487.

Ἔσσοντ', erunt, pro ἔσσονται, 3. pl f. 1. verbi: εἰμὶ, sum. v. 546.

Ἐσπόμεθ' pro ἐσπόμεθα, consequimur, 1. pl. praes. indic. poët. verbi: ἔσπομαι, pro ἕπομαι, hinc part. ἐσπόμενος; Th. ἕπω, sequor. v. 158.

Ἔσσεται, erit, 3. sing. fut. geminato σσ, pro ἔσεται, verbi: εἰμὶ. v. 239. 573. 576. 583.

Ἐσσὶ, *es*, poëtic. pro εἶ, *seu*, εἷς, 2. sing. praes. ab εἰμὶ, sum. v. 178. 280.

Ἐσσόμενα, futura, neutr. gen. fut. 1. part. med. ab ἐσσόμενος, η, ον, pro ἐσόμενος, et in dat. pl. Jon. ἐσσομένοισι, a verbo εἰμὶ, sum. v. 70.

Ἔϛαι, *erit*, per syncop. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, sum. v. 136. 212. 325. 563.

Ἔϛαν, steterunt, Boeotic. syncop. pro ἔστησαν, 3. pl. aor. 2. act. ab ἔστην, verbi: ἵστημι, sto. v. 335.

Ἐϛὲ, estis, 2. plur. indicat. praes. εἰμὶ, sum. v. 258.

Ἔϛησαν, statuerunt, 3. pl. aor. 2. ab ἔστην, ης, η, verbi: ἵστημι, sto. v. 448.

Ἐϛὶ, *est*, 3. sing. praes. ab εἰμὶ, sum. v. 107. 114. 229. 300. 388.

Ἐϛὶν, *est*, cum ν euphonico, 3. sing. praes. ab εἰμὶ, sum. v. 63. 169. 281. 541. 581.

Ἐϛὸν, sunt, (illi duo), Dual. num. praes. εἰμὶ. v. 259.

Ἔϛω, esto, 3. sing. imperat. verbi: εἰμὶ, sum. v. 144.

Ἔϛων, estote, dual. et ἔστωσαν, 3. pl. imperat. verbi: εἰμὶ, sum. v. 338.

Ἔσφαξαν, trucidarunt, 3. pl. aor. 1. act. verbi: σφάζω, jugulo, f. άξω; p. χα. v. 459.

Ἔτ' pro ἔτι, adhuc, etiam. v. 573.

Ἑταίρῳ, fodali, Dat. fing. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, fodalis. v. 345.

Ἑτάροισι, fodalibus, Dat. pl. ab Ἕταρος, feu ἑταῖρος, ου, ὁ, fodalis, focius. v. 179. 183. 307.

Ἑτάροισιν, fociis, Dat. plur. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, fodalis, focius. v. 307.

Ἑτάρων, fociorum, Gen. pl. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, focius, fodalis v. 349.

Ἔτεκες, peperifti, 2. fing. aor. 2. verbi: τίκτω, pario; f. τέξομαι; aor. 2. ἔτεκον, ες, ε; p. m. τέτοκα. v. 352.

Ἐτελείετο, perficiebatur, 3. fing. imperf. paff. Jon. et Poëtic. pro ἐτελέετο per pleonasm. τοῦ ι, verbi: τελέω, perficio; imperf. paff. ἐτελεόμην, έου, έετο etc. Th. τέλος, εος, τὸ, finis. v. 5.

Ἐτέλεσσας, perfecifti, poëtic. pro ἐτέλεσας; 2. fing. aor. 1. indic. act. verbi: τελέω, perficio, folvo, impleo; f. έσω; p. τετέλεκα; aor. 1. ἐτέλεσα. v. 108.

Ἔτελλε, mandabat, 3. fing. imperf. act. a τέλλω, mando; aor. 1. ἔτειλα; imperf. ἔτελλον, ες, ε; v. 25. 326. 379.

Ἑτέρωθεν, altera ex parte, ab ἕτερος, alter, *quod ab* ἕ, fe. v. 247.

Ἐτήτυμον, adv. vere, certo, revera. v. 558.

Ἔτι, adhuc, infuper, amplius, q. ab εἰμὶ, fum, fcil. diutius. v. 96. 296. 455. 593. 602.

Ἔτισας, coluifti, 2. fing. aor. 1. indic. act. verbi: τίω; honoro; fut. τίσω; perf. τέτικα; aor. 1. ἔτισα. v. 244.

Ἔτισε, honoravit, vide ἔτισας. v. 412.

Ἔτισεν pro ἔτισε, *cum* ν *euphonico*, honoravit, 3. aor. 1. ind. act. verbi: τίω; fut. τίσω. v. 354.

Ἔτλη, sustinuit, 3. sing. aor. 2. indic. act. ab ἔτλην, ης, η, verbi: τλῆμι, tolero, suffero, sustineo, audeo; f. τλήσω; p. τέτληκα; Th. ταλάω, idem. Hinc per syncop. τλάω et τλῆμι. v. 534.

Ἑτοιμάσατ' pro ἑτοιμάσατε, praeparate, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi: ἑτοιμάζω, paro, praeparo; f. άσω, ab ἕτοιμος, promptus, paratus, quod dicitur quasi ἐτὸς εἰς οἶμον, missus, in viam, ab ἵημι, *inquit Martin.* v. 118.

Ἐτράπετ' pro ἐτράπετο, conversus est, 3. sing. aor. 2. med. a τρέπω, verto; f. ψω; p. φα; aor. 2. pass. ἐτράπην; p. med. τέτροπα; aor. 2. med. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο. v. 199.

Ἔτρεφον, ες, ε, nutrivi, imperf. act. verbi: τρέφω, alo; imperf. ἔτρεφον; f. θρέψω; p. τέτρεφα; aor. 2. ἔτραπον; p. med. τέτροφα. v. 414.

Εὖ, bene, feliciter, adv. v. 19. 185. 368. 385. 515.

Ἐΰδμητον, bene aedificatum, accus. sing. ab ἐΰδμητος, ου, ὁ, ἡ, bene aedificatus, gen. pl. ἐϋδμήτων, ex εὖ, bene et δέμω, struo; fut. μῶ; perf. δέδμηκα. v. 448.

Ἐϋζώνοιο, formosae, gen. Jon. ab ἐΰζωνος, ου, ὁ, ἡ, formosus, bene cinctus, pulcher ex εὖ, et ζωννύω, cingo; fut. ζώσω, hinc ζώνη, ἡ, Zona. v. 429.

Εὔκηλος, ου, ἡ, ὁ, *Aeolico Pleonasmo; dicitur pro* ἕκηλος, quietus, mitis. v. 554.

Ἐϋκνήμιδες, bene ocreati, nom. pl. ab ἐϋκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus vel armatus, ex

εὖ, bene, et κνήμη, ης, ἡ, tibia; hinc κνημὶς, ἶδος, ἡ, ocrea. v. 17.

Εὐναιόμενον, bene habitatum, acc. sing. praes. part. pass. ab εὐναιόμενος, η, ον, ab εὖ, bene et ναίω, habito. v. 164.

Εὐνὰς, anchoras, acc. pl. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *aliquando* tentorium, *aliquando* sepulcrum, *aliquando* anchora, *ut hic.* v. 436.

Εὐξαμένοιο, precantis, gen. sing. ab εὐξάμενος, ου, ὁ: aor. 1. part. med. ab εὔχομαι, precor; f. εὔξομαι; aor. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο, *hinc* part. εὐξάμενος, ένη, ενον. v. 453.

Εὐξαμένου, precantis, Gen. sing. ab εὐξάμενος, ου, ὁ; aor. 1. part. med. verbi: εὔχομαι, precor, *glorior*, forsan ab εὖ χέει, bonum fundit. Qui precatur *bonum fundit*, ut *preces fundere* dicimus. v. 381.

Εὔξαντο, precati sunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi εὔχομαι, oro, precor. v. 458.

Εὗρεν, cum ν euphon. pro εὗρε, invenit, 3. sing. aor. 2. indic. verbi: εὑρίσκω, invenio, deprehendo; f. εὑρήσω; aor. εὗρον, ες, ε. v. 498.

Εὗρον, inveni, aor. 2. ind. act. *hinc* εὑρὼν, όντος, aor. 2. part. verbi: εὑρίσκω, invenio, deprehendo. v. 329.

Εὐρύαται, tuentur, jon. pro εὔρυνται, ab εὔρυμαι, tueor. v. 238.

Εὐρυβάτην, Eurybatem, acc. sing. ab Εὐρυβάτης, ου, ὁ, Euribates, nomen proprium. v. 320.

Εὐρυκρείων, late dominans, ab εὐρὺς, latus et κρείων, οντος, ὁ, regnator; Th. κραίνω, impero. v. 102. 355. 411.

Εὐρὺν, latum, Acc. ſing. ab εὐρὺς, εῖος, ὁ, et in foem. gen. εὐρεῖα, latus, a. v. 229. 384. 478. 484.

Εὐρύοπα, late ſonantem, Accuſ. ſing. ab εὐρυόπης, ου, ὁ, late ſonans, vel late perſpicuus, ab εὐρὺς, latus, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, *vel ut alii volunt, ab* ὄψ, vultus, q. ab ὄπτομαι, video. v. 498.

Εὖτ' pro εὖτε, *ſequente* ἂν, ἐυτ' ἂν, poſtquam, adv. *ut hic*. v. 242.

Εὐτείχεον, bene munitum, Acc. ſing. ab εὐτείχεος, εου, ὁ, *idem quod* εὐτείχης, εος, ὁ, ἡ, bene munitus, ex εὖ et τεῖχος, εος, τὸ, murus. v. 129.

Εὐφρονέων, ſapiens, part. praeſ. verbi: εὐφρονέω, ſapio; et in 3. pl. εὐφρονοῦσιν; fut. ήσω, ex εὖ, et φρὴν, mens, animns, praecordia, *hinc* εὐφραίνω, delecto, laetifico. v. 73. 253.

Εὔχετο, precabatur, 3. ſing. imperf. verbi: εὔχομαι, glorior, dico, precor, opto; imperf. εὐχόμην, ου, ετο etc. v. 450.

Εὐχομένης, gloriantis, Gen. ſing. f. g. ab εὐχόμενος, η, ον, part. praeſ. med. verbi: εὔχομαι, glorior etc. f. εὔξομαι. v. 397.

Εὐχόμενος, orans, part. praeſ. med. verbi: εὔχομαι, glorior, dico. v. 43. 87. 457.

Εὐχολῆς, voti, Gen. ſing. ab εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum; Th. εὔχομαι, precor. v. 65. 93.

Ἐφ', *ad*, pro ἐπὶ, in, ad, ſuper, *praep. cum Acc.* v. 350.

Ἔφατ' pro ἔφατο, dixit, 3. ſing. aor. 2. med. verbi: φημὶ, dico; aor. 2. ἔφην, aor. 2. med.

ἐφάμην, ασο, ατο; Th. φάω, dico. v. 33. 43. 361. 457. 568.

Ε'φείω, poët. pro ἐφῶ, aor. 2. subj. act. *resoluto* ω *circumflexo in* έω, *deinde metri causa interjecto* ι, verbi: ἐφίημι, imitto. v. 567.

Ε'φετμέων, mandatorum, gen. pl. Jon. pro ἐφετμῶν, ab ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, ab ἐφίμι, imitto; Th. ἵω, mitto. v. 495.

Ε'φη, dixit, 3. sing. ab ἔφην, ης, η, aor. 2. act. verbi: φημὶ, dico. v. 584.

Ε'φῆκεν, cum ν euphon. pro ἐφῆκε, immisit, ab ἐφῆκα, ας, ε, 3. sing. perf. act. verbi: ἐφίημι, immitto; f. ἐφήσω; Th. ἵημι, mitto. v. 445.

Ε'φήσεις, impelles, 2. sing. f. 1. verbi: ἐφίημι: fut. ἐφήσω, εις, ει; Th. ἵημι, mitto. v. 518.

Ε'φησθα, dicebas, Aeolic. paragoge, pro ἔφης: 2. sing. imperf. verbi: φημὶ, dico. v. 397.

Ε'φθίαθ' pro ἐφθίατο, corrupti erant, 3. pl. plusquamperf. pass. ἐφθίμην, σο, το, *factum*, ex 3. sing. *inserto* α *ante* το, verbi: φθίομαι, corrumpor; fut. φθίσομαι; perf. ἔφθιμαι; Th. φθίω, corrumpo, contabesco, consumor, pereo. v. 251.

Ε'φιεὶς, part. praes. *immittens*, ab ἐφίημι, immitto, Th. ἵημι, *seu* ἵω, mitto. v. 51.

Ε'χ' pro ἔχε, habebat, 3. sing. imperf. ab ἔχω, habeo. v. 603.

Ε'χει, habet, 3. sing. praes. indic. act. verbi: ἔχω, habeo etc. v. 82. 356. 507.

Ε'χειν, *habere*, praes. inf. verbi: ἔχω, habeo, possum, ago, impetro, administro, guberno; fut. ἕξω et σχήσω; perf. ἔσχηκα. v. 113.

Ἐχεπευκής, έος, ὁ, ἡ, et τὸ, ἐχεπευκὲς, amarus, *hic* mortifer, ab ἔχω, et πεύκη, ης, ἡ, amaritudo; *igitur proprie* amaritudinem habens. v. 51.

Ἔχετ', habebat, pro εἴχετο, Jon. 3. ſing. imperf. med. verbi: ἔχω, teneo, habeo. v. 513.

Ἔχῃς, habeas, 2. ſing. praeſ. ſubj. act. verbi: ἔχω, habeo. v. 133.

Ἔχθιστος, inviſiſſimus, ſuperl. grad. ab ἐχθρὸς, inviſus; Compar. ἐχθίων; Superl. ἔχθιστος: Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium. Ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι, haerere, ut ſit, odium, quod animo infixum haeret. v. 176.

Ἐχθοδοπῆσαι, odio habuiſſe, inf. aor. 1. act. ab ἐχθοδοπέω, f. ήσω, odio habeo, ſum inviſus, voce altercor, ſum inimicus. v. 518.

Ἔχον pro εἶχον, tenebant, 3. pl. imperf. verbi: ἔχω, habeo, teneo. v. 463.

Ἔχοντες, habitantes, Nom. pl. part. praeſ. ab ἔχω; f. ἕξω, habeo, habito, poſſum, impetro, ago, adminiſtro, guberno. v. 18.

Ἔχων, habens, part. praeſ. verbi: ἔχω, habeo etc. v. 14. 45. 168. 225. 373.

Ἐχώσατο, iratus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi: χώομαι; f. χώσομαι; aor. 1. med. ἐχωσάμην, ω, ατο; Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. v. 64.

Ἔω, *ſim*, diſſolutio, praeſ. ſubjunct. ab εἰμὶ, ſum; fut. ἔσομαι. v. 119.

Ἐὼν, *qui eſt*, poët. vel Jon. pro ὢν, praeſ. part. verbi: εἰμὶ, ſum. v. 131. 171. 275.

Ἕως, poët. pro ὡς, dum, usque, interim. *Cum Genit. item sine casu, quod ab ὅς.* v. 193.

Z.

Ζαθέην, valde divinam, acc. sing. foem. gen. a ζάθεος, ον, valde divinus, ex ζα, particula intensiva, et Θεὸς, ου, ὁ, Deus. Hom. Il. α. v. 38. 452.

Ζεὺς, Jupiter, Nom. sing. Genit. Διὸς, Jovis. v. 128. 279. 423. 495. 533.

Ζῶντος, viventis. gen. sing. part. praes. verbi: ζάω, vivo. v. 88.

H.

Ἡ, haec, nom. sing. f. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. Hom. Il. α. v. 221. 348. 483. 520. 531.

Ἦ, *adv.* sane, profecto, certe. v. 77. 229. 232. 240. 254. 293. 342. 355. 573.

Ἢ, vel, an, utrum. v. 190. 203.

Ἢ - Ἤ, vel - vel. v. 27. 40. 62. 63. 138. 145. 151. 395. 504. 515.

Ἣ, *quae*, Nom. sing. f. g. articul. postpos. ὃς, ἣ, ὃ, qui, quae, quod. v. 2.

Ἢ, quam, *conjunctio.* v. 117.

Ἦ, dixit, ab ἦν, ἦς, ἦ, dixi, pro ἔφην, ης, η; aor. 1. ind. act. verbi φημὶ. v. 219. 528.

Ἦγ' Pro ἦγε, duxit, 3. sing. aor. 2. vel imperf. act. verbi: ἄγω, duco; f. ἄξω: per. ἦχα; aor. 1. ἦξα; aor. 2. vel imperf. ἦγον, ες, ε. v. 496.

Ἠγαθέῃ, valde divinae, Dat. sing. f. g. ab ἠγάθεος, ον, ὁ, valde divinus, Jon. pro ἀγάθεος,

q. ab ἄγαν, valde, *mutato α in η, quod α quando in compositione ν amittit*, et θεῖος, divinus; Th. θεὸς, Deus. v. 252.

Ἤγερθεν, convenerunt, Boeot. syncope pr ἠγέρθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego, convenio, colligo; f. ερῶ; p. ἤγερκα aor. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η, ημεν, ητε, ησαν v. 57.

Ἡγήσατ᾽, dux fuerat, pro ἡγήσατο, 3. sing aor. 2. med. ἡγησάμην, ω, ατο, praeivi; aor. 1 med. verbi: ἡγέομαι, duco, dux sum, existimo imperf. ἡγεόμην; fut. ήσομαι; perf. ημαι, q. ab ἄγω. v. 71.

Ἠγνοίησεν, *cum ι euphonico*, ignoravit, poët. et doric. pro ἠγνόησε, 3. sing. ab ἠγνόησα, ας, ε, aor. 1. act. verbi: ἀγνοέω, ex α priv. et νοέω, cogito, in animo verso, video. v. 537.

Ἤγομεν, duximus, 1. pl. imperf. vel aor. 2. act. ἦγον, ες, ε, ομεν etc. quod ab ἄγω, duco. v. 367.

Ἠδ᾽ pro ἠδὲ, *et*. v. 41. 96. 251. 316. 455.

Ἠδὲ, *poët*. et, atque, *ex ἢ et δὲ* etiam ἠδὲ, v. 334. 400.

Ἤδη, *adv*. jam, protinus. v. 260. 453. 456. 590.

Ἤδη, noverat, *Attice contract*. ex ᾔδεε, *Jonice pro* ᾔδει, 3. perf. sing. plusquamperfecti medii, verbi: εἰδέω, scio; fut. εἴσω; perf. med. οἶδα. v. 70.

Ἦδος, Nom. sing. ab ἦδος, εος, τὸ, suavitas, ab ἡδὺς, suavis. v. 576.

Ἡδυεπὴς, suaviloquus, dulce loquens, q. ab ἡδὺς, et ἔπω, dico. v. 248.

Ἠὲ, *poët. pro* ἢ, vel, aut, an. v. 146. 192. 395.

Ἠελίοιο, Solis, *Jonice genit. sing. ab* ἥελιος, ὁ, sol, *per Parenthesin τῦ* ε, *et verso spiritu* ἥλιος, *idem*, ab ἑλίσσω, circumago. *Alii deducunt* ab ἕλη, calor, solis splendor, *ut sit quasi* ἕλιος. *Alii ab* ἅλς, mare, *quia ex mari ortum habere videtur*. v. 605.

Ἠέλιος, ε, ὁ, Sol, poët. pro ἥλιος, genit. Jon. ἠελίοιο, Dat. ἠελίῳ. v. 475.

Ἠελίῳ, Soli, Dativ. sing. ab ἠέλιος, ε, ὁ, Sol. v. 592.

Ἦεν, erat, pro ἦν, *cum* ν *euphon.* imperf. ab εἰμὶ, sum. v. 381.

Ἤπερ, quam, *idem quod* ἤπερ: Th. ἢ, poëtice ἠὲ, quam. v. 260.

Ἠερίη, ἡ, matutina. v. 497.

Ἠετίωνος, genit. sing. ab Ἠετίων, ονος, Eëtion; *Nomen propr*. v. 366.

Ἤθελ' pro ἤθελε, velis, vide in 'Θελ'. v. 277.

Ἤθελον, voluerunt, 3. plur. aor. 2. verbi: θέλω, vel ἐθέλω, volo. v. 399.

Ἤϊ' pro ἤϊε, ivit, 3. sing. perf. med. ab εἶμι, eo. v. 609.

Ἤϊε, ivit, 3. sing. perf. med. jon. ab εἶμι, eo. v. 47. 307.

Ἧις, quibus, *vel* suis, pro ἧς et pro αἷς, dat. pl. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, ae, od. v. 205.

Ἧχι, *pro* ἧχι *et hoc pro* ἧ, ubi, *adv.* Th. ὃς, ἣ, quis. v. 607.

Ἧκε, immisit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto; f. ἥσω; perf. εἷκα; aor. 1. ἧκα aor. 2. ἧν. v. 195. 382.

Ἤκουσεν, audivit, cum ν euphon. 3. sing. aor. 1 act. verbi: ἀκούω, audio; fut. ούσω; perf. ἤκουκα aor. 1. ἤκουσα, ας, ε. v. 381.

Ἤλασαν, percusserunt, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἐλαύνω, percutio, impello, ago, instituo, excito, vulnero; fut. ἐλάσω; aor. 1. ἤλασα, ας, ε etc. v. 154.

Ἦλθε, venit, ab ἦλθον, ες, ε, veni, isti, venit aor. 2. verbi ἔρχομαι, venio; f. ἐλεύσομαι; perf med. ἤλυθα; Attice ἐλήλυθα. v. 12. 194. 371.

Ἦλθον, ες, ε, veni etc. per syncop. pro ἤλυθον aor. 2. ind. act. verbi: ἔρχομαι, venio. v. 207.

Ἤλυθον, veni, et per syncop. ἦλθον, ες, ε; aor. 2. ind. ab eodem them. v. 152.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, et in pl. ἤματα; *Poët. pro ἡμέρα, quod deducitur ab ἥμερος,* suavis, *ad differentiam noctis, quae horrida et immitis est. Vel ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν, quasi ἱμέρα, quod eam maxime homines desiderent. Hinc* σήμερον. v. 592. 601.

Ἠμείβετ' pro ἠμείβετο, respondit, 3. sing. imperf. pass. verbi: ἀμείβω, permuto; f. ψω; p. ἤμειφα; imperf. pass. ἠμειβόμην, ου, ετο, etc. v. 121. 172. 413. 544. 551.

Ἠμείβετο, respondit, 3. sing. imperf. pass. ejusdem verbi. v. 292.

Ἡμένη, Nom. sing. f. g. ab ἥμενος, η, ον, sedens, humilis; praes. part. ab ἧμαι, σαι, ται, sedeo, is, it, q. ab ἕω, colloco. v. 358.

Ἥμενον, sedentem, acc. sing. ab ἥμενος, η, ον, sedens, humilis. v. 330. 498.

Ἡμετέρῳ, nostro, Dat. sing. m. g. ab ἡμέτερος, ερα, ον, noster, a, um, ab ἡμεῖς, nos, q. ab ἐγὼ, ego. v. 30.

Ἡμῖν, nobis, dat. pl. ab ἐγὼ, ego. v. 67. 147. 214. 579. 583.

Ἦμος, adv. quando, quum. v. 475. 477.

Ἢν, si, *cum subjuncti* v. 90. 166.

Ἣν, quam, acc. sing. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quae, quod. v. 72. 412. 603.

Ἥνδανε, placuit, 3. imperf. act. ab ἥνδανον, ες, ε; a verbo ἁνδάνω, placeo, quod ab ἅδω, expleo, placeo. v. 24. 378.

Ἠπείλησεν, *cum ν euphon.* minatus est, 3. aor. 1. indic. act. verbi: ἀπειλέω, minor, f. ήσω, praet. ἠπείληκα, aor. 1. ἠπείλησα, ας, ε, αμεν, etc. v. 388.

Ἠπείροιο, terrae continentis, gen. Jon. ab ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens, ac mediterranea. v. 485.

Ἠρᾶθ', imprecabatur, precabatur, pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. med. verbi: ἀράομαι, imprecor, supplico; imperf. ἠραόμην, άου, ἠράετο, *quod pro* ἠρᾶτο. Th. ἀρὰ, ἡ, preces, imprecatio. v. 35.

Ἤρετο, rogabat, 3. sing. imperf. med. Att. verbi: ἔρομαι, rogo, interrogo, imperf. Jon. εἰρόμην, ου, ετο. v. 513.

Ἥρη, Jon. pro ἥρα, ας, ἡ, Juno. v. 195. 400. 523. 536. 545. 551. 568. 572.

Ἠρήσατο, supplicavit, 3. sing. aor. 1. med verbi: ἀράομαι, precor, supplico, aor. 1. ἠρησάμην, ω, ατο. Th. ἀρὰ, ἡ, preces. v. 351.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, mane genita, (Aurora,) quia ἦρι γίνεται, *idest*, mane existit, oriente sole. *Ab* ἔαρ, ver, *et syncop.* ἦρ, τὸ, *potest etiam intelligi aëre genitus, quasi* ἠεριγενὴς, *ab* ἀὴρ, ἠέρος, *pro* ἀὴρ, aër, et γίγνομαι. v. 477.

Ἦρχ' pro ἦρχε, incepit, 3. sing. imperf. act. verbi: ἄρχω, incipio, impero, cum genit. fut. ξω; imperf. ἦρχον, ες, ε; p. ἦρχα; aor. 1. ἦρξα, praes. med. ἄρχομαι, incipio, impero; Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium, imperium. v. 571.

Ἦρχε, praeibit, 3. sing. imperf. act. verbi: ἄρχω, incipio, impero, praeeo. v. 495.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros, nom. pl. ἥρωες. Inde ἡρωΐνη, ης, ἡ, heroina. v. 102.

Ἡρώων, heroum, gen. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros. v. 4.

Ἧσθαι, sedere, praes. infinit. ab ἧμαι, sedeo. v. 134. 416.

Ἧσιν, suis, dat. pl. Jon. pro αἷς, suis, *vel* quibus. Ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, ae, od. v. 333.

Ἧστο, sedebat, poët. pro ἧτο, 3. sing. imperf. medii ab ἥμην, ἧσο, ἧτο, verbi: ἧμαι, sedeo, vel ἵζω. v. 512.

Ἠτίμησ' pro ἠτίμησε, inhonoravit, 3. sing. aor. 1. act. verbi: ἀτιμάω, inhonoro, dedecoro, nullo honore afficio: fut. ήσω; perf. ἠτίμηκα; aor. 1. ἠτίμησα, ας, ε; quod ex α *privativum*, et τιμάω, honoro; Th. τίω, honoro. v. 11. 94.

Ἠτί-

Ἠτίμησεν, inhonoravit, 3. ſing. aor. 1. cum ν euphon. ab ἀτιμάω, inhonoro. vide ἠτίμησ'. v. 356. 507.

Ἤτοι, quidem, certe, *aliquando* ſive, ſeu, vel. Th. ἤ, aut. v. 68. 101. 140. 211.

Ἦτορ, ορος, τὸ, cor, animus; *Euſtathius indeclinabile eſſe dicit.* ab ἄω, ſpiro. v. 188.

Ηὔδα, dixi, imperf. ind. ab αὐδάω, loquor, dico, et αὐδάομαι, idem, ab αὐδὴ, dictio, vox. v. 92.

Ἠΰκομος, bene *vel* pulchre comatus, *per poëticam diaereſin pro* εὔκομος, ὁ, ἡ, *gen. Jonic.* ἠϋκόμοιο, ex εὖ et κόμη, coma. v. 36.

Ἠΰτ' pro ἠΰτε, ſicut, tanquam. v. 359.

Ἥφαιστον, Vulcanum, acc. ſing. ab ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, ignis, q. ab ἅπτω, accendo, et αἰστόω, deſtruo. v. 600.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, ignis. v. 571. 608.

Ἠχήεσσα, reſonans; f. g. ab ἠχήεις, ὁ; adj. ab ἦχος, ου, ὁ, ſonus, ab ἦχα, praeterit. *verbi* ἄγω, frango. v. 157.

Ἥψατο, attigit, 3. aor. 1. med. verbi: ἅπτομαι; f. ψομαι; aor. 1. med. ἡψάμην, ω, ατο, tango, attingo, apprehendo, *ut hic*, *aliquando* appropinquo, adeo, ingredior; ſeu ἅπτω, *idem*; fut. ψω; perf. ἧφα. v. 512.

Ἠὼς, όος, ῶς, ἡ, aurora, diluculum, dies, acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠῶθ', pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε: *hinc* ἠῷος, ου, ὁ, matutinus, quod ab αὔω, ſplendeo. v. 417. 477.

Θ.

Θ' pro τι, *et* vel *que*, sequenti adspiratione. Hom. Il. α. v. 23. 99. 377. 443. 480. 604.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare, ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *idem*, *per pleonasmum* τȣ θ; sed ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal. *Alii autem deducunt* a σάλος, salum, *quasi* σάλασσα. v. 157.

Θαλάσσης, maris, Gen. sing. a θάλασσα, *seu* θάλαττα, ης, ἡ, mare. v. 34. 496.

Θάμβησεν, *cum* ν *euphon.* expavit, 3. sing. aor. 1. Jon. pro ἐθάμβησε, verbi: θαμβέω, ῶ, obstupefacio, expavesco; f. ήσω; p. τεθάμβηκα; Th. θάμβος, εος, τὸ, stupor. v. 199.

Θαμειαὶ, frequentes, nom. pl. f. g. a θαμειὸς, ȣ̃, ὁ, creber, frequens, a θαμὰ, *adverb.* crebro, frequenter, *factum ex* ἅμα, *pleonasmo literae* θ. v. 52.

Θάνατον, mortem, acc. sing. a θάνατος, ȣ, ὁ, mors, gen. θανάτοιο, a θνήσκω, morior. Θανάτῳ πόρειν, dare letho. v. 60.

Θαρσήσας, confisus, aor. 1. part. act. a θαρσέω, fiduciam habeo, *seu* capio, audax sum, fiducia praeditus sum. Attice θαῤῥέω; praes. part. θαρσῶν. τεθάρσηκα, ας, ε, perf. act. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, audacia. v. 85.

Θάρσησε, fiduciam habuit, pro ἐθάρσησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo, etc. aor. 1. ἐθάρσησα, ας, ε. v. 92.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea; θεᾶν, Dearum, gen. pl. *Dorice.* Sed θεάων pro θεῶν, *Aeol.* Th. θεὸς, Deus. v. 1. 4. 55. 195. 206. 208. 216. 280. 401. 595.

Θεινομένην, verberatam, accus. sing. praes. part. pass. f. g. a θείνω, ferio, percutio; f. νῶ, perf. κα; part. praes. pass. θεινόμενος, ένη, όμενον; Genit. θεινομένου; etc. v. 588.

Θείομεν, ponamus, 1. pl. aor. 2. subj. act. *poetice* pro θῶμεν, verbi: θεῶ, et in plur. θεῶμεν, *et metri gratia* θείωμεν *et per systolen* θείομεν. v. 143.

Θέλ', velis, pro θέλε, praes. imperat. act. a θέλω, vel ἐθέλω, volo; f. θελήσω; aor. 1. part. θελήσας. v. 277.

Θέλεις, vis, 2. sing. praes. ind. act. verbi θέλω, εις, ει; etc. v. 133.

Θέμιστας, leges, acc. pl. a θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, jus, *hic*, lex, institutum, vectigal, a θέω, vel τίθημι, pono. v. 238.

Θεοείκελ' pro θεοείκελε, Deo similis, voc. sing. a θεοείκελος, Deo similis, *quod ex* θεὸς, Deus et εἴκελος, similis; Th. εἴκω, assimilo, obedio. *Dicitur de viris adeo claris ut Diis comparandi sint.* v. 131.

Θεοὶ, Dii. nomin. pl. a Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. v. 18. 403. 406. 424. 533. 566. 570.

Θεοῖο, Dei, Genit. Jon. pro θεοῦ, a θεὸς, Deus. v. 28. 383.

Θεοῖς, Deis, Dat. pl. a Θεὸς, οῦ, Deus. v. 218. 597.

Θεοῖσι, Diis, *seu* Deis, Dat. pl. a θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. v. 520. 575.

Θεοῖσιν, Diis, Dat. pl. *cum* ν *euphon.* a Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. v. 599.

Θεὸν, Deum, accus. sing. a Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. v. 385. 472.

Θεοπροπέων, vaticinans, part. praes. act. verbi θεοπροπέω, vaticinor. v. 109.

Θεοπροπίας, vaticinationis, genit. sing. a θεοπροπία, ας, ἡ, praedictio divina, oraculum, vaticinium, a θεοπρόπος, vates. v. 87. 385.

Θεοπρόπιον, vaticinium, *idem quod* θεοπροπία. v. 85.

Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. v. 178. 516.

Θεράποντε, ministri, nomin. dual. a θεράπων, οντος, ὁ, minister, a θέρω, curo. v. 321.

Θέσαν, posuerunt, Jon. pro ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. indic. ab ἔθην, ἔθης, ἔθη, ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν, verbi: τίθημι, pono. v. 433.

Θεσπεσίοιο, divini, Gen. sing. a θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, Jon. Gen. οιο, divinus; Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus. v. 591.

Θεστορίδης, Thestorides, *nomen proprium*. v. 69.

Θέτις, ἡ, Thetis, *nomen propr. Deae*. v. 413. 495. 512. 538. 556.

Θεῷ, Deo, dat. sing. a Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. v. 127. 310. 447.

Θεῶν, Deorum, Gen. pl. a Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. v. 8. 540. 544. 548. 549.

Θήβη, ης, ἡ, *nomen urbis Boeotiae*. v. 366.

Θῆκε, posuit, Jon. pro ἔθηκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi τίθημι, pono; f. θήσω; perf. τέθεικα; aor. 1. ἔθηκα, ας, ε. v. 55.

Θησέα, Theseum, acc. sing. a Θησεὺς, έος, ὁ, Theseus, *nomen propr*. v. 265.

Θῖν littus, acc. sing. pro θῖνα, a θὶς, littus, q. a θίω, pono *vel* curro. v. 316. 327. 350.

Θῖνα, littus, acc. sing. a θὶν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus, *item* littus. *Venit a* θείνω, ferio, *quia littus fluctibus feritur*. v. 34.

Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. θνήσκοντες, morientes, nom. pl. praes. part. a θνήσκω, morior; imperf. ἔθνησκον, ες, ε, ομεν, ετε, ον; fut. θνήξομαι, ῃ, εται. v. 383.

Θνήσκοντας, morientes, accus. pl. praes. part. a θνήσκω, morior. vide θνῆσκον. v. 56.

Θνήσκοντες, morientes, nom. pl. praes. part. a θνήσκω, morior; f. θνήξομαι, ῃ, εται; perf. τέθνηκα. v. 243.

Θνητῶν, mortalium, gen. pl. a θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis; Th. θνήσκω, morior. v. 339. 574.

Θοὰς, acc. pl. f. g. celeres, a θοὸς, ὰ, ὸν, celer, velox, quod a θέω, celeriter eo, curro. v. 12. 371.

Θοῇ, veloci, dat. sing. f. g. a θοὸς, ὰ, ὸν, celer, velox, q. a θέω, celeriter eo. v. 300. 389.

Θοὴν, velocem, acc. sing. a θοὸς, ῦ, ὁ, celer, velox. v. 308.

Θρόνυ, solii, gen. sing. a θρόνος, υ, ὁ, thronus, solium, regnum, sedes, sella augusta. a θράω, sedeo. v. 536.

Θυγατὴρ, filia, nata. v. 538. 556.

Θύγατρα, accus. sing. *filiam*, a θυγατὴρ, filia, nata, gen. ερος, τρὸς, dat. pl. θυγατράσι, q. a θύω, et γάω, *quod celeriter succrescat*. v. 13. 95. 372.

Θύει, insanit, 3. sing. praes. indic. a θύω, cum impetu feror, *aliquando* insanio, *ut hic*; praes. inf. θύειν. v. 342.

Θυμὸν, animum, acc. sing. a θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, ira. v. 136. 192. 193. 205. 243. 429.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, ira. v. 173. 468. 602.

Θυμοῦ, animi, genit. sing. ejusdem vocis. v. 562.

Θυμῷ, animo, Dat. sing. a θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, ira, q. a θύω, cum impetu feror. v. 24. 196. 209. 217. 228. 256. 378.

Θωρηχθῆναι, armari, aor. 1. infin. pass. a θωρήσσω, armo, induo thoracem; fut. ξω; perf. τεθώρηχα; aor. 1. pass. ἐθωρήχθην, a θώραξ, ὁ, lorica, thorax, vestis, *qua tegitur pectus, vel a* θεῖος, divinus, et ὁρεῖν, custodire, *quod mentem, divinam nostri partem contineat et servet.* v. 226.

I.

Ἴαχε, resonabat, 3. sing. imperf. ἴαχον, ες, ε, verbi: ἰάχω, clamo, vociferor; fut. ξω; perf. ἴαχα, quasi ab ἴα, vox, et χέω, fundo. Hom. Il. α. v. 482.

Ἴδῃς, videris, 2. sing. aor. 2. subj. act. ab ἴδω, ῃς, ῃ, verbi εἴδω; f. εἴσομαι; aor. 2. εἶδον, et ἴδον, ες, ε. v. 203.

Ἴδμεν, scimus, *Dor. seu Aeol. pro* ἴσμεν, *per syncop. pro* ἴσαμεν, 1. pl. ind. praes. verbi: ἴσημι, scio, ἴσης, ἴσησι, etc. quasi ab εἴδω, εἴσω, ut sit quasi εἴσημι, *idem.* v. 124.

Ἰδομενεὺς, Idomeneus, nomen propr. v. 145.

Ἴδον, vidi, 1. ſing. aor. 2. ind. act. verbi εἴδω, video. v. 262.

Ἴδον, viderunt, 3. pl. aor. 2. ind. act. ab ἴδον, ες, ε, verbi: εἴδω, video. v. 600.

Ἰδοῦσ' pro ἰδοῦσα, intuita, aor. 2. part. f. g. ab εἴδω, video; f. εἴσομαι; aor. 2. εἶδον, et ἴδον. v. 537.

Ἴδωμαι, viderim, aor. 2. ſubj. med. ab εἴδω, video. v. 262. 587.

Ἰδὼν, οῦσα, intuens, aor. 2. part. act. verbi: εἴδω, video. v. 148. 330.

Ἵει, mittebat, 3. ſing. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἱέω, verbi: ἵημι, mitto. v. 479.

Ἱέναι, mittere, praeſ. infin. act. ab ἵημι, mitto; imperf. ἵην, ης, η, vel ἵεον, ουν, εις, ει; fut. ἥσω; praet. εἷκα; aor. 1. ἧκα; aor. 2. ἧν, ἧς, ἧ. v. 227.

Ἱερὰ, τὰ, ſacra, ab ἱερὸν, οῦ, τὸ, ſacrum, ſacrificium, victima, templum, v. 147.

Ἱερεὺς, έος, ὁ, ſacerdos, ab ἱερὸς, ſanctus, quod ab ἵεμαι, cupio: *quia ſacra ſunt appetenda, inquit Martinius.* v. 370.

Ἱερῆα, ſacerdotem, acc. ſing. ab ἱερεὺς, έος, ὁ, ſacerdos. v. 23. 62. 377.

Ἱερὴν, ſacram, acc. ſing. f. g. ab ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um, q. ab ἵεμαι, cupio. v. 99. 366. 431. 443.

Ἴθι, *vade*, praeſ. imperat. ab εἶμι, eo. v. 32.

Ἱκάνει, invadit, 3. ſing. praeſ. verbi: ἱκάνω, invado, convenio, adeo, aſſequor, ſupplico, *idem*

ἵκω et ἱκνέομαι, *sed tempora sumit ab* ἵκομαι. v. 254.

Ἵκανεν, pervenit, *cum* ν *euphon.* 3. sing. imperf. verbi: ἱκάνω, *idem quod* ἵκω; venio. v. 431.

Ἱκάνοι, invaderet, 3. sing. imperf. opt. verbi: ἵκω, venio. v. 610.

Ἶκεν, ibat, *cum* ν *euphonico* pro ἶκε, ab ἶκον, ες, ε; imperf. act. verbi: ἵκω, venio; f. ἵξω; aor. 1. ἶξα. v. 317.

Ἱκέσθαι, pervenisse, aor. 2. inf. med. verbi: ἱκνέομαι, ἶμαι, venio, pervenio, advenio; fut. ἵξομαι; aor. 2. med. ἱκόμην; p. ἶγμαι. v. 19.

Ἱκέσθην, venerunt, 3. Dual. aor. 2. med. verbi: ἱκνέομαι, venio; f. ἵξομαι. v. 328.

Ἵκετο, pervenit, 3. sing. aor. 2. med. verbi: ἱκνέομαι, venio; f. ἵξομαι; aor. 2. med. ἱκόμην. v. 362.

Ἵκηται, venerit, 3. sing. aor. 2. subj. med. ab ἵκωμαι, ῃ, ηται, verbi: ἱκνέομαι, venio; f. ἵξομαι; p. ἶγμαι. v. 166.

Ἴκμενον, secundum, acc. sing. ab ἴκμενος, prosper, secundus. v. 479.

Ἵκοντο, advenerunt, 3. pl. aor. 2. ind. med. ab ἱκόμην, ου, ετο, adveni, *verbi:* ἱκνέομαι, venio, etc. v. 432. 484.

Ἵκωμαι, venerim, aor. 2. subj. med. verbi: ἱκνέομαι, venio, advenio, advento, supplico; f. ἵξομαι; p. ἶγμαι, *hinc* ἵξις, εως, ἡ, adventus. v. 139.

Ἵλαος, ου, ὁ, et Attic. ἵλεως, propitius, hilaris, quasi ab ἕλη, splendor, *qui se serenum exhibet.* Th. ἱλάω. v. 583.

Ἱλάσκεσθαι, placare. praeſ. infin. paſſ. ab ἱλάσκομαι, et ἱλάομαι, placo, propitio; f. ἱλάσομαι; Th. ἱλάω. v. 386.

Ἱλάσκοντο, placabant, 3. plur. imperf. verbi: ἱλάσκομαι, et ἱλάομαι, propitius fio, placo, exhilaro; fut. ἱλάσομαι; perf. paſſ. ἵλασμαι; aor. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat. Th. ἱλάω, propitius ſum. v. 472.

Ἱλασσάμενοι, placantes, nom. pl. ab ἱλασσάμενος, η, ον; aor. 1. part. geminato σσ. verbi: ἱλάω, et ἵλημι, propitius ſum; f. ήσω; p. κα. v. 100.

Ἱλάσσεαι, places, Jon. pro ἱλάσσῃ; 2. ſing. aor. 1. ſubj. med. verbi: ἱλάσκομαι, placo etc. Th. ἱλάω. v. 147.

Ἱλασσώμεθ' pro ἱλασσώμεθα, placemus, gem. σσ. 1. pl. aor. 1. ſubj. med. verbi: ἱλάσκομαι, placo; Th. ἱλάω. v. 444.

Ἴλιον, *Ilium, Troja.* Ab Ἶλος, *qui filius Trois Regis.* v. 71.

Ἴμεν, ire, *Jonice, ſed Dorice* ἴμεναι pro ἴναι, ἶναι et ἰέναι; praeſ. inf. ab εἶμι, vel ἴημι, eo. v. 170.

Ἵνα, cum indicat. *ut.* v. 363.

Ἵνα, *ut*, conjunctio cauſalis, cum ſubjunctivo. v. 203. 302. 410.

Ἵξεται, veniet, 3. ſing. f. 1. verbi: ἱκνέομαι, *vel* ἵκομαι, venio; f. ἵξομαι. v. 240.

Ἰόν, jaculum, acc. ſing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, miſſile, jaculum, ſagitta, q. ab ἵημι, mitto. v. 48.

Ἰόνθ' pro ἰόντα, *euntem*, acc. ſing. aor. 2. part. ἰών, verbi: εἶμι, eo. v. 567.

Ἰόντα, *euntem*, acc. sing. aor. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo. v. 27.

Ἰούσης, euntis, genit. sing. foem. gen. ab ἰὼν, οὖσα, ἰόν: *genit.* ἰόντος, ἰούσης etc. aor. 2. part. ab εἶμι, eo. v. 482.

Ἵππους, equos, acc. pl. ab ἵππος, ου, ὁ, equus, equitatus. v. 154.

Ἴσαν, ibant, 3. pl. imperf. verbi εἶμι, eo. v. 494.

Ἶσον, aequale, acc. sing. n. g. ab ἶσος vel ἴσος, ου, ὁ, aequalis, par, q. ab εἴδω, assimilo. v. 163. 187.

Ἱστία, navis vela, acc. plur. ab ἱστίον, ου, τὸ, navis velum, ab ἱστὸς, malum navis; Th. ἵστημι, sto. v. 433.

Ἱστίον, navis velum, acc. sing. ab ἱστίον, ου, τὸ, navis velum. v. 481.

Ἱστοδόκῃ, receptaculo, dat. sing. ab ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali, ab ἱστὸς, malum navis, et δέχομαι, capio. v. 434.

Ἱστὸν, malum, acc. sing. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, malum navis ab ἵστασθαι, quia erigitur, vel firmiter collocatur ad excipienda et sustinenda appensa lintea; Th. ἵστημι, sto. v. 31. 434. 480.

Ἴσχεο, Jon. pro ἴσχου, *contine*, praes. imperat. pass. verbi ἴσχω et ομαι habeo, retineo, coërceo, prohibeo, contineo, impetum reprimo, *ut hic*, ab ἔχω. v. 214.

Ἴτην, iverunt, 3. dual. imperf. verbi: εἶμι, eo. v. 347.

Ἰφθίμους, fortes, acc. plur. ab ἴφθιμος, ου, ὁ, robustus, animosus, fortis; dat. ἰφθίμῳ, quod

ab ἶφι, fortiter; Th. ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. Alii derivari malunt ab ἶφι, fortiter, et θυμὸς, animus. Hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, potens. v. 3.

Ι῎φι, fortiter, adv. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur; ἴφιος, robuſtus. v. 38. 151. 452.

Ι῎ψαο, laeſiſti, Jon. pro ἴψω, 2. ſing. aor. 1. med. ἰψάμαι, verbi: ἴπτω, *ſeu* ἴπω, noceo, laedo, ab ἰὸς, miſſile, jaculum, et πίπτω, cado, *quia laeditur in quem jaculum inciderit.* v. 454.

Ι᾿ὼν, ἰοῦσα, veniens, aor. 2. part. verbi: εἶμι, eo, venio. v. 138. 179. 185.

K.

K' *pro* καὶ, et, etiam, aeque, nam, igitur, aut. Hom. Il. α. v. 64. 184. 547.

Καθάπτεσθαι, demulce, inf. praeſ. pro imperat. more Attic. verbi: καθάπτομαι, mulceo, ex κατὰ et ἅπτομαι, tango; f. ψομαι. v. 582.

Καθέζετ᾿, ſedit, pro καθέζετο, a καθεζόμην, ου, ετο, imperf. a καθέζομαι, ſedeo. v. 536.

Καθέζετο, ſedit, 3. ſing. imperf. Jon. verbi: καθέζομαι, ſedeo ex κατὰ, et ἕζω, *ſeu* ἕω, colloco. v. 360. 505. 500.

Κάθευδ᾿ pro κάθευδε, dormivit, *et hoc* pro ἐκάθευδε, 3. ſing. imperf. Jon. *vel eſt* praeſ. imperat. act. verbi: καθεύδω; Th. εὕδω; fut. ήσω, dormio. v. 611.

Κάθησο, ſede, praeſ. imperat. verbi: κάθημαι, ſedeo; Th. ἧμαι, *idem.* v. 565.

Καθῆςο, ſedebat, *poëtic. pro* καθῆτο, *penultima circumflexa, Jon.* pro ἐκάθητο, 3. ſing. imperf.

verbi: κάθημαι. *Alii volunt esse*, 3. sing. plusq. perf. ab ἕζω, perf. pass. ἧσμαι, plusq. perf. ἥσμην, ἧσο, ἧστο. v. 569.

Καὶ, et, etiam, aeque, nam, igitur, aut. *conj. copul.* v. 7. 9. 15. 17. 23. 28. 29. 31. 33. 50. &c.

Καῖε, pro ἔκαιε, adolebat, 3. sing. imperf. Jon. ab ἔκαιον, ες, ε, &c. verbi: καίω, uro, f. καύσω, aor. 2. ἔκαον. v. 462.

Καινέα, Caeneum, acc. sing. a Καινεὺς, έος, ὁ, *nomen propr. regis.* v. 264.

Καίοντο, incendebantur, *Jon.* pro ἐκαίοντο, 3. imperf. pass. a καίω, uro, f. καύσω, p. κέκαυκα. v. 52.

Καί-περ, etsi. v. 217.

Κάκ', mala, pro κακὰ, nomin. plur. a κακὸν, malum. v. 107.

Κάκ', adverb. male, torve. v. 105.

Κακῇ, malae, Dat. sing. f. g. a κακὸς, ὴ, ὸν, ὁ, malus, improbus. v. 418.

Κακὴν, malam, acc. sing. f. g. a κακὸς, ὴ, ὸν, malus, a, um. v. 10.

Κακκείοντες, dormiturientes pro κατακείοντες, praes. part. ex κατακείω, dormiturio, q. ex κατὰ et κείω, cubare cupio, Th. κεῖμαι, jacio. v. 606.

Κακοῖο, mali, gen. Jonice κακοῖσι, malis, dat. pl. a κακὸς, ὴ, ὸν, malus, improbus, ignavus, imperitus, ignobilis. v. 284.

Κακὸν, malum, acc. sing. a κακὸς, οῦ, et Jon. οῖο, ὁ, malus, improbus, &c. v. 382.

Κακῶν, malorum, gen. pl. a κακὸς, ῆ, ὸ, malus, etc. v. 106.

Κακῶς, male, perperam, *adv.* a κακὸς, ῆ, Jon. οῖο, ὸ, malus, improbus etc. v. 25. 379.

Καλεοίμην, vocari debeam, praes. opt. pass. a καλέω, voco; f. έσω; p. κέκληκα; aor. 1. ἐκάλεσα. v. 293.

Καλέουσι, contr. οῦσι, vocant, 3. praes. verbi: καλέω, voco. v. 403.

Καλέσαντο, vocarunt, Jon. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi: καλέω, voco, imploro, nomino; f. έσω; p. κέκληκα; aor. 1. ἐκάλεσα. v. 270.

Καλέσασ', vocans, pro καλέσασα; aor. 1. part. act. f. g. a καλέω, voco. v. 402.

Καλέσσατο, vocavit, 3. sing. aor. 1. med. geminato σσ. et Jon. pro ἐκαλέσατο, a καλέω, voco; f. έσω; perf. κέκληκα; aor. 1. ἐκάλεσα. v. 54.

Καλῇ, pulchrae, dat. sing. f. g. a καλὸς, ὴ, ὸν, pulcher. v. 604.

Καλλιπάρῃον, pulchras genas habentem, *acc. sing. a* καλλιπάρειος, *Aeol. pro* καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ὴ, ὸν, pulcher, et παρειὰ, *sed Aeol.* παρῃὰ, ᾶς, ἡ, mala, gena. 143. 284. 310. 323. 369.

Καλὸν, pulchrum, nom. sing. n. g. a καλὸς, ὴ, ὸν, pulcher. v. 473.

Κάλχαν, Calcha, *nomen vatis propr.* vocat. sing. cum ν euphon. a καλχαίνω, alta mente cogito. v. 86.

Κάλχαντα, Calchanta, accuſ. ſing. a Κάλχας αντος, ὁ, *nomen vatis propr.* a καλχαίνω, alti mente cogito. v. 105.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis propr. v. 69

Καπνῷ, fumo, dat. ſing. a καπνὸς, ῦ, ὁ, fumus v. 317.

Κάππεσον, decidi, pro κατέπεσον, 1. ſing. aor. 2. verbi: καταπίπτω; aor. 2. κατέπεσον, ες, ε: Th πίπτω, cado; f. πεσῦμαι; p. πέπτωκα. v. 593.

Καρήνων, verticum, Gen. plur. a κάρηνον, ῦ, τὸ, caput, vertex. v. 44.

Καρπαλίμως, cito, raptim, velociter, protinus, adv. Th. ἁρπάζω, rapio, corripio. v. 359. 435.

Καρπὸν, fructum, acc. ſing. a καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus, fruges, quicquid e terra provenit: *aliquando* utilitas. v. 156.

Καρτερὸς, ῦ, ὁ, robuſtus, vehemens, fortis, durus, *hinc* καρτερέω, fortis ſum; Th. κράτος, εος, τὸ, robur, victoria. v. 178. 280. 410. 645.

Κάρτιϛοι, praeſtantiſſimi, nom. pl. a κάρτιστος, ῦ, ὁ, praeſtantiſſimus, *per Metatheſ.* pro κράτιστος. *ſuperl.* ab ἀγαθὸς, bonus; comp. κρείσσων. v. 266. 267.

Καρτίϛοις, fortiſſimis, dat. pl. a κάρτιστος, ῦ, ὁ, fortiſſimus, praeſtantiſſimus. v. 267.

Κατ᾽, *pro* κατὰ, ex, *praepoſitio*, *cum Gen.* contra, per, de, ex, ſuper, in. v. 44.

Κατ᾽ *cum accuſativo:* pro. v. 271.

Κατὰ, praepoſ. cum accuſ. verſus, per, apud, in. v. 136. 193. 229. 318. 409. 429. 483. 484. 487. 555.

Καταδύντα, occidentem, acc. ſing. aor. 2. part. act. a καταδὺς, ύντος, ὁ, verbi κατάδυμι, demergo, occido, ſubeo; Th. δύνω, ſubeo. v. 601.

Καταδύντι, occidenti, dat. ſing. aor. 2. part. act. a καταδὺς, ύντος, ὁ, verbi κατάδυμι; Th. δύνω, ſubeo. v. 592.

Κατὰ-ἐκάη, exuſſit, 3. ſing. aor. 2. paſſ. verbi καίω, uro, accendo; aor. 2. paſſ. ἐκάην, ης, η, et ex κατὰ. v. 464.

Κατὰ μοῖραν, convenienter, a μοῖρα, ας, ἡ, pars. v. 286.

Καταννεῦσαι, annuiſſe, aor. 1. inf. act. verbi: κατανεύω; Th. νεύω, annuo; f. νεύσω. v. 558.

Κατανεύσομαι, annuam. f. 1. med. verbi: κατανεύομαι; f. εύσομαι, annuo. v. 524.

Κατάνευσον, annue, aor. 1. imperat. act. a κατανεύω; Th. νεύω, annuo. v. 514.

Κατανεύσω, annuam, fut. 1. verbi: κατανεύω, annuo; f. κατανεύσω. v. 527.

Καταπέψῃ, decoxerit, 3. ſing. aor. 1. ſubj. act. verbi: καταπέπτω, *idem quod* πέπτω, coquo; f. ψω. v. 81.

Κατέδυ, occidit, 3. ſing. aor. 2. act. verbi: καταδύνω, δῦμι, vel δύω, ſubeo; f. δύσω; aor. 2. ἔδυν, υς, υ. v. 475. 605.

Κατ᾽-ἕζετο, reſedit, *vide ſupra* ἕζετ᾽. v. 68. 101.

Κατέῤῥεξεν, demulcebat, *cum ν euphonico* pro κατέῤῥεξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. verbi: καταῤῥέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, facio; perf. ἔῤῥιγα. v. 361.

Κηδομένη, curans, praeſ. part. f. g. a κήδομαι, curam gero; Th. κηδέω, curo, curam gero; f. έσω, et ήσω. v. 196. 209. 586.

Κῆλα, lignea tela, nom. plur. a κῆλον, ου, τὸ, ligneum telum, Jon. pro κᾶλον, τὸ, lignum, a καίω, uro. v. 53. 383.

Κὴρ, ρὸς, ἡ, mors, *ut hic;* ſors, fatum. v. 228.

Κῆρ, *contract.* pro κέαρ, ατος, τὸ, cor, animus, a καίω, vel κέω, *quia cor fons caloris, quem in universum corpus expandit.* v. 44. 491.

Κήρυκε, praecones, nom. dual. a κήρυξ, υκος, ὁ, praeco, a γῆρυς, vox; vel κράζω, clamo. v. 321.

Κήρυκες, praecones, nom. pl. a κήρυξ, υκος, ὁ, praeco. v. 334. 391.

Κίεν, cum ν euphonico, *ibat*, pro κίε, Jon. pro ἴκιε, imperf. vel aor. 2. verbi: κίω, eo, accurro, *per Metatheſ.* pro ἴκω. v. 348.

Κίλλαν, Cillan, acc. ſing. a Κίλλα, ης, ἡ, *nomen propr. regionis.* v. 38. 452.

Κινηθέντος, moti, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. a κινέω, moveo; f. ήσω; p. κεκίνηκα; aor. 1. paſſ. ἐκινήθην, ης, η, *hinc* aor. 1. part. paſſ. κινηθεὶς, εῖσα, ὲν, genit. έντος, etc. q. a κίω, eo. v. 47.

Κιχείω, *poët. pro* κιχέω, deprehendo, invenio, aſſequor, q. a χῶ, capio, et κίω, eo; f. ήσω; p. ηκα. v. 26.

Κιὼν, *vadens*, praeſ. part. a κίω, *vel potius*, aor. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, eo. v. 35.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor, ſtrepor, *proprie gruum, et caeterarum avium hujusmodi, item tubarum ſeu cornuum: tribuitur etiam hominibus, cum in hoſtes impetum faciunt, clangori ſimilem clamorem tollunt: dicitur etiam de emiſſae ſagittae ſtridore, ut hic*, a κλάζω; fut. κλάγξω, ſono, clango; perf. med. κέκληγα. v. 49.

Κλαίεις, fles, 2. ſing. praeſ. act. verbi: κλαίω, lacrymor, ploro, fleo, imperf. ἔκλαιον; f. κλαύσω; perf. κέκλαυκα, q. a κλάω, frango, lacrymor, ploro, fleo, lugeo, *quia vox flentium ſubinde frangitur et crebris ſingultibus interrumpitur.* v. 362.

Κλειτὴν, ſplendidam, acc. ſing. f. g. a κλειτὸς, ὴ, ὸν, celebris, ſplendidus, inclytus, praeclarus. Th. κλείω, celebro. v. 447.

Κλέπτε, *falle*, praeſ. imperat. act. κλέπτειν, praeſ. inf. a κλέπτω, furor, occulo, clanfacio, decipio, f. ψω. v. 132.

Κλισίας, tentoria, acc. pl. a κλισία, ας, ἡ, tabernaculum, tentorium, caſa, v. 306. 328. 487.

Κλισίῃ, tentorio, dat. ſing. a κλισία, ας, ἡ, tabernaculum, tentorium, caſa. v. 329.

Κλισίηθεν, pro ἀπὸ κλισίας, ex tentorio, *adv. de loco.* v. 391.

Κνισίην, tentorium, acc. ſing. a κλισία, ας, ἡ. v. 322.

Κλισίηνδε, pro εἰς κλισίαν, ad tentorium, a κλισία, ας, ἡ, tabernaculum, tentorium, caſa. Th. κλίνω. v. 185.

Κλισίης, tentorii, gen. ſing. a κλισία. v. 346.

Κλῦθι, audi, praes. imperat. a κλῦμι, vel ut ali volunt, pro κλύε, a κλύω, audio. v. 37. 451.

Κλυταιμνήςρης, Clytaemnestrae, gen. sing. a Κλυταιμνήςρη, ης, ἡ, Clytaemnestra, nom. mulier. v. 113.

Κλυτοτέχνης, ὁ, inclytus, artifex, ex κλυτὸς, inclytus, q. a κλύω, audio, et τέχνη, ης, ἡ, artificium, v. 571.

Κνέφας, τὸ, caligo, tenebrae, crepusculum, nox, *aliquando etiam ultima noctis pars*, diluculum. *Genit.* κνέφατος, *inusitat.* pro *quo utuntur* κνέφως, *quasi a* κνέφος, *inquit Eustath.* Odyss. σ. v. 369. ἄχρι μάλα κνέφαος, ad extremum serum, a νέφος, *idem.* v. 475.

Κνίσση *seu* κνίσσα, ας, ἡ, nidor, pinguedinis incensae fumus. v. 317.

Κνίσσῃ, nidori, Dat. sing. a κνίσσα, *seu* κνίσση, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incensae fumus, quia nares κνίσει, a κνίζω, rado; aut potius a καίω, quia ex incenso oritur. v. 460.

Κνίσσης, nidoris, gen. sing. a κνίσσα, ας, ἡ, nidor, pinguedinis incensae fumus. v. 66.

Κοίλης, concavi, gen. sing. a κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis. v. 89.

Κοίλῃσιν, concavis, dat. pl. *Jon. pro* κοίλαις, a κοῖλος, η, ον, cavus, a, um. v. 26.

Κοιμᾶθ' pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi: κοιμάω, ῶ, facio dormire; f. ήσω; p. κεκοίμηκα. v. 610.

Κοιμήσαντο, dormiverunt, 3. pl. Jon. aor. 1. med. verbi: κοιμάω, ῶ, facio dormire, *dormiendi causa* colloco; f. ήσω, a κεῖμαι, jaceo; *hinc* κοιμητήριον, τὸ, locus in quo mortui cubant, coemeterium. v. 476.

Κολεοῖο, vaginae, genit. Jon. a κολεὸς, ῦ, ὁ, vagina, culeus, q. a κοῖλος, cavus. v. 194.

Κολωὸν, ſtrepitum, acc. ſing. a κολωὸς, ῦ, ὁ, ſtrepitus, tumultus. Th. κολοιὸς, parva cornix; *hinc* κολοιάω, graculorum more vocem edo. v. 575.

Κόμης, comae, gen. ſing. a κόμη, ης, *et Dor.* κόμα, ἡ, coma, caeſaries culta. q. a κομέω, orno. v. 197.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, *proprie capitis, quia* a κάρα, ſummum in quavis re. Dat. pl. Jon. κορυφῆσιν. v. 499.

Κορωνίσι, navibus roſtratis, dat. pl. a κορωνίς, ίδος, ἡ, navis roſtrata. v. 170.

Κοσμήτορε, principes, *nom. dual.* a κοσμήτωρ, dux, princeps; Th. κόσμος, ordo. v. 16. 375.

Κοτέοντος, irati, gen. ſing. a κοτέων, οντος, ὁ; Th. κότος, ῦ, ὁ, et τὸ κότον, odium inveteratum, ira, *quia diu in mente manet*, verbi: κοτέω, iraſcor; f. έσω, et ήσω; perf. κεκότηκα. v. 181.

Κότον, iram, acc. ſing. a κότος, ῦ, ὁ, et τὸ κότον, ira, a κεῖμαι, jaceo, poſitus ſum; *quod ſit quaſi* χόλος ἀπόθετος, ira recondita. v. 82.

Κουλεὸν, vaginam, acc. ſing. a κυλεὸς, Jon. pro κολεὸς, ῦ, ὁ, vagina, culeus, q. ab κοῖλος, cavus. v. 220.

Κȣ́ρην, puellam, acc. fing. a κȣ́ρη, ης, ἡ, puella, *aliquando* filia; Jon. pro κόρη, dat. pl. Jon. κȣ́ρησι; Th. κορέω, mundo, purgo, *quod aetas illa pura est malitia*; f. ήσω, et ήσω. v. 98. 275. 337.

Κούρης, *puellae*, gen. fing. a κούρη, ης, ἡ, puella, Jon. pro κόρη, *ab eodem themate*. v. 111. 298. 336.

Κȣριδίης, *uxoris juvenculae*, gen. fing. Jon. a κȣριδία, ας, ἡ, quaevis virum, feu quae virgo juvenili aetate nupfit, a κȣ̃ρος, pro κόρος, juvenis puer; Th. κορέω, verro, purgo. v. 114.

Κοῦροι, pueri, nom. plur. a κȣ̃ρος, *Jon. pro* κόρος, juvenculus, puer. v. 470. 473.

Κραδίην, cor, Jon. *et per Metathefin pro* καρδίαν; acc. a καρδία, ας, ἡ, cor; *quod quidam deducunt a* κραδαίνω, tremore commoveo, *quod perpetuo cor palpitet*. v. 225. 395.

Κρατέει, dominatur, 3. fing. praef. indic. verbi κρατέω, ῶ, έεις, εῖς, έει, εῖ; etc. dominor, fortiter impero; f. ήσω; aor. 1. ἐκράτησα; Th. κράτος, robur, potentia. v. 79.

Κρατέειν, et contract. κρατεῖν, dominari, inf. praef. verbi κρατέω, ῶ, teneo, fortiter impero; f. ήσω. v. 288.

Κρατερὸν, *fortem*, acc. fing. a κρατερὸς, ȣ̃, ὁ, fortis, validus, *in dual.* κρατερὼ; Th. κράτος. v. 25. 326. 379.

Κρατὸς, *capitis*, gen. fing. a κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. v. 530.

Κράτος, εος, τὸ, *et per Metath.* κάρτος, robur, potentia, imperium, *q. ab inufitato* κρέω, vafto, v. 509.

Κρείσσων vel ττων, ονος, ὁ, ἡ, praeſtantior *vel* melior *et* τὸ κρεῖσσον, *comparat.* ab ἀγαθὸς, bonus; Th. κράτος, robur. v. 80.

Κρείων, οντος, ὁ, regnator rex, a κραίνω, impero. v. 130. 285.

Κρήγυον, ου, τὸ, bonum, placitum, jucundum. *In neutro genere tantum pro ſubſtantivo: quaſi* κηρὶ ἡδὺ, cordi jucundum, et gratum. v. 106.

Κρήηνον, perfice, aor. 1. imperat. act. verbi: κραίνω, perficio; f. κρανῶ; aor. 1. ἔκρανα; Att. ἔκρηνα, *a quo aor.* 1. imperat. κρῆνον, *poet. Pleonasm. tanquam a* κραιαίνω, *mutato priori* αι *in* η pro κραίνειν. v. 41. 504.

Κρητῆρας, crateras, acc. pl. a κρητὴρ, *Jon. pro* κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater, et cratera; Th. κιράννυμι, f. άσω, miſceo. v. 470.

Κρητῆρος, craterae, gen. ſing. κρητῆρσι, dat. pl. a κρητὴρ, *Jon. pro* κρατὴρ, ῆρος, ὁ, cratera. v. 598.

Κρονίδη, Saturnie, vocat. ſing. a Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, *ſeu* Saturni. v. 552.

Κρονίδην, Saturnium, acc. ſing. a Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, *ſeu* Saturni, *gen. Jon.* Κρονίδεω; *vocat.* Κρονίδη. v. 498.

Κρονίων, ωνος, ὁ, *idem quod* Κρονίδης. v. 528.

Κρονίωνα, Saturnium, acc. ſing. a Κρονίων, ωνος, ὁ, *idem quod* Κρονίδης, a Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. v. 502. 539.

Κρονίωνι, Saturnio, dat. ſing. a Κρονίων, ωνος, ὁ, *idem quod* Κρονίδης. v. 397. 405.

Κρυπτάδια, *clandestina*, acc. pl. n. g. a κρυπτάδιος, ου, ὁ, clandestinus. *Hinc* κρυπταδίης, gen. sing. f. g. a κρύπτω, abscondo. v. 542.

Κτεινομένους, occisos, acc. pl. a κτεινόμενος, ου, ὁ, occisus, praes. part. pass. verbi: κτείνω, interficio, occido; f. κτενῶ. v. 410.

Κυανέῃσι, nigris, Dat. pl. Jon. a κυανέη, ης, ἡ, nigra. v. 528.

Κύδεϊ, gloriae, Dat. sing. a κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus. v. 405.

Κυδιάνειραν, claros viros continentem, acc. sing. f. g. a κυδιάνειρος, α, ον, honestans viros, claros viros continens; a κῦδος, et ἀνὴρ, vir. v. 490.

Κύδιστε, gloriosissime, voc. sing. a κύδιστος, η, ον, gloriosissimus, a, um, *in comparat.* κυδίων, gloriosior; Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus. v. 122.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus; a κύω, osculor, *quod sit omnibus innatus gloriae amor, vel quasi* κύειν δέος, parere timorem, vel a κήδω, curo. v. 279.

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, *ut hic*; unda, magna lues, q. κύκημα, a κυμάω, misceo; *proprie de liquoribus. Vel* a κύω, pario, *quia fluctus fluctum parit.* v. 481. 483. 496.

Κύνας, *canes*, acc. plur. κύνες, nom. pl. a κύων, genit. κυνὸς, ὁ *vel* ἡ, canis; a κύω, diligo, *quia canis est blandiens.* v. 50.

Κύνεσσιν, canibus, *dat. plur. Jon. pro* κυσὶν, a κύων, κυνὸς, canis. v. 4.

Κυνὸς, *canis*, genit. ſing. a κύων; *genit.* κυνὸς, ὁ *vel* ἡ. v. 225.

Κυνῶπα, voc. ſing. a κυνώπης, ϰ, ὁ, habens canis vultum, et in f. g. κυνῶπις, inverecunda, ex κύων, canis et ὢψ, vultus. v. 159.

Κύπελλον, ϰ, τὸ, poculi genus. *Deflexum* a κύφελλον, *quia cavum*, a κυφὸς. v. 596.

Κώπῃ, *manubrio*, dat. ſing. a κώπη, ης, ἡ, remus, manubrium, q. a κόπτω, tundo, ferio, percutio, ſcindo; *quia quaſi aquam ſcindit.* v. 219.

Λ.

Λαβὲ, cape, *ſeu* prehende, aor. 2. imperat. act. verbi: λαμβάνω, capio. v. 407.

Λάβε, prehendit, *Jon. pro* ἔλαβε, 3. *ſing. aor.* 2. *Indic. act. verbi:* λαμβάνω, capio, prehendo. v. 500. 557.

Λάβεν, *cum* ν *euphonico* pro λάβε, *Jon. pro* ἔλαβε, prehendit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi: λαμβάνω; f. λήψομαι; aor. 2. ἔλαβον; p. λέληφα; Att. εἴληφα. v. 387.

Λαμπετόωντι, lucenti, *poët. pro* λαμπετῶντι, *dat. ſing. part. praeſ. a* λαμπετάω, *idem quod* λάμπω, luceo, ſplendeo; *quaſi* a λίαν φῶ, *ſeu* φάω, *appareo*, ut ſit quaſi λάμφω. Hinc *lampas* Latin. fut. λάμψω; aor. 1. ἔλαμψα, ας, ε, etc. v. 104.

Λαμπρὸν, ſplendidum, nom. ſing. n. g. a, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, ſplendidus, a, um. v. 605.

Λαοὶ, *populi*, nom. pl. a λαὸς, ϰ, ὁ, populus, turba. v. 10. 382.

Λαὸν, *populum*, acc. sing. a λαὸς, ῦ, ὁ, populus, turba. v. 54. 117. 454.

Λαοὺς, *populos*, acc. pl. a λαὸς, ῦ, ὁ, populus turba. v. 126. 313.

Λασίοισι, *hirsutis*, Dat. pl. a λάσιος, ε, ὁ, ἡ hirsutus, hispidus. v. 189.

Λαῷ, *populo*, Dat. sing. a λαὸς, ῦ. v. 226.

Λαῶν, *populorum*, gen. plur. a λαὸς, ῦ. v. 16. 263. 375.

Λεῖβε pro ἔλειβε, libabat, 3. sing. imperf. verbi: λείβω, libo, fundo; f. ψω; p. λέλειφα; imperf. ἔλειβον, ες, ε, ομεν, ετε, ον. v. 463.

Λέλοιπεν, *cum ν euphonico*, pro λέλοιπε, reliquit, 3. sing. perf. med. verbi: λείπω, linquo, relinquo; f. ψω; perf. λέλειφα; aor. 1. ἔλειψα; praet. medii λέλοιπα, ας, ε, etc. v. 235.

Λευκὰ, *alba*, accus. plur. neutr. gen. a λευκὸς, ὰ, ὸν, albus, candidus, serenus, q. a λεύσσω, video: *quia album optime videri possit.* v. 480.

Λευκώλενος, pulchris ulnis *seu* brachiis; ex λευκὸς, albus, et ὠλένη, ης, ἡ; ulna. v. 55. 195. 208. 595.

Λευκωλένῳ, candidas ulnas habenti, dat. sing. a λευκώλενος. v. 572.

Λεύσσετε, videtis, 2. pl. praes. ind. act. verbi: λεύσσω, video, *poët.* pro βλέπω. v. 120.

Λέχος, lectum, acc. sing. a λέχος, εος, τὸ, lectus; Th. λέγω, *vel* λέγομαι, cubo, cubare facio. v. 31. 609.

Λῆγ' pro λῆγε, quiesce, praes. imperat. verbi: λήγω, cesso, desino, quiesco. v. 210. 319.

Λῆγε, *quiesce*, praes. imperat. ejusdem verbi: v. 224.

Λήθετ' et λήθετο, oblita est, 3. imperf. pass. Jon. pro ἐλήθετο, verbi: λήθομαι, *seu* λήθω, *vel* λανθάνω, lateo, celo; f. ήσω. v. 495.

Λήθω *seu* λανθάνω, lateo, celo; f. λήσω; aor. 2. ἔλαθον; p. m. λέληθα; *forte a* λα et θῶ, a θέω, *pono*, sive in locum aliquem me abdo. v. 561.

Λήμνῳ, Lemno, Dat. sing. a Λῆμνος, Lemnus, *insula*. v. 593.

Λητοῦς, Latonae, gen. sing, a Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, Latona, *mater Apollinis*, acc. Λητόα, ώ, q. a. λήθω, lateo, *seu* λανθάνω. v. 9.

Λητὼ, Latona, nom. sing. a Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, Latona, *mater Apollinis*. v. 36.

Λιασθεὶς, separatus, part. aor. 1. pass. a verbo λιάζω, separo, fut. λιάσω, perf. λελίακα, aor. 1. pass. ἐλιάσθην. v. 349.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, argutus, facundus, *ut hic*; stridulus, sonorus, suavis. v. 248.

Λίην, Jon. pro λίαν, valde, admodum, *adv.* v. 553.

Λιμένος, portus, gen. sing. a λιμὴν, ένος, ὁ, portus, q. λίαν μένει, *quia ibi naves tutae conquiescunt. Hinc* λιμενάρχης, portitor, *qui portui praeest*. v. 432.

Λίσαι, *precare*, aor. 1. imperat. med. verbi: λίσσομαι, supplico; f. λίσομαι. v. 394.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, precabor, praes. ind. vel fut. 1. poët. *pro* λίσομαι, *verbi*: λίσσομαι, precor, oro, supplico. v. 283.

Λίσσομαι, ſupplico, precor, oro. v. 174.

Λισσομένη, *ſupplicans*, praeſ. part. f. g. a λισσόμενος, η, ον, verbi: λίσσομαι, ſupplico, precor, oro. v. 502.

Λοίγια, exitialia. nom. pl. n. g. a λοίγιος, pernitioſus, exitialis; Th. λοιγὸς, ȣ̃, ὁ, pernities. v. 518. 573.

Λοιγὸν, pernitiem, acc. ſing. a λοιγὸς, ȣ̃, ὁ, pernities, exitium. v. 67.

Λοιμὸς, ȣ̃, ὁ, peſtis, contagium, a λύμη, ης, ἡ, lues. v. 61.

Λόχονδ', ad inſidias, acc. ſing. a λόχος, ȣ, ὁ, cohors, agmen, *item* inſidiae, *ut hic* q. a λέγομαι, cubo, inſideo; *hinc* λοχάω et λοχάζω, inſidior. v. 227.

Λύματ' ſordes, *pro* λύματα, accuſ. pl. a λῦμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes, *quaſi* a λύω, eluo; *quia abluitur et depurgatur.* v. 314.

Λύσαιτε, liberate, 2. pl. aor. 1. opt. act. verbi: λύω, ſolvo, libero; f. λύσω; praet. λέλυκα; aor. 1. ἔλυσα, ας, ε; aor. 1. opt. act. λύσαιμι, αις, αι, αιμεν, αιτε, αιεν. v. 20.

Λῦσαν, *ſolverunt*, pro ἔλυσαν, 3. pl. aor. 1. act. a λύω, ſolvo; f. ύσω. v. 305.

Λυσόμενος, liberaturus, f. 1. part. med. verbi: λύω, ſolvo; f. λύσω; perf. λέλυκα. v. 13. 372.

Λύσω, liberabo, 1. ſing. fut. 1. ind. a λύω, ſolvo; fut. λύσω; praet. λέλυκα. v. 29.

Λωβήσαιο, contumelia affeciſſes, 2. ſing. aor. 1. opt. med. verbi: λωβάω, *vel* λωβάομαι, injuriam

infero, contumelia afficio; fut. λωβήσομαι; *hinc* aor. 1. opt. med. λωβησαίμην, λωβήσαιο, λωβήσαιτο, αἵμεθα, αισθε, αιντο; Th. λώβη. v. 232.

Λῶϊον, melius, comp. n. g. ab ἀγαθὸς, bonus, *compar.* λωΐων, *superl.* λώϊστος, *vel* λῷστος. Th. λῶ, volo, λῆς, vis; *Dorice pro* ἐθέλω. v. 229.

M.

Μ', me, *pro* μὲ, *vel* ἐμὲ, *ab* ἐγὼ, ego. Hom. Il. α. v. 208. 261. 299 etc.

Μὰ, jurandi, adv. fere negare solet: nonnunquam affirmat. unde καὶ et ἠ, adv. jungitur. v. 86. 234.

Μάκαρες, *felices*, nom. pl. a μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, et μάκαιρα, *poët.* beatus, felix, *dicuntur Dii* μάκαρες, quia omnium beatissimam vitam degunt. v. 406.

Μακάρεσσι, beatis, dat. pl. a μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus, felix. v. 599.

Μακάρων, beatorum, gen. pl. a μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ. v. 339.

Μακρὰ, *longa*, n. g. pl. num; a μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, *saepe sumitur adverbialiter*, *comp.* μακρότερος, α, ον; Th. μῆκος, *et Dor.* μᾶκος, εος, τὸ, longitudo. v. 486.

Μακρὸν, altum, acc. sing. m. g. a μακρὸς, ὰ, ὸν, altus, *ut hic*, profundus, longus. v. 402.

Μάλ' *pro* μάλα, valde, multum, admodum; *comp.* μᾶλλον; *superl.* μάλιστα. v. 173. 554.

Μάλα, valde, multum, admodum; *comp.* μᾶλλον; *superl.* μάλιστα. v. 85. 156. 178. 217. 218. 381. 416.

Μαλακοῖσιν, *mollibus*, Dat. pl. a μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, e; *comp.* μαλακώτερος, α, ον; Th. μαλάσσω, mollio. v. 582.

Μάλιςα, maxime, *superl. grad. a* μάλα, valde; *comparat.* μᾶλλον. v. 16. 175.

Μᾶλλον, magis, *compar. a* μάλα, valde; *superl.* μάλιστα. v. 563.

Μαντεύεσθαι, *vaticinari*, praes. inf. verbi μαντεύομαι, vaticinor, auguror; fut. μαντεύσομαι; aor. 1. med. ἐμαντευσάμην, ω, ατο; Th. μάντις, vates. v. 107.

Μάντι, voc. sing. o vates, ab ὁ, μάντις, εως, vates, hariolus; a μαίνομαι, furo: *quia divino furore arreptus futura praedicat.* v. 106.

Μάντιν, acc. sing. ejusd. vocis. v. 62.

Μάντις, nom. sing. a μάντις, εως, ὁ, vates, hariolus, q. a μαίνομαι, furo. 384.

Μαντοσύνην, *vaticinium*, acc. sing. a μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium; Th. μάντις. v. 72.

Μαρναμένοιϊν, depugnantium, *Jonice pro* μαρναμένοιν, *genit. dual. part. praes.* μαρναμένων, genit. plural. verbi: μάρναμαι, pugno telis infestis *seu* verbis; *fit ab inusitato* μαρνάω, *idem; quod a* μὴ, non, *et* ἄρνειν, foedus facere occisione agni, *ab* ἀρὴν, agnus. v. 257.

Μάρτυροι, *testes*, nom. plur. a μάρτυς, υρος, ὁ, *et* ἡ, testis, q. a μείρω, divido, dirimo. *Suo*

sermone dirimit dubitationem; hinc μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. v. 338.

Μάχαι, *pugnae*, pl. num. a μάχη, ης, ἡ, pugna; Th. μάχομαι, pugno, rixor, litigo. v. 177.

Μαχέοιντο, pugnent, 3. pl. praes. opt. verbi: μαχέομαι; *Poët. pro* μάχομαι, pugno. v. 344.

Μαχέοιτο, pugnet, 3. sing. praes. opt. verbi: μαχέομαι, *Poët. pro* μάχομαι. v. 272.

Μάχεσθαι, pugnare, praes. inf. verbi: μάχομαι, pugno. v. 8. 151. 258.

Μαχεσσαμένω, *pugnantes* seu *contendentes*, nom. dual. aor. 1. part. med. verbi: μάχομαι, pugno, rixor, contendo. v. 304.

Μάχῃ, pugnae, dat. sing. a μάχη, ης, ἡ, pugna, *in plur.* μάχαι, pugnae; Th. μάχομαι. v. 521.

Μαχήσομαι, *pugnabo*, et μαχέσομαι, fut. 1. med. verbi: μάχομαι. v. 298.

Μαχησόμενος, *pugnaturus*, fut. 1. partic. med. verbi: μάχομαι, pugno. v. 153.

Μαχόμην, *pugnabam*, pro ἐμαχόμην, imperf. *Jon.* μαχόμεσθα, poët. pro μαχόμεθα, 3. pl. praes. indic. verbi: μάχομαι, pugno. v. 271.

Μὲ, et μ' pro ἐμὲ, *me*, acc. sing. ab ἐγὼ, ego. v. 74. 83. 132. *infinitisque locis aliis.*

Μέγ', *valde*, pro μέγα, adverb. Th. μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. v. 158. 517.

Μέγα, *magnum*, accus. sing. n. g. a μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, *vel Jon. adverbial. ponitur, pro* μεγάλως. v. 194. 220. 254. 283.

Μέγα, *adverb.* valde; Th. μέγας, άλη, α. v. 78. 103. 256. 454.

Μεγάθυμοι, *magnanimi*, nom. plur. a μεγάθυμος, ε, ὁ, magnanimus; *ex* μέγας, *et* θυμὸς, ῦ, ὁ, animus. v. 123. 135.

Μεγάλ' pro μεγάλα, magna, accus. plur. n. g. a μέγας, magnus. v. 450. 482.

Μέγαν, *magnum*, acc. sing. a μέγας, μεγάλη, μέγα. v. 233. 497. 530.

Μεγάροισι, domibus, dat. pl. a μέγαρον, ε, τὸ, aedificium magnum. v. 418.

Μεγάροισιν, *cum ν euphonico*, pro μεγάροισι, quod vide. v. 396.

Μέγιστον, *maximum*, nom. sing. n. g. a μέγιστος, η, ον, maximus, a, um; superl. a μέγας, magnus; *comp.* μείζων. v. 525.

Μεθέμεν, praetermisisse, aor. 2. inf. *Jon. pro* μεθεῖναι; *Doric.* μεθέμεναι; *verbi:* μεθίημι; *Thema* ἵημι, *seu* ἵω, mitto. v. 283.

Μεθομίλεον, ῦν, conversabar, imperf. act. *Jon.* verbi: μεθομιλέω, ῶ, ex μετὰ et ὅμιλος, ε, ὁ, turba. v. 269.

Μειδήσασα, *subridens*, f. g. aor. 1. part. activ. verbi: μειδάω, rideo, subrideo; f. ήσω; aor. 1. ἐμείδησα, ας, ε, *hinc part. aor.* 1. *act.* μειδήσας, μειδήσασα etc. v. 596.

Μείδησεν, *risit*, *cum ν euphonico* pro μείδησε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi: μειδάω, rideo, subrideo. v. 595.

Μεῖζον, τὸ, major *et* majus, *comp. a positivo* μέγας, magnus; *superl.* μέγιστος. v. 167.

Μεῖ-

Μεῖναι, *exſpectare*, aor. 1. inf. act. verbi: μένω, maneo, exſpecto, fut. μενῶ; aor. 1. ἔμεινα. v. 535.

Μέλαιναν, *nigram*, acc. ſing. f. g. a μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, ater. v. 141. 485.

Μελαίνῃ, *nigrae*, dat. ſing. f. g. a μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, ater. v. 300. 329. 433.

Μελήσεται, *curae erit*, fut. 1. med. verbi: μέλει, *(imperſon.)* curae eſt. 523.

Μέλιτος, *mellis*, gen. ſing. a μέλι, ιτος, τὸ, mel; hinc μελιτώδης, dulcis, gratus. v. 249.

Μέλλει, *erit*, 3. praeſ. ind. act. a μέλλω, *quod cum Infinit.* ſum *ſignificat. Infinitivus autem futuro participio exponitur; ut hic* ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι, mihi placebit. Il. β. 36. ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε, quae non erant eventura, exitum habitura; fut. μελλήσω. *Forte a* μὴ, *et* λάω, video: *quod futura nondum appareant quae ſint.* v. 564.

Μέλποντες, *cantu celebrantes*, nom. plur. part. praeſ. a μέλπω, canto, celebro; *hinc part.* μέλπων, οντος, ὁ, *dicitur* μέλπω, *quaſi* μέλι ἔπω, carmina dico. v. 474.

Μεμαῶτα, *cupientem*, accuſ. ſing. part. perf. a, μεμαὼς, ῶτος, ὁ, *et in dual.* μεμαῶτε, prompti; *verbi* μάω, paro, cupio; perf. μέμακα; *per Syncop.* μέμαα; *et hinc part.* μεμαώς. v. 590.

Μὲν, quidem; *conj. diſcret. Solet hanc particulam excipere* δέ. v. 18. 22. 50. 53. 77. 125. 127. 135. 140. 154. 163. 165. 183. 191. 216. 234. 250. 258. 267. 269. 273. 288. 298. 306. 312. 318. 331. 368. 376. 389. 421. 433. 440. 453.

454. 459. 470. 485. 514. 521. 522. 531. 536. 547. 561. 601. 603. 606.

Μένειν, *manere*, praes. infin. verbi: μένω; fut. μενῶ; aor. 1. ἔμεινα: *quod a* μὴ *et* νεύω, nuto; *quod manet, ita locum servat, ut nec mutet, nec nutet.* v. 174.

Μενελάῳ, Menelao, *Dat. sing. a* Μενέλαος, ου, ὁ, Menelaus. v. 159.

Μένεος, *irae*, genit. sing. a μένος, εος, τὸ, animus, ira. v. 103.

Μενοιτϊάδῃ, Menoetiadi, *dat. sing.* a Μενοιτιάδης, ου, ὁ, a Μενοίτιος, ου, ὁ, *nomen proprium.* v. 307.

Μένος, *iram*, acc. sing. a μένος, εος, τὸ, animus, ardor animi, ira; *quod a* μένω, maneo. v. 207. 282.

Μένων, *manens*, praes. part. a μένω, maneo, habito, exspecto. *Vide* μένειν. v. 492.

Μερμήριξεν, cogitavit, *cum* ν *euphonico pro* μερμήριξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μερμηρίζω, solicite cogito, delibero, anxie dubito: a μέρμηρα, ἡ, cura, angor, consilium; fut. ξω. v. 189.

Μερόπων, *divisam vocem habentium*; genit. plur. a μέροψ, οπος, *epitheton proprie hominis*: a μερίζω, divido, *et* ὄψ, vox: *ab* ἔπω, dico; *hinc homines dicuntur* μέροπες, *quia articulata lingua loquuntur; quod soli homini datum est inter amantia: vel quod hic alia, ille alia lingua et dialecto loquatur; vel a divisione vocis quae post Chaldaeam turrim facta proditur*, inquit Anonymus Anglus. v. 250.

Μέσον, *medium*, acc. sing. n. g. a μέσος, ου, ὁ, medius; et in f. g. μέση. v. 481.

Μετ', *pro* μετὰ, *cum dat.* inter. v. 503. 525.

Μετ', ad, *pro* μετὰ, *cum accuſ.* ad, in. v. 423.

Μετὰ-έηκε, emiſit; *vide* ἱήκε. v. 48.

Μετὰ, *cum dat.* inter. v. 252. 368.

Μετὰ, *cum accuſ.* ad, inter. v. 424. 478. 516.

Μετάλλα, perſcrutare, *praeſ. imperat. act. verbi* μεταλλάω, ſcrutor, diligenter inquiro. v. 550.

Μεταλλῶ, pro μεταλλάω, 1. ſing. praeſ. ind. act. ſcrutor, diligenter inquiro; f. ήσω; Th. μέταλλον, ου, τὸ, metallum, a μετὰ et ἄλλα, *quia aliud poſt aliud eruitur.* v. 553.

Μεταξὺ, inter, in medio; *aliquando* cum genit. *aliquando ſine caſu;* Th. μετὰ, *praepoſit.* v. 156.

Μετατρέπη, commoveris, 2. ſing. praeſ. paſſ. verbi: μετατρέπομαι, *quod a* μετατρέπω, converto; Th. τρέπω, verto. v. 160.

Μεταφρασόμεσθα, *conſultabimus*, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. med. verbi: μεταφράζομαι, delibero, conſulto, vel a μεταφράζω, interpretor; Th. φράζω, dico. v. 140.

Μετέειπεν, *poët. pro* μετεῖπε, interlocutus eſt, 3. ſing. aor. 1. *vel* 2. act. verbi: μετέπω. *Ex* μετὰ inter, et ἔπω, dico; aor. 1. εἶπα. v. 73. 253.

Μετέφη, interlocutus eſt, 3. aor. 2. vel imperf. verbi: μετάφημι, interloquor; ex μετὰ et φημὶ, ſeu φάω, dico. v. 58.

Μετόπισθεν, poſtea, pone, poſt, *adverb. ex* μετὰ, *et* ὀπίσω, retrorſum. v. 82.

Μεῦ, *pro* μοῦ, mei, *gen. dor. ab* ἐγὼ, ego. v. 37. 273. 451.

Μὴ, *adverb. prohibendi*, ne. v. 26. 363.

Μὴ, *adverb. negandi*, ne, non, nec. v. 28. 118. 137. 295. 324. 522. 545. 555. 566. 578. 587.

Μηδ', *pro* μηδὲ, neque, *conjunct.* Th. μὴ, non. v. 131.

Μηδὲ, neque, *conjunctio.* Th. μὴ, non. v. 210. 550.

Μὴν, tamen; quidem; *aliis particulis jungitur.* 302.

Μῆνι, pro μήνιε, irascere, praes. imperat. act. verbi: μηνίω; Th. μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens. v. 422.

Μήνιε, irascere, praes. imperat. act. verbi ejusdem. v. 488.

Μῆνιν, *iram*, acc. sing. a μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens; hinc μηνίω, irascor, iram exerceo. v. 1. 75.

Μῆρ', pro μηρὰ, *femora*, nom. plur. a μηρὸς, ῦ, ὁ, femur, in pl. μηροὶ et μηρά; μηρίον, ῦ, τὸ, *idem*, q. a μείρω: *quod femore corpus quasi in ramos dividitur.* v. 464.

Μηρί', *femora*, pro μηρία, nom. plur. a μηρίον, ῦ, τὸ, femur; Th. μηρὸς, ῦ, ὁ, *idem.* *Disseruit* b. Köppen. T. I. p. 27. v. 40.

Μηρῦ, femoris, Gen. sing. a μηρὸς, ῦ, ὁ, femur. v. 190.

Μηρῦς, *femora*, acc. pl. a μηρὸς, ῦ, ὁ, femur. v. 460.

Μήτε, neque, *conjunct. ex* μὴ, non, *et* τε, que. 275. 277.

Μῆτερ, *mater*, vocat. sing. a μήτηρ, ἡ, mater, genit. έρος, τρὸς, acc. μητέρα. v. 352. 586.

Μήτηρ, ἡ, mater, genit. έρος, τρὸς. v. 280. 357.

Μήτι, ne. v. 550

Μητίετα, *sapiens*, vocat. sing. a μητιέτης, ου, ὁ, consiliarius, prudens, sapiens; Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium. v. 508.

Μητίετα, (*pro nominat.*) sapiens, prudens, consiliator. v. 175.

Μητρὶ, *matri*, dat. sing. a μήτηρ, έρος, τρὸς, ἡ, mater. v. 351. 572. 585.

Μιν, ipsam, acc. *Dor.* pro αὐτὴν, *vel* ἑ. *Sic* αὐτὸν μιν, *pro* ἑαυτὸν, se ipsum. v. 29. 100.

Μίνυνθα, *adv.* paululum; Th. μινυὸς, ῦ, ὁ, parvus. v. 416.

Μινυνθάδιον, *brevi tempore durantem*, acc. sing. a μινυνθάδιος, ου, ὁ, ἡ, brevi tempore durans; Th. μινυὸς, ῦ, ὁ, parvus. 352.

Μίςυλλον, in minutas partes secuerunt, 3. pl. *imperf. Jon. verbi*: μιςύλλω, in minutas partes seco. v. 465.

Μνήσασα, recordata, aor. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, *seu* μνάομαι, memoro, commemoro, memor sum; fut. μνήσομαι; perf. μέμνημαι. v. 407.

Μοι, *pro* ἐμοὶ, mihi, *dat. sing. ab* ἐγὼ, ego. v. 20. 41. 76. 77. 106. 120. 149. 300.

Μοῖραν, fatum, acc. sing. a μοῖρα, ας, ἡ; *et Jon.* ης, ἡ, fatum; Th. μείρω, divido, sortior. v. 286.

Μολπῇ, cantui, dat. sing. a μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus; Th. μέλπομαι, cano, ludo, oblector. *Dicitur* μέλπω, *quasi* μέλη ἔπω, carmina dico. praet. med. μέμολπα. v. 472.

Μυσάων, musarum, *gen. plur. Dor. pro* Μυσῶν; a Μοῦσα, ης, ἡ, musa. v. 604.

Μυθήσασθαι, eloqui, aor. 1. inf. med. verbi: μυθέομαι, loquor; Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum. v. 74. 291.

Μῦθον, sermonem, accus. sing. a μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio, sermo, fabula; q. a μυέω, doceo, *vel a* μύω, claudo: *quia dum loquimur, os subinde claudimus.* v. 25. 326. 379. 388. 552.

Μύθους, *verba*, acc. pl. a μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio, sermo, fabula. v. 545.

Μύθῳ, *orationi*, dat. sing. a μῦθος, ου, ὁ. v. 33. 221. 273. 565.

Μυρί', *infinita*, pro μυρία, acc. plur. n. g. a μυρίος, ου, ὁ, infinitus, ingens, extremus. Sed μύριοι, αι, α, decem mille. v. 2.

Μυρμιδόνεσσιν, Myrmidonibus, *Dat. pl. Jon. et Poët. a* Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, *nomen proprium militum Achill. fortissimi.* v. 180.

Μυρμιδόνων, Myrmidonum, Gen. plur. a Μυρμιδὼν, όνος, ὁ. v. 328.

N.

Ναὶ, adverb. nae, profecto. v. 234. 286.

Νέας, naves, pro νῆας, acc. plur. Jon. a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis; *Jon.* νηῦς, νηὸς, q. a νάω, fluo. v. 487.

Νέηαι, Jon. pro νέῃ, eas, 2. sing. praes. subj. verbi: νέομαι, vel νέω, eo, redeo. v. 32.

Νεικεῖ, contendit, 3. sing. praes. indic. νεικέω, contendo, rixor; Th. νεῖκος, τὸ, rixae. v. 521.

Νεικείῃσι, objurget, probris afficiat, 3. ſing. ſubj. praeſ. act. verbi: νεικείω: *Poët. pro* νεικέω, rixor, objurgo; Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa, bellum. v. 579.

Νέκταρ, nectar, accuſ. ſing. a νέκταρ, αρος, τὸ, nectar, vini genus, compoſitum ex favis et floribus odoratis, ex quo Poëtae finxere deos bibiſſe; q. a νὴ et κτῶ, occido, *quod ſit immortalium potus.* v. 598.

Νεκύων, cadaverum, genit. pl. a νέκυς, υος, ὁ, defunctus, q. a νὴ, et κίω, eo; Th. νεκρὸς, ᾶ, ὸ, mortuus, cadaver; *quod a* νὴ, *priv. et* κῆρ, τὸ, cor; *quaſi non habens cor.* v. 52.

Νέοι, juvenes, nom. plur. a νέος, α, ὁ, novus, juvenis. Quaſi a νῦν ὢν, nunc exiſtens, in f. g. νέα, n. g. νέον, comp. νεώτερος, α, ον, junior; plur. num. αἱ νεώτεραι, juvenculae, minores natu. Hinc νεόω, novo; νεωτερίζω, res novas molior. v. 463.

Νέον, nuper, *adverb.* νεωςὶ; Att. idem. Th. νέος, novus. v. 391.

Νέςωρ, ορος, ὁ, Neſtor, *nomen proprium.* v. 247.

Νεῦσε, Jon. pro ἔνευσε, annuit, 3. ſing. aor. 1. act. verb. νεύω, annuo; f. σω; p. νένευκα; aor. 1. part. νεύσας, αντος. v. 528.

Νεφεληγερέτα, nubes cogens, vocat. ſing. a νεφεληγερέτης, α, ὁ, qui nubes congregat. Ex νέφος, nubes, *et* ἀγείρω, congrego, colligo. v. 511. 517. 560.

Νεῶν, navium, *gen. pl. pro* νάων, a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis. v. 48.

Νεωτέρῳ, juniori, dat. compar. ſing. a νέος, νεώτερος. v. 259.

Νῆα, acc. poët. pro ναῦν, *navem*, a nom. ναῦς; Jon. νηῦς, νηὸς, navis. v. 141. 308. 485.

Νῆας, naves, acc. plur. a νηῦς, νηὸς, ἡ, navis. v. 12. 168. 328. 347. 371.

Νήεσσ', navibus, pro νήεσσι, Dat. pl. *Jon. et Poët.* a νηῦς, *et Jon.* ναῦς, navis. v. 71.

Νηΐ, navi, dat. sing. a νηῦς, νηὸς, ἡ, Dat. νηΐ; q. a νάω, fluo. v. 183. 300. 389.

Νημερτὲς, vere, vocat. sing. a νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, verus; ex νη, et ἁμαρτάνω, pecco; f. ήσω; aor. 2. ἥμαρτον. v. 514.

Νηὸν, navem, acc. sing. νηῦς, ἡ, navis; vide νηΐ. v. 39.

Νηὸς, navis, Genit. sing. *ab eodem themate*. v. 476. 482.

Νηυσὶ, navibus, Dat. pl. ejusdem them. v. 170. 179. 344. 421. 488.

Νηυσὶν, navibus, pro νηυσὶ, ob sequentem vocalem; Dat. pl. a νηῦς, navis. 305. 415. 559.

Νικᾷ, vincit, 3. sing. praes. ind. act. a νικάω, vinco; praes. infinit. νικᾶν. v. 576.

Νοεῦσῃ, intelligenti, Dat. sing. part. praes. f. g. a νοέω, cogito, intelligo; part. praes.: νοέων, ῶν, νοέουσα, οῦσα; Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens. v. 577.

Νοῆσαι, intellexisse, aor. 1. infin. act. verbi: νοέω, cogito, intelligo; f. νοήσω; Th. νόος. v. 343. 549.

Νοήσεις, cogitabis, 2. fut. 1. act. verbi: νοέω, cogito, intelligo; f. νοήσω, εις, ει; perf. νενόηκα; aor. 1. ἐνόησα. v. 543.

Νοήσῃ, intellexerit, 3. sing. aor. 1. subj. activ. verbi: νοέω, cogito, intelligo; Th. νόος. v. 522.

Νόσφι, seorsum, *hinc* νοσφίζω, separo, segrego, q. a νὶ et ἕπομαι, sequor. v. 349.

Νόσφιν, *ob sequentem vocalem*, pro νόσφι, seorsum. v. 541.

Νοῦσον, morbum, acc. sing. a νοῦσος; *poët. pro* νόσος, ου, ἡ, morbus, pestis. v. 10.

Νόῳ, menti, dat. sing. a νόος, νοῦς, ὁ, mens, cogitatio, Gen. νόου, νοῦ. v. 132. 363.

Νὺ, *expletiva particula*, *Poët. a* νῦν, nunc. v. 28. 382.

Νυκτὶ, nocti, Dat. sing. a νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox; q. a νύσσω, pungo, *exstimulat enim nos ad dormiendum.* v. 47.

Νῦν, *vel Attic.* νυνὶ, nunc, ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὤν, οὖσα, praesens. v. 59. 91. 109. 127. 141. 169. 232. 237. 272. 354. 407. 417. 421. 445. 456. 506. 522. 555.

Νώμησαν, distribuerunt, 3. pl. aor. 1. indicat. act. Jon. verbi: νωμάω, distribuo, *ut hic*: moveo, vibro, divido, *aliquando* considero; Th. νέμω. v. 471.

Ξ.

Ξανθῆς, flavae, gen. sing. a ξανθὸς, ἡ, ὸν, flavus, luteus, *quasi ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos. v. 197.

Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius. v. 194. 210. 220.

Ξύμπαντας, universos, acc. pl. Attic. a ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. v. 241.

Ξυνδῆσαι, colligare, aor. 1. infin. Attic. a συνδέω; f. συνδήσω, &c. Th. δέω, ligo. v. 399.

Ξυνέηκε, commisit, 3. aor. 1. indic. act. verbi: συνίημι, committo; *item* intelligo; ex σὺν et ἵημι, *seu* ἵέω, mitto; f. ἥσω. v. 8.

Ξυνήϊα, communia, pl. n. g. a. ξυνήϊος, ε, ὁ, ἡ, communis, a ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis. v. 124.

Ξύνιον, intelligebant, *seu* audiebant, *pro* ξυνίεν, *quod pro* ξυνίησαν, 3. plur. imperf. *Attic.* verbi: ξυνίημι, audio, intelligo. v. 273.

O.

Ὁ, hic, *artic. pro pronom. demonstrat. ab* ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. Hom. Il. α. v. 9. 12. 33. 35. 47. 139. 191. 239. 333. 380. 404. 446. 462. 474. 488. 536. 581. 597.

Ὃ, quod, *artic. praeposit. pro postposit.* ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, ae, od. v. 388.

Ὅ, *pro* ὅτι, quod, quia, *conjunctio.* v. 120.

Ὀβελοῖσιν, *verubus*, dat. plur. Jon. ab ὀβελὸς, ῦ, ὁ, veru; *est quasi* βέλος, telum; *et in modum jaculi acuminatum.* v. 465.

Ὅγ, ille *pro* ὅγε, mascul. gen. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, *vel* ille. v. 65. 68. 93. 101. 342.

Ὅγε, *ille*, nom. sing. *ab eodem themate.* v. 97. 190. 281. 320.

Ὅδ' pro ὅδε, *hic*, nom. sing. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, haec, hoc. Ex ὁ et δὲ. v. 287.

Ὁδὸν, *viam*, accus. sing. ab ὁδὸς, ῦ, ἡ, via, iter, auxilium; *aliquando* insidiae. v. 151.

Ὀδυσῆος, Ulyssis, genit. sing. ab Ὀδυσσεὺς, ἑος, et ob metri ration. Ὀδυσσῆος. v. 138.

Ὀδυσσεὺς, Ulysses, nomin. sing. ab Ὀδυσσεὺς, έως, ὁ. v. 145. 311. 440.

Ὄζους, ramos, accus. pl. ab ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris, ramus: *quod ab ἵζομαι. Ramus sedet in arbore et ei adstat; vel quod illi aves insideant.* v. 234.

Ὄθομαι, curo, moveor; Th. ὄθη, ης, ἡ, cura. v. 181.

Οἱ, *articulus praepositivus.* v. 382.

Οἱ, *hi*, nom. pl. pronom. demonstr. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 57. 72. 79. 104. 188. 200. 251. 276. 291. 314. 318. 321. 325. 344. 381. 472. 480. 537. 606.

Οἵ, *qui*, nom. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quae, quod, articul. postpositiv. v. 175. 251. 258. 272. 312. 432.

Οἵγ' *pro* οἵγε, hi quidem *vel* qui quidem. v. 261.

Οἵγε, *idem.* v. 485.

Οἵδε, *isti*, nom. ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 302.

Οἶδε, scivit, 3. perf. med. ab οἶδα, ας, ε, et in plur. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι; quod a verbo: εἴδω, scio; fut. εἴσομαι, etc. v. 343.

Ὀΐεαι, Jon. pro οἴῃ, putas, 2. sing. praes. verbi: ὀΐομαι, puto; f. οἰήσομαι; perf. ᾤημαι; Th. οἴω, puto, seu ὀΐω. v. 561.

Οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitosus; Th. οἰζὺς, ύος, ἡ, aerumna. v. 417.

Οἴη, sola, f. g. ab οἶος, solus, in f. g. οἴη, sola, n. g. οἶον, solum. v. 398.

Οἴκαδ', domum, pro οἴκαδε, et Doric. οἴκαδες, domum, adv. ad locum, ab οἶκος, ου, ὁ, domus, familia. v. 19. 170. 179.

Οἴκοι, domi, adv. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus, familia, q. ab ἔχω, habeo, habito. v. 113.

Οἶκόνδε, domum, acc. sing. ab οἶκος, ου, ὁ, domus, familia. v. 606.

Οἴκῳ, domui, dat sing. ab οἶκος, ου, ὁ. v. 30.

Οἰνοβαρὲς, vinogravis, vocat. sing. ab οἰνοβαρὴς, εος, ὁ, ἡ, vinogravis, ab οἶνος, vinum, et βαρὺς, εως, ὁ, gravis. v. 225.

Οἶνον, vinum, acc. sing. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, q. ab ὀνῶ, juvo; *utilis enim est potus moderate sumptus.* v. 462.

Οἴνοπα, *nigrum*, acc. sing. ab οἴνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris, dat. pl. οἴνοψι, ab οἶνος, vinum, et ὄψις, visus; Th. ὄπτομαι, video. v. 350.

Ὀΐομαι, vel οἶμαι, opinor, existimo; f. οἰήσομαι; Th. οἴω, puto; perf. ᾤημαι; Th. οἴω, *seu* ὀΐω, puto. v. 78.

Οἷον, quale, n. g. ab οἷος, ου, ὁ, qualis ab ὃς, qui; *item pro* ὅμοιος, similis; *item pro* δυνατὸς, potens, possibilis. v. 263.

Οἷος, ου, ὁ, qualis. vide οἷον. v. 118.

Οἷς, suis, dat. pl. ab ὃς, ἣ, ὃν, suus, sua, suum, pro ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν. v. 307.

Οἶσθα, nosti, scis, *per syncop. pro* οἴδασθα, 2. sing. praet. med. *Aeol. pro* οἶδας, verbi: εἴδω, scio; p. m. οἶδα, ας, ε. v. 85. 365.

Ὀϊςοὶ, ſagittae, nom. pl. ab οἰςὸς, ῦ, ὁ, ſagitta, ab οἴω, fero; f. οἴσω: *quod feratur cum impetu; hinc* οἰςεύω, jaculor. v. 46.

Οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὃς, ἣ, ὃ, et τε. v. 238.

Ὀΐω, puto, exiſtimo; *item*, fero, porto; f. οἴσω. Sic ὀίομαι, et οἶμαι, puto. v. 59. 170. 204. 289. 296. 427. 558.

Οἰωνοῖσι, alitibus, dat. plur. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis, *proprie* major et carnivora; ales. *Aliquando apud Homerum* omen, augurium. v. 5.

Οἰωνοπόλων, augurum, Gen. plur. ab οἰωνοπόλος, ω, ὁ, vates, augur per cantum avium; ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis, et πολέω, verſo, verto; οἰωνιςὴς, β. 558. *idem*. v. 69.

Ὀλέκοντο, peribant, 3. pl. imperf. paſſ. verbi: ὀλέκομαι, pereo, perdo; *vox poëtica, ab* ὀλέκω; *idem quod* ὄλλυμι, perdo. v. 10.

Ὀλέσῃς, perdat, 2. ſing. aor. 1. ſubj. act. verbi: ὄλλυμι, perdo; fut. ὀλέσω; p. ὤλεκα. v. 559.

Ὀλέσσῃ, perdat. *Poët. pro* ὀλέσῃ, 3. ſing. aor. 1. ſubj. act. verbi: ὄλλυμι, perdo. v. 205.

Ὀλίγον, parvum, acc. ſing. neutr. gen. ab ὀλίγος, ω, ὁ, paucus, parvus; ὀλίγον, pauxillum; adv. *quod ab* ὀλέω, *vel* ὄλλυμι, perdo, *et* ἄγω, frango. *Pauca et parva facile* ὄλλυνται, *perduntur et franguntur*. v. 167.

Ὀλίγος, ῦ, ὁ, paucus, parvus. v. 593.

Ὀλοῇσι, pernicioſis, dat. plur. foem. gen. ab ὀλοὸς, ὴ, ον, pernicioſus; ab ὄλλυμι, perdo. v. 342.

Ὀλύμπια, ας, ἡ, Olympia, *urbs Achaiae*. v. 18.

Ὀλύμπιε, Olympie, voc. ſing. ab ὁ Ὀλύμπιος, Olympius, ſc. Jupiter. v. 508.

Ὀλύμπιοι, caeleſtes, nom. plur. ab Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens, caeleſtis. v. 399.

Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens, caeleſtis. v. 353. 580. 583. 589. 609.

Ὄλυμπον, Olympum, acc. ſing. ab Ὄλυμπος, ου, ὁ. Theſſaliae *vel* Macedoniae mons altiſſimus, item coelum. vide b. Köppen. T. I. pag. 98. v. 402. 420. 494. 530.

Ὀλύμπου, Olympi, genit. ſing. ab Ὄλυμπος, ου, ὁ. v. 532.

Ὀλύμπῳ, Olympo, Gen. ſing. ab Ὄλυμπος, ου, ὁ. v. 566.

Ὁμηγερέες, ſimul congregati, nom. pl. ab ὁμηγερὴς, έος, ὁ, ἡ; ſimul congregatus; ab ὁμοῦ, ſimul; et ἀγείρω, congrego. v. 57.

Ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo; *quaſi ab* ὁμοῦ et ἄχλυς, caligo, nebuloſa obſcuritas. v. 359.

Ὄμματ', oculos, *pro* ὄμματα, accuſ. pl. ab ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, aſpectus, facies. Ab ὁράω, video; *vel ab* ὄπτομαι, *idem; cujus praeter. paſſ.* ὦμμαι. v. 225.

Ὁμοίης, ſimilis, Gen. ſing. f. g. ὅμοιος, ία, ον, *idem quod* ὁμὸς, οῦ, ὁ, ſimilis, par; q. ab ἅμα, ſimul; *vel* ὁμοῦ. v. 278.

Ὁμοιωθήμεναι, comparari, *Dor. pro* ὁμοιωθῆναι, aor. 1. infin. paſſ. ab ὁμοιόω, aſſimilo, comparo; f. ώσω; p. ὡμοίωκα; aor. 1. ὡμοίωσα. v. 187.

Ὄμοσσον, jura, aor. 1. imperat. act. gem. σσ. verbi: ὄμνυμι, juro; f. ὀμόσω; praet. ὤμοκα,

et Att. ὀμώμοκα; aor. 1. ὤμοσα; aor. 1. part. ὀμόσας, αντος, ὁ. v. 76.

Ὁμοῦ, simul; ab ὁμὸς, οῦ, ὁ, similis, par, q. ab ἅμα, simul, vel ὁμοῦ. v. 61.

Ὀμοῦμαι, jurabo; f. 2. med. verbi: ὄμνυμι, seu ὀμνύω, juro; f. ὀμόσω;. v. 233.

Ὁμῶς, simul. *Poet. pro* ὁμοῦ, *vel* ὁμοίως; Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, similis, par. v. 196.

Ὅν, *quem*, accus. sing. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quae, quod. v. 94. 139. 403. 547. 549. 609.

Ὄναρ, τὸ, somnium; κατ' ὄναρ, in somnio. v. 63.

Ὀνείδεα, contumelias, *et contracte* ὀνείδη, accus. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, probrum, contumelia, dedecus, q. ab ὀνόω, vitupero. v. 291.

Ὀνειδείοις, contumeliosis, dat. pl. m. g. ab ὀνείδειος, α, ον, contumeliosus, quod ab ὄνειδος, εος. v. 519.

Ὀνείδισον, convitiare, aor. 1. imperat. act. verbi: ὀνειδίζω, exprobro, convitior; imperf. ὠνείδιζον; f. 1. ίσω; perf. ὠνείδικα; aor. 1. ὠνείδισα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum. v. 211.

Ὀνειροπόλον, acc. sing. ab ὀνειροπόλος, ου, ὁ, somniorum interpres; ab ὄνειρος, ου, ὁ, somnus. Th. ὄναρ, somnium, et πολέω, versor. v. 63.

Ὄνησα, Jon. pro ὤνησα, juvi, aor. 1. ind. act. ὄνημι, juvo, prosum; f. ὀνήσω; aor. 1. ὤνησα; p. ὤνηκα. v. 503.

Ὀνόμαζε, (ἐκ-) nominabat, *Jon. pro* ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. verbi: ὀνομάζω, nomino; f. άσω; perf. ὠνόμακα; imperf. ὀνόμαζον, ες, ε, etc. v. 361.

Ὀξὺ, *acutum*, nom. ſing. neutr. gen. ab ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox; gen. ὀξέος, q. ab ἀκὴ, acies. v. 190.

Ὀπὶ, voci, dat. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, q. ab ἔπω, loquor. Sed ὄψ, oculus; ab ὄπτομαι, video. v. 604.

Ὄπιθεν, retro, poſt. Jon. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorſum. v. 197.

Ὀπίσσω, poet. pro ὀπίσω, retro. v. 343.

Ὁππότ', pro ὁππότε, quando, *adv. Idem quod* ὅτε, quando, quoniam. v. 163.

Ὁππότε, quando, *adverb. Idem.* v. 399.

Ὅππως, vt, quomodo. *Conjunct. ex Th.* πῶς, adv. quomodo? v. 344.

Ὅπως, ut; *conjunctio.* v. 136.

Ὁρᾶτο, videbat, 3. ſing. imperf. med. Jon. pro ὡρᾶτο, verbi: ὁράω, video, cerno, intelligo; fut. άσω; perf. ὥρακα. v. 56. 198.

Ὀρεγνὺς, ὖντος, ὁ, porrigens; praeſ. part. act. ab ὀρέγνυμι, *ſeu* ὀρέγω, porrigo, extendo; f. ξω; perf. ὤρεχα; aor. 1. ὤρεξα. v. 351.

Ὀρεσκώοισι, montanis, Dat. plur. ab ὀρεσκῷος, *per ſyncop. pro* ὀρεσίκοιος, ου, in montibus degens, *vel* cubans. Ab ὄρος, εος, τὸ, mons, et κέω, *ſeu* κεῖμαι, jaceo. v. 268.

Ὄρεσσι, montibus, dat. plur. Poët. pro ὄρεσι, ab ὄρος, εος, τὸ, mons, q. a ὄρω, excito, erigo. *Hinc* ὀρεινὸς, ῦ, ὁ, et ὄρειος, ου, ὁ, ἡ, montanus, montoſus. v. 235.

Ὅρκον, jusjurandum, acc. ſing. ab ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum, q. ab εἴργω, coërceo. *Coërcet enim et impedit transgreſſionem.* v. 233.

Ὅρκος,

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum, juramentum. v. 239.

Ὅρμον, ſtationem navium, acc. ſing. ab ὅρμος, ου, ὁ. monile, colli ornamentum; *item* ſtatio navium, *vt hic; vel* portus. Ab ἕρμα, τὸ; fulcrum in genere, baſis: *quia navis ibi tanquam in fulcro* et *ſtabilimento conſiſtit.* v. 435.

Ὁρόων, inſpiciens, poët. pro ὁρῶν, *et in plur.* ὁρόωντες, *pro* ὁρῶντες, praeſ. part. act. verbi: ὁράω, video, inſpicio; f. άσω; p. ὥρακα, *et Att.* ἑώρακα. v. 350.

Ὅς, *qui*, nom. ſing. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quae, quod, *artic. poſtpoſitivus.* v. 37. 64. 70. 73. 78. 91. 253. 283. 336. 405. 445. 451. 505.

Ὅσοι, quicunque, nom. plur. m. g. ab ὅσος, η, ον, quicunque, quaecunque, quodcunque, *in plur.* ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quicunque; etc. v. 566.

Ὄσσε, oculi, *dual. num. pro* ὄσσει, *per Apocopen*, τοῦ ι. *Sunt qui velint per Metaplasmum dici pro* ὄσσα, ab ὄσσος, ου, ὁ, *vel ab* ὄσσος, εος, τὸ, oculus, ab ὄσσομαι, *q. pro* ὄπτομαι, video. v. 104.

Ὀσσόμενος, intuens, praeſ. part. verbi: ὄπτομαι, video, intueor; f. ὄψομαι; perf. ὦμμαι, ψαι, πται. v. 105.

Ὅσσον, et ὅσσοντ', *vel* ὅσσοντι, quantumque, pro ὅσον, quantum. v. 186. 516.

Ὅστις, quicunque, gen. οὗτινος, dat. ᾧτινι, etc. *ab* ὅς, qui, et τίς. v. 230.

Ὅτ' *ut*, et ὅθ' pro ὅτι, *quod*, *quando*, *quum.* v. 244. 397. 412. 518.

Ὅταν, quum, quando. v. 519.

Ὅτε, quando, *adverb.* v. 80. 432. 493. 567. 610.

Ὅτι, *et poët.* ὅττι, quod, quia; *conjunctio.* v. 56. 64.

Ὅ, τι, *quodcunque*, n. g. ab ὅστις, quicunque; *genit.* ὅτινος, *dat.* ᾧτινι, etc. ab ὅς, qui; et τίς. v. 527.

Ὀτρηρώ, *seduli*, nom. dual. ab ὀτρηρὸς, οῦ, ὁ. celer, citatus, sedulus, diligens, impiger; ab ὀτρύνω, incito, hortor, jubeo. v. 321.

Ὅ, ττι, quod, *poetice pro* ὅτι. v. 294. 543.

Οὐ, non, *adverb. ob sequent. conson.* οὐκ, *seq. vocali tenui; et* οὐχ, *seq. vocali aspirat.* Duplex negatio apud Graecos fortius negat, et vertitur *nequaquam.* v. 28. 29. 86. 106. 114. 132. 152. 154. 163. 296. 495. 515. 526. 566. 603.

Οὗ (ἐξ) a quo tempore, *scil.* χρόνου, *quod saepius omittitur; cum* ἐκ *ad temporis significationem refertur.* v. 6.

Οὐδ' *pro* οὐδὲ, neque; *conjunctio*, ex οὐ; non, *et* δὲ, vero. v. 90. 95. 97. 108. 160. 181. 220. 236. 318. 330. 332. 526. 573. 602.

Οὐδὲ, neque, *conjunct. ex iisdem vocibus.* v. 115. 119. 132. 154. 155. 170. 173. 332. 343. 354. 406. 468. 534. 536. 561. 573.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, ab οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus; οὐδεμία, ας, ἡ, nulla; οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum; *ex* οὐδὲ, neque, *et* εἷς, unus. v. 244. 412.

Οὐδέ-πω, nullum. v. 108. 124. 542.

Οὐθ' *ob sequentem aspiratam pro* οὐτ' *et hoc ob vocalem pro* οὔτε, neque. v. 93.

Οὐκ, non, *ob sequent. tenuem; vide* οὐ. v. 24. 95. 112. 126. 180. 301. 378.

Οὐλομένην, perniciosam vim habentem, accus. sing. ab οὐλόμενος, ένη, ον, perniciosam vim habens, *ab* οὖλος, ὁ, perniciosus; et μένος, τὸ, furor, vis, impetus; *vel ex* aor. 2. part. med. verbi ὄλλυμι, perdo, perniciem infero. v. 2.

Οὐλοχύτας, *molas*, accus. pl. ab οὐλοχύτης, ου, ὁ, mola. *Quasi ab* οὐλαὶ, hordeum; quod οὖλον, id est, *integrum* ederetur cum sale, ante molas inventas; *hoc ab* οὖλος, *pro* ὅλος, integer, et χέω, seu χύω, fundo. v. 449. 458.

Οὐλύμποιο, *coeli*, poët. pro Ο'λύμπου, ab Ο῎λυμπος, Olympus, *item* coelum, *ut hic; quasi* ὁλόλαμπος, totus lucens. v. 44.

Ου῎λυμπον, Olympum, accus. sing. ab Ου῎λυμπος, ου, ὁ. v. 497.

Ου῎λυμπόνδε, ad Olympum, ad coelum; *idem quod* εἰς Ου῎λυμπον. v. 221. 394. 425.

Οὖν, igitur, itaque, ergo. v. 57.

Οὕνεκ' pro οὕνεκα, quoniam. v. 111.

Οὕνεκα, quoniam. v. 11.

Ου῎ποθ' pro οὔποτε, nunquam; *ex* οὐ, et πότε, *et hoc ab* ὅτε, quando. v. 278.

Ου῎ποτε, nunquam. v. 234.

Ου῎πω, nondum; ex οὐ et πω (enclit.) quodammodo; *hoc ab* ὅς. v. 224.

Οὐρανίωνες, coelicolae, nomin. plur. ab Οὐρανίων, ωνος, ὁ, coelicola, coelestis; Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, coelum. v. 570.

Οὐρανόθεν, *adverb.* e coelo, coelitus; Th. οὐρανός. v. 195. 208.

Οὐρανὸν, *coelum*, accuſ ſing. ab οὐρανὸς, οῦ, ὁ, et Dor. ὠρανὸς, ῶ, coelum; *quod ab ὅρος, ου, ὁ,* terminus, limes; *quia coelum adſpectum noſtrum terminat.* v. 317.

Οὔρεα, montes, *Jon. pro ὄρεα,* nom. plur. ab ὄρος, εος, τὸ, mons; *quod ab ὄρω,* excito, erigo: *eſt enim erecta in tumorem terra.* v. 157.

Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεὺς, έος: Jon. ῆος, ὁ, mulus; *quod ab ὄρος, εος, τὸ,* mons; *quod hoc animal ad opera montana ſit prae caeteris idoneum.* v. 50.

Οὖρον, ventum ſecundum, acc. ſing. ab οὖρος, ου, ὁ, ventus ſecundus, proſper ſucceſſus. v. 479.

Οὔτ' ob ſeq. vocal. pro οὔτε, *neque*, ex οὐ et τὲ, *que.* v. 93. 115. 548. 553.

Οὔτε, neque, et οὔθ', *item*; ex οὐ et τὲ, que. v. 115. 226. 227. 299. 490. 491. 548. 553.

Οὔτι, nullum, nom. ſing. neutr. gen. ab οὔτις, nullus; genit. οὔτινος; acc. οὔτιν' et οὔτινα; ex οὐ, non, et τὶς, quis. v. 153. 160. 241. 298. 335. 416. 511. 562. 588.

Οὐτιδανοῖσιν, hominibus nullius pretii, dat. plur. ab οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii, ab οὔτις, nullus, et δάνος, εος, τὸ, munus. v. 231.

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii, ab eodem themate. v. 293.

Οὔτις, *nullus*, nom. ſing. ab οὔτις, οὔτινος; *ex οὐ, non, et τὶς,* quis. v. 88. 198. 271. 547.

Οὔτω, et οὕτως, ſeq. vocali, *ſic, ita.* v. 564.

Οὕτως, ſic, ita. v. 131.

Ὄφελες, 2. aor. 2. verbi: ὀφείλω, debeo. *Et usurpatur ut adverb. optandi, in prima, secunda et tertia persona; ut hic:* αἴθ᾽ ὄφελες ἦσθαι, utinam sederes. v. 415.

Ὄφελλεν, *debebat*, Jon. cum ν euph. pro ὄφελε, 3. sing. aor. 2. verbi: ὀφείλω, debeo. v. 353.

Ὀφέλλωσιν, augeant, 3. plur. praef. subj. verbi ὀφέλλω, augeo, adjuvo; *usurpatur pro* ὀφείλω, f. ὀφιλῶ; p. ὤφιλκα. v. 510.

Ὀφθαλμοῖσιν, *oculis*, Dat. plur. Jon. ab ὀφθαλμὸς, ȣ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. v. 587.

Ὄφρ᾽, *ut*, cum indicat. v. 147.

Ὄφρ᾽, cum subj. pro ὄφρα, *ut*, *quo*, adverb. Poët. pro ἵνα, ὅπως, *ad quem finem*, *et quousque*, *donec*, *etiamsi*, *quatenus*. Respondet ei τόφρα, *tunc*. v. 133.

Ὄφρ᾽, donec, *cum subjunctivo*. v. 509.

Ὄφρα, ut, *cum subjunct*. v. 118. 158. 523.

Ὄφρα, donec, *cum subjunctivo*. v. 82.

Ὀφρύσι, superciliis, dat. plur. ab ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium; *aliquando*, tumulus, q. ab ὄπτομαι, et φέρω. v. 528.

Ὄχ᾽ pro ὄχα, *valde*, *prae ceteris*, *longe*, ponitur pro superlat. ab ἔχω, habeo. *Usitatius est* ἔξοχον, *et* ἔξοχα, *ab* ἐξέχω, emineo. v. 69.

Ὀχθήσας, graviter suspirans, *genit.* αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, graviter suspiro, gravate fero, indignor, q. ab ἄχθομαι; alii ab ὄχθη, ripa; *qui offenditur et indignatur*, *ejus ani-*

mus velut aqua ad ὄχθην, *id est, ripam pulsa alliditur.* Alii referunt ad ἔχθω, *odi.* v. 517.

Π.

Παῖδα, filiam, acc. sing. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer, *vel* puella, servus, filius et filia, q. a πάομαι, acquiro, nutrio, vel παίω, expedite facio, vel a πάω, pasco, *quod pascatur ab iis, qui curam illius gerunt.* v. 20. 443. 477.

Παῖδες, filii, nom. plur. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer, *vel* puella, servus, filius. v. 255.

Παιδὸς, filii, Gen. sing. a παῖς, παιδὸς, filius etc. v. 393. 496. 596.

Παιήονα, hymnum, acc. sing. a παιήων, ονος, ὁ, *idem quod* παιὼν, ῶνος, ὁ, *idem quod* παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus. v. 473.

Παλάμῃς, manibus, pro παλάμῃσι, Dat. pl. a παλάμη, ης, *et Dor.* παλάμα, ἡ, manus, palma, ars, quia *palma* exercetur; q. a πάλλω, quatio. v. 238.

Παλίλλογα, *collecta*, accus. plur. n. g. a παλίλλογος, ου, ὁ, rursus numeratus, vel collectus; ex πάλιν, rursus, et λέγω, colligo; perf. λέλογα. v. 126.

Παλιμπλαγχθέντας, *errantes;* accus. plur. a παλιμπλαγχθεὶς, έντος, ὁ; aor. 1. part. pass. verbi: παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, iterum aberro, *item* aberro; *quod a* πάλιν, rursus, iterum; et πλάζω, errare facio, seduco. *Tempora sumit a* πλάγγω. v. 59.

Πάλιν, *adverbium*, iterum, rursus, e contrario. v. 116. 380.

Παλινάγρετον, *revocabilem*, accuſ. ſing. a παλινάγρετος, *pro* παλιναγείρετος, rurſus congregatus, revocatus, *vel*, quod revocari poteſt; ex πάλιν, rurſus; et ἀγείρω, congrego. v. 526.

Παλλάδ', *Palladem*, pro Παλλάδα, accuſ. ſing. a Πάλλας, αδος, ἡ, Pallas, Minerva; Sapientiae Dea: a πάλλω, vibro, quatio; *quia dicitur haſtam vibrare.* v. 200.

Πάλλας, αδος, ἡ, Pallas, Sapientiae Dea. v. 400.

Πάμπαν, *adverb.* prorſus; Th. πᾶς, παντὸς, omnis. v. 422.

Πᾶν, omne, neutr. genit. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, *et n.* g. omne. v. 294.

Πανημέριοι, *per totum diem;* nomin. plur. a πανημέριος, ε, ὁ, per totum diem, toto die. *Ex* πᾶσα *et* ἡμέρα, dies; ab ἥμερος, manſuetus, mitis, jucundus: *quia dies eſt jucundus, nox autem fera et horrida. Vel ab effecto ſecundum Platonem; quod* ἡμέρα, ἥμερα, *efficiat. Vel ut alii putant, quaſi* ἱμέρα, *ab* ἱμείρω, deſidero: *quod diem homines maxime deſiderent. Inquit* Anonymus Anglus. v. 472.

Πάντ', *omnia*, pro πάντα, accuſ. plur. n. g. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. v. 365.

Πάντα, *omnia*, accuſ. plur. n. g. a πᾶς. v. 257. 286. 367. 466.

Πάντας, *omnes*, accuſ. pl. m. g. a πᾶς, omnis, quivis, totus. v. 15. 374. 545.

Πάντες, *omnes*, nom. plur. m. g. a πᾶς. v. 22. 120. 376. 403. 410. 424. 495. 533.

Πάντεσσι, *omnibus*, dat. pl. *Jon.* et *Poet. pro* πᾶσι, a πᾶς, πᾶσα, πᾶν. v. 288.

Πάντη, *adverb.* prorſus, ſemper, a πᾶς. v. 384

Πάντων, *omnium*, genit. plur. a πᾶς, παντὸς, ὁ. v. 78. 122. 146. 287. 288. 417.

Πάρ apud, *pro* παρὰ, *praepoſ. regit Dativum.* v. 174.

Πάρ *pro* παρὰ, juxta. v. 463.

Παρὰ, *cum genitivo:* a, ab. v. 190.

Παρὰ, *cum dativo:* ad, apud. v. 26. 89. 300. 305. 329. 344. 358. 405. 415.

Παρὰ, *cum accuſ.* juxta. v. 34. 316. 327. 347. 476. 611.

Παράφημι, perſuadeo, hortor; Th. φημὶ, *ſeu* φάω, dico; *item* luceo, ſplendeo: *animi enim ſenſa in oratione lucent.* v. 577.

Παρέζεο, *aſſide*, Jonice pro παρέζε, praeſ. imperat. verbi παρέζομαι. Ex παρὰ, et ἕζομαι, ſedeo. v. 407.

Παρέζετο, *aſſedit*, 3. ſing. imperf. verbi: παρέζομαι, aſſideo. *Ex* παρὰ, et ἕζομαι, ſedeo; f. ἑδοῦμαι. *Vide ſupra* ἕζετο. v. 557.

Παρείπῃ, ſeduxerit, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi παρείπω, moneo, ſeduco; *ſed proprie* alloquor: *exponitur et* decipio. Th. εἴπω, dico. v. 555.

Παρελεύσεαι, *praeteribis*, Jonice reſolut. *pro* παρελεύσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi παρέρχομαι, praetereo, tranſeo, ſupero currendo; *et generaliter* ſupero quocunque modo. v. 132.

Παρέσσεται, adveniet, *pro* παρέσεται, 3. fut. 1. a παρέσομαι, ῃ, εται, verbi: πάρειμι, advenio, prodeo, progredior: *quod ex* παρὰ *et* εἶμι, *ſeu* ἴημι, vado, eo. v. 213.

Παρήμενος, assidens, praes. part. a πάρημαι, assideo: *quod ex* παρὰ, et ἧμαι, sedeo. v. 421. 488.

Πάροιθ' *pro* πάροιθε *et* πάροιθεν, antea, ante, *cum Genit.* Th. πάρος, *poët.* ante. v. 360. 500.

Πάρος, ante, *adverb. loci et temporis, cum genit. hinc* πάροιθε, *et* προπάροιθε, *idem: quod a* πρὸ. v. 453. 553. 610.

Πᾶσι, omnibus, dat. plur. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, totus, quivis, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. v. 5. 289.

Πᾶσιν, *idem, cum* ν ἐφελκ. v. 283. 471. 516. 597.

Πάτερ, vocat. sing. a πατὴρ, ἔρος, ρὸς, ὁ, pater, tutor, curator. v. 503.

Πατὴρ, έρος, ρὸς, ὁ, pater, tutor, curator; acc. sing. πατέρα. *Hinc* πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. v. 544. 579.

Πάτρης, Gen. sing. a πάτρη, ης, ἡ, et πάτρα, ας, ἡ, familia; *idem quod* πατρὶς, patria; Th. πατὴρ, pater. v. 30.

Πατρὶ, patri, Dat. sing. a πατὴρ, τρὸς, ὁ; q. a πάω, pasco, *ut sit liberorum nutritor. Vel* παρὰ τὸ τηρεῖν τὰς παῖδας, *quod liberos tueatur et servet.* v. 358.

Πατρόκλεις, Patrocle, voc. sing. a Πατροκλέης, ῆς, genit. έεος, έος, ῆς. Dat. έεϊ, εῖ, accus. έεα, έη, ῆ, voc. εες, contract. εις. v. 337.

Πάτροκλος, nom. sing. a Πάτροκλος, ου, ὁ, Patroclus; ex πατὴρ, et κλέος, εεος, τὸ, gloria; Th. κλείω, celebro. v. 345.

Πατρὸς, patris, gen. ſing. a πατὴρ, ερος, et ρὸς; dat. πατέρι, ρί; acc. πατέρα, vocat. ὦ πάτερ. v. 396. 404. 534.

Παῦε, ceſſa, deſiſte, praeſ. imperat. act. a παύω, ceſſo; f. σω; p. πέπαυκα; aor. 2. ἔπαφν; perf. paſſ. πέπαυμαι. v. 282.

Παύσαντο, ceſſarunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi παύομαι, ceſſo, deſiſto, aor. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο; imperf. ἐπαυόμην, ȣ, ετο. Th. παύω, facio ceſſare, finio. v. 467.

Παύσειεν, ſedaret, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Aeol.* verbi: παύω, facio ceſſare, finio, coërceo; f. παύσω; aor. 1. ἔπαυσα; hinc παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. v. 192.

Παύσȣσα, ſedatura, nom. ſing. f. g. part. fut. 1. verbi: παύω, facio ceſſare, finio, coërceo; fut. παύσω; p. πέπαυκα. v. 207.

Πείθεο, obtempera, *Jon.* pro πείθȣ, praeſ. imperat. paſſ. verbi: πείθω, perſuadeo, cum acc. fut. πείσω; aor. 1. ἔπεισα. v. 214.

Πείθεσθαι, *obedire*, praeſ. infin. med. verbi: πείθομαι, perſuadeor; *ſed hic:* obedio, pareo, obtempero; f. 1. πεισθήσομαι; perf. med. πέποιθα. v. 274.

Πείθηται, *obſequatur*, 3. praeſ. ſubj. med. verbi πείθομαι, obſequor, obedio, pareo; imperf. ἐπειθόμην, ȣ, ετο; perf. πέπεισμαι; aor. 1. paſſ. ἐπείσθην, ης, η; praeſ. ſubj. πείθωμαι, ῃ, ηται, ώμεθα, ησθε, ωνται. v. 150.

Πείθονται, *obediunt*, 3. plur. praeſ. indic. med. verbi: πείθομαι, ῃ, εται, όμεθα, εσθε, ονται,

persuadeor, assentior; *hic autem*, obedio, obsequor. v. 79.

Πείθοντο, *obtemperabant*, *pro* ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. med. verbi: πείθομαι, obtempero, obedio; imperf. ἐπειθόμην, 3. pl. ἐπείθοντο. v. 273.

Πείρησαι, *experire*, aor. 1. imperat. med. verbi: πειράω, conor; fut. ήσω, *vel* άσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia. v. 302.

Πειρίθοον, Pirithoum, acc. sing. a Πειρίθοος, ου, ὁ, *nomen viri.* v. 263.

Πείσεις, persuadebis, 2. sing. f. 1. act. a πείθω, persuadeo, cum accus. fut. πείσω, εις, ει, etc. f. 1. infin. πείσειν. v. 132.

Πείσεσθαι, persuasum, obtemperaturum esse; f. 1. infin. med. verbi: πείθομαι, persuadeor, etc. *item* obtempero. v. 289. 296. 427.

Πέλασαν, *admoverunt*, Jon. pro ἐπέλασαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi: πελάζω, admoveo; f. άσω; p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope. v. 434.

Πέλεται, *est*, 3. praes. indic. verbi: πέλομαι, sum, *item* πέλω; *usitatum tantum* in praes. indic. et particip. et in praet. imperf. v. 284.

Πέμπουσιν, mittunt, *cum* ν *euphon. pro* πέμπουσι, 3. pl. praes. verbi πέμπω, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio; f. ψω; p. πέπεμφα; aor. 1. ἔπεμψα. v. 390.

Πέμψω, *mittam*, 1. fut. 1. verbi πέμπω, mitto, etc. praes. pass. πέμπομαι. v. 184.

Πεμπώβολα, verua cum quinque cuspidibus, accus. pl. a πεμπώβολον, ου, τὸ, veru cum quinque cuspidibus, a πέμπε, *Aeol. pro* πέντε, quin-

que, et ὀβιλὸς, ῦ, ὁ, veru. *Hoc autem a βέλος: quod simile sit βέλει. Quali genere veruum utebantur Graeci.* v. 463.

Πένθος, εος, τὸ, luctus, moeror. *Alii a πάθος,* passio, clades, interitus, *deducunt. Alii a πένομαι.* v. 254. 362.

Πένοντο, *efficiebant*, Jonice pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. verbi πένομαι, facio, efficio, pauper sum, laboro; *praeter. med.* πένονα. v. 318.

Πεπαρμένον, trajectum, *vel* distinctum, neutr. gen. a πεπαρμένος, η, ον, trajectus, a, um; confixus; perf. part. verbi πείρω, transadigo; f. περῶ; perf. πέπαρκα; aor. 1. ἔπειρα; perf. pass. πέπαρμαι; *hinc* part. perf. πεπαρμένος. v. 246.

Πεπίθοιμεν, suasissemus, *Jon. reduplicat. pro* πίθοιμεν et πίθοιεν, aor. 2. optat. act. verbi: πείθω, persuadeo. v. 100.

Πεποίθῃς, *credas*, 2. sing. subj. praet. med. verbi πείθω, persuadeo; f. πείσω; aor. 2. ἔπιθον; perf. subj: med. πεποίθω, ῃς, ῃ, ωμεν, ητε, ωσι. v. 524.

Περ, particula expletiva, quae aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat, *quamquam, tametsi.* v. 131. 211. 241. 260. 275. 352. 353. 416. 508. 546. 577. 586. 587. 588.

Περ, (καὶ-) etsi. v. 217 etc.

Περὶ, supra, *praepositio cum genitivo;* de, supra. v. 287. 477.

Περὶ, *cum dativo:* circa, circum. v. 303. 317.

Περὶ, *cum accus.* circa. v. 448.

Περὶ-ἔλεψε, circum decorticavit; *quod vide supra.* v. 236.

Περί-εςὲ, *superatis*, 2. pl. praes. verbi περίειμι, adhuc vivo, exsto, *supero*, *ut hic*; περὶ, *hic in compositione significat*, prae; *et* εἰμὶ, sum. v. 258.

Περικαλλέος, *perpulchri*, genit. sing. a περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpulcher; in nomin. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, et καλλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, a, um. v. 603.

Περικλυτὸς, ῦ, ὁ, celebris. Ex περὶ, et κλύω, audio. v. 607.

Περίσχεο, auxiliare, *Jon. pro* περίσχε; aor. 2. imperat. med. verbi περιέχω; *quod a* περὶ *et* ἔχω, habeo; *mutuante* f. 2. περισχῶ a περισχέω, contineo, defendo, adjuvo, curam suscipio. v. 393.

Περιφραδέως, *adverb.* accurate, perite; περιφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, sciens, peritus; q. a περιφράζω, circum loquor, considero; Th. φράζω, dico; f. σω. v. 466.

Πεσόντα, *cadentem*, accus. sing. part. aor. 2. verbi πίπτω, cado, procido; f. πέσω, *quod a* πέτω. v. 594.

Πέτασσαν, (ἀνὰ) Jon. pro ἐπέτασαν, panderunt, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi πετάω, vel άζω; f. άσω, expando, pando. v. 480.

Πηλείδη, *Pelide*, voc. sing. ab Πηλείδης, *et per Crasin* Πηλείδης, *patronymicum*; a Πηλεὺς, έος, *et Jon.* ῆος, ὁ, Peleus. v. 146.

Πηλείδης, filius Pelëi, i. e. Achilles, *patronymicum*, a Πηλεὺς, έος, et Jon. ῆος, ὁ, Peleus. Hinc Πηληΐδης. v. 223.

Πηλείωνα, *Pelidem*, acc. ſing. a Πελείων, ονος ὁ, Pelida, *nom. proprium*. v. 197.

Πηλείωνι, *Pelidae*, Dat. ſing. a Πελείων, ονος ὁ. v. 188.

Πηλέος, *Pelei*, Gen. ſing. a Πηλεὺς, ιος, *et Jon* ῆος, ὁ, Peleus. v. 489.

Πηληϊάδεω, *Pelidae*, Genit. Jon. per diſſol. ηϊ pro ει, et εω, pro ου, a Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλεΐδης, *et per Craſin* Πηλείδης, *patronymicum* v. 1. 322.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, perſuadeamini, 2. plur aor. 2. imperat. med. πίθου, verbi: πείθω, perſuadeo, f. σω; aor. 2. ἔπιθον. v. 259.

Πίθεσθε, perſuadeamini, idem. v. 274.

Πίθηαι, perſuaſus ſis, *Jon. Paragog.* pro πίθῃ, 2. ſing. aor. 2. ſubj. med. a πείθω, perſuadeo. v. 207.

Πίθηται, perſuaſerit, 3. ſing. aor. 2. ſubj. med. πίθωμαι, ῃ, ηται; verbi: πείθω, perſuadeo. v. 420.

Πίμπλαντ' plena erant, pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi: πίμπλημι; fut. πλήσω; *idem quod* πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus. v. 104.

Πίονα, pinguia, accuſ. plur. a πίων, ονος, ὁ, ἡ, τὸ πίον, pinguis, e; *hinc* comparat. πιότερος, ſuperl. πιότατος. v. 40.

Πίπτωσι, cadant, 3. plur. praeſ. ſubj. a πίπτω, cado, procido. v. 243.

Πλεῖον, *plus*, comp. n. g. Genit. πλείονος, Gen. pl. πλειόνων; Th. πολὺς, multus; comp. πλείων; ſuperl. πλεῖστος. v. 165.

Πλεόνεσσι, pluribus, dat. plur. Jon. a πλέων; *Poet. pro* πλείων, major; compar. m. g. a πολὺς, multus. v. 325.

Πλεόνεσσιν, pro πλεόνεσσι, *cum* ν *euphon.* pluribus, dat. plur. Jon. a πλέων, *Poet. pro* πλείων, major. v. 281.

Πλοῦτον, divitias, accuſ. ſing. a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiae; πλοῦτος et ἄφενος, *ſic differuntur: illud ſignificat* divitias, per multos annos et magno labore collectas; *hoc autem* uno anno et absque magno labore partas. v. 171.

Ποδάρκης, εος, ὁ, *pedibus celer*, ex ποῦς, pes, et ἀρκέω, ſufficio, par ſum. *Hinc imperſon.* ἀρκεῖ, ſufficit. v. 121.

Πόδας, *pedes*, acc. plur. a πους, ποδὸς, ὁ, pes, q. a που, ubi. *Neceſſe eſt, pes locum habeat ubi ſe ponat*; alii a παύω. v. 58. 84. 148. 215. 364. 489.

Ποδὸς, pedis. *Gen. ſing. a* ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes. *Dat. plur.* ποσὶ. v. 591.

Ποθέεσκε, deſiderabat, *Jon. pro* ἐπόθει, ει, 3. ſing. imperf. verbi ποθέω, deſidero; Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium. v. 492.

Ποθὴ, ἡ, deſiderium, a πέποιθα, praet. med. verbi πείθω. *Perſuadet enim deſiderium homini, ut id deſideret, quod deſiderat. Inquit Etymol.* v. 240.

Ποθὶ, alicubi, aliquando; ab ὅθι, ubi. *Infinitum.* Th. ὅς, qui. v. 128.

Ποίησ' pro ποίησε, fecit. *Jon. pro* ἐποίησε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. a ποιέω, facio, factito, fabricor, carmina facio, pono, celebro; f. ήσω v. 608.

Ποιήσαντες, *facientes*, nom. plur. part. aor. 1. verbi: ποιέω, facio, etc. f. ήσω; p. πεποίηκα; perf. part. πεποιηκὼς; aor. 1. ἐποίησα. v. 461.

Ποιμένα, ducem, acc. ſing. a ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor, cuſtos, q. a πάω, paſco. *Hic autem, ſumitur metaphorice: pro ποιμὴν λαῶν*, princeps, dux. v. 263.

Ποῖον, quale, n. g. a ποῖος, οία, οἷον, qualis, e. Th. οἷος, qualis. v. 552.

Ποιπνύοντα, miniſtrantem, acc. ſing. praeſ. part. verbi ποιπνύω, *ſeu* ποιπνεύω, aliquid ſedulo ago, ſatago, expeto, miniſtro, ἀπὸ τῦ ποιεῖν, et πνύω, *ſeu* πνέω, ſpiro: *nam qui ſatagit, et properanter opus facit, anhelat*. v. 600.

Πολέας, *multos*, poet. pro πολλὺς, accuſ. plur. m. g. a πολὺς, multus. v. 559.

Πολεμίζων, *pugnans*, nom. ſing. part. praeſ. act. verbi πολεμίζω, pugno; Th. πόλεμος, bellum. v. 168.

Πόλεμοι, bella, nom. plur. a πόλεμος, υ, ὁ, bellum; ex πολὺ, et αἷμα, ſanguis. Vel q. πολόλεμος, ex πολὺς, et ὄλλυμι, perdo; vel quaſi πόλεις μειῶν, civitates minuens. *Alii a* πολέω, everto. *Forte melius a* παλάμη, *quia primum bellum erat pugna palmarum*. v. 177.

Πολέμοιο, Gen. ſing. a πόλεμος, υ, et Jon. οιο, ὁ, bellum. v. 165. 284.

Πόλεμον, bellum, accuſ. ſing. ejusdem vocis. v. 226. 491.

Πόλεμος, bellum, a πόλεμος, υ, *et Jon.* οιο, ὁ, bellum. v. 61.

Πολέμȣ, belli, gen. ſing. v. 422.

Πολιῆς, canae, Genit. ſing. f. g. a πολιὸς, ὴ, ὸν, canus, a, um, albus, q. a παλαιὸς, *vetuſta enim ſolent eſſe cana.* v. 350. 359.

Πόλιν, *urbem*, acc. ſing. a πόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. *Ubi homines* πολοῦσιν, i. e. *verſantur. Vel potius* a πολὺς, *quod ſint* πολλοὶ, *certis legibus juncti.* v. 19. 129. 366.

Πολίων, Genit. pl. *et Jon. pro* πολέων, urbium, a πόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. v. 125.

Πόλλ', *multum*, adverb. *pro* πολλὰ, multum; accentu ob apoſtrophum retracto, et, ut in nominibus, pronominibus et verbis fieri ſolet, inverſo. vid. *Ramsleri Gramm. graec.* p. 39. Th. πολὺς, multus. v. 162.

Πολλὰ, *multa*, acc. pl. n. g. Th. πολὺς, ὴ, ὺ, multus, a, um. v. 124. 156.

Πολλὰ, *adverb.* multum. Th. πολὺς. v. 35. 351.

Πολλάκι, *poët. pro* πολλάκις, *adv.* ſaepe, multoties. v. 396.

Πολλὰς, *multas*, acc. plur. f. g. a πολὺς, ὴ, ὺ. v. 3.

Πολλοὶ, *multi*, nom. pl. m. g. a πολὺς. v. 242.

Πολλὸν, *multum*, adverb. a πολὺς, multus, frequens, amplus, praeſtans, vehemens. v. 91.

Πολὺ, multum, *adverb.* Th. πολὺς. v. 112. 167. 169. 229. 581.

Πολυάϊκος, impetuoſi, Gen. ſing. a πολυάϊξ, κος, ὁ, impetuoſus, ex πολὺς, multus, et ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror. v. 165.

Πολυβενθέος, valde profundi, Gen. ſing. a πολυβενθὴς, έος, ὁ, ἡ, valde profundus, ex πολὺ, valde, et βένθος, εος, τὸ, q. a βάθος, εος, τὸ, profunditas. v. 432.

Πολυδειράδος, *cacuminosi*, Gen. sing. a πολυδειρὰς, άδος, ὁ, ἡ, cacuminosus, ex πολὺς, multus, et δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. Th. δέρη, et δέρα, ἡ, cervix, jugum montis. v. 499.

Πολύμητις, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex πολὺ, valde, et μῆτις, ιδος, ἡ, consilium. v. 311. 440.

Πολύστονα, luctuosa, acc. pl. n. g. a πολύστονος, ου, ὁ, multum gemens; *item* luctuosus. *Ex* πολὺ, *et* στένω, gemo. v. 445.

Πολύφημον, Polyphemum, acc. sing. a Πολύφημος, ου, ὁ, *nomen proprium*. v. 264.

Πολυφλοίσβοιο, magnum strepitum facientis, *Gen. Jon. pro* ου, a πολύφλοισβος, ου, ὁ, magnum strepitum faciens. Ex πολὺς, et φλοῖσβος, ου, ὁ, fremitus undarum. v. 34.

Πόνου, laboris, Gen. sing, a πόνος, ου, ὁ, labor, dolor, molestia, *a praet. med.* πέπονα, verbi: πένομαι, laboro, facio, efficio, pauper sum. v. 467.

Πόντον, *pontum*, acc. sing. a πόντος, ου, ὁ, pontus, mare. *Etym. a* πνέω, spiro, *quod in eo praecipue sentiantur* πνοαὶ, *id est, venti, vel quod* πόνητος, a πονεῖν, *q. in mari laborandum. Vita enim nautica amara.* v. 298. 350.

Ποντοπόροιο, *ponti-gradus*, Gen. Jon. a ποντοπόρος, ου, ὁ, ponti-gradus. Ex πόντος, ου, ὁ, mare, et πορεία, ας, ἡ, iter; q. a πορεύω, duco, ago; Th. πείρω, transeo. v. 439.

Πόποι, proh Dii! *Dryopum lingua, qui in Graecia fuerunt, Dii dicebantur, quasi* πάντα ὀπτεύοντες. *Est et vox admirantis, vel indignantis.* v. 254.

Πόρε, *praebuit*, 3. sing. aor. 2. act. Jon. pro ἔπορε, verbi: πόρω, *Poët. pro* πορίζω, suppedito. Th. πείρω, transadigo; f. περῶ. v. 72.

Πορφύρεον, *purpureum*, acc. sing. a πορφύρεος; Gen. ἐυ, ȣ, ὁ, purpureus. Th. πορφύρα, ας, ἡ, purpura, genus conchae nobilis, *item* vestis purpurea. v. 482.

Ποσειδάων, άωνος, et άονος, ὁ, *Poët. et per Crasin pro* Ποσειδῶν, ὁ, Neptunus. v. 400.

Πόσιος, *potus*, Gen. sing. a πόσις, ιος, ὁ, potus. Th. πίνω, bibo; f. πώσω; p. πέπωκα. v. 469.

Ποτ et ποθ' pro ποτὲ, aliquando, *est dictio enclitica*, sed πότε, quando? *interrogativa, et solo accentu discriminantur.* v. 155. 226. 240. 260. 453. 490. 491.

Ποτὲ, unquam. vide ποτ'. v. 39. 40. 163. 166. 205. 213. 340. 394. 505.

Ποτὶ, *cum dativo*, Dor. pro προτὶ, a πρὸς, *ad.* v. 245.

Ποτὶ, *ad*, cum accus. itém. v. 426.

Πότνια, ας, ἡ, *et contracte* πότνα, veneranda, a πότνιος, ȣ, ὁ, venerandus, honorandus. Quasi a πίπτω, cado; quasi coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi. v. 357. 551. 568.

Ποτοῖο, *potus*, gen. Jon. a ποτὸν, ȣ, τὸ, potio, potus, a πίνω, bibo; imperf. ἔπινον; f. πώσω. Confer, quae de coronandis poculis disseruit b. Koeppen. T. I. p. 106. v. 470.

Πού, alicubi uspiam, *accentu retracto ad vocem priorem.* v. 178.

Πραπίδεσσι, praecordiis, dat. plur. a πραπίδες, ων, αἱ, praecordia, q. ex πρὸ, et ἰδεῖν, quod mens sit futuri προβλεπτικὴ, *sive* rerum futurarum sagax. v. 608.

Πρῆξαι, egisse, aor. 1. inf. act. verbi: πρήσσω, *Jon. pro* πράσσω, facio, ago. v. 562.

Πρῆσεν, incendit, *Jon. cum ν euph. pro* ἔπρησε, 3. sing. aor. 1. indic. activi, verbi: πρήθω, incendo; f. σω; q. a πράω. v. 481.

Πριάμοιο, Priami, Gen. sing. a Πρίαμος, ου, ὁ, Priamus, *nom. proprium.* v. 19. 255.

Πρίαμος, nom. sing. a Πρίαμος, ου, ὁ, Priamus, *nomen proprium.* v. 255.

Πρὶν, priusquam, prius, *cum indicativo.* v. 29.

Πρὶν, *cum infinitivo*, quam, *hic; aliquando* prius, antea. v. 98.

Πρὶν, prius, *absolute.* v. 97.

Πρὸ, ante, *ratione loci et temporis.* v. 70.

Προβάλοντο, *Jonice pro* προεβάλοντο, *projecerunt*, 3. plur. aor. 2. indic. med verbi: προβάλλω, emitto, propello; fut. προβαλῶ; perf. προβέβληκα. v. 458.

Προβέβουλα, praetuli, *vel* malui, perf. med. *verbi:* προβούλομαι; *inusitat.* a βούλομαι, volo; f. βουλήσομαι. v. 113.

Πρὸ-έπεμψεν, praemisit, *cum ν euphon. pro* ἔπεμψε, *quod vide.* v. 442.

Προέρυσσαν, deduxerunt, *Jon. et poët. geminato* σσ, *pro* προείρυσαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi προερύω; Th. ἐρύω, traho. v. 435.

Προέρυσσεν, deduxit, *Jon. et Poët. gemin.* σσ. pro προείρυσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi προερύω, *ab eodem them.* v. 308.

Πρόες, *praemitte*, aor. 2. imperat. act. verbi: προΐημι, praemitto; Th. ἵημι, mitto; f. ἥσω; p. εἷκα. v. 127.

Πρὸ-ῆκε, praemisit, *vide supra.* v. 195. 208.

Προθέεσιν, permittunt, 3. plur. indic. praes. verbi: προθέω; Th. τίθημι, pono. v. 291.

Προΐαψεν, *cum ν euphon. pro* προΐαψε, praemisit, 3. sing. aor. 1. verbi προϊάπτω, praemitto, procul mitto; f. ψω; aor. 1. προΐαψα, ας, ε. Th. ἰάπτω, mitto; f. ψω. v. 3.

Προΐει, praemisit, *contract.* ex προΐεε; *Att. pro* προΐη, 3. sing. imperf. act. verbi προϊέω, *seu* προΐημι, praemitto, largior. Th. ἵημι, *seu* ἵω, mitto. v. 326. 336.

Πρόπαν, universum, n. g. *et* πρόπας, m. g. universus; Th. πᾶς, πᾶσα, ᾶν, omnis, e; totus, a, um. v. 601.

Πρὸς, *cum Genitivo*, a, coram. v. 160. 239. 340.

Πρὸς, *cum accusativo*, in, ad. v. 420. 494. 533. 609.

Προσέειπε, alloquebatur, Att. *vel poët. pleonasm. pro* προσεῖπε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi: προσεῖπα. Th. εἴπω, dico; aor. 1. εἶπα, ας, ε, αμεν, etc. aor. 2. εἶπον, ες, ε, ομεν, ετε, etc. v. 105. 206. 224. 320. 502. 585.

Προσέειπεν, pro προσέειπε; *idem*, cum ν euph. v. 441.

Προς έφη, allocutus est, 3. imperf. *vel* aor. 2. ind. act. verbi: πρόσφημι, alloquor. Th. φημὶ, *seu* φάω, dico. v. 84. 130. 148. 215. 285. 364. 511. 517. 560.

Προσεφώνεον, alloquebantur. 3. pl. imperf. act. a προσφωνέω. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. v. 332.

Προσηύδα, alloquebatur, 3. sing. imperf. act. verbi: προσαυδάω; f. ήσω, q. ab αὐδάω, loquor; imperf. ηὔδαον, ων, αες, ας, αε, α. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox. v. 201. 539.

Πρόσθεν, antea, *et Poët.* πρόσθε. Th. πρὸ, ante. v. 251.

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, praesentia et futura, gem. σσ. pro πρόσω; Th. πρὸ, ante. v. 343.

Πρότερος, ου, ὁ, prior; Dat. plur. προτέροισι. Hinc προτέρω, *adverb.* ante. Th. πρὸ, ante. v. 548.

Προτόνοισιν, *cum ν euphon. pro* προτόνοισι, dat. pl. a πρότονος, ου, ὁ, *vel* ον, τὸ, funis ille, qui deducitur a malo ad proram. Th. τείνω, tendo. v. 434.

Πρόφρων, ονος, ὁ, prudens, propensus, promptus; *hinc* προφρονέως, *adv.* Th. φρὴν, ἡ, mens. v. 77. 150. 543.

Πρύμνας, *puppes*, accus. plur. a πρύμνα, ας, ἡ, *et Jon.* η, ης, ἡ, puppis, posterior pars navis. Th. πρυμνὸς, ου, ὁ, extremus. v. 409.

Πρυμνήσι' pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. a πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis, quo navis religatur ad terram, q. a πρύμνα, ης, ἡ. v. 436.

Πρυμνήσια, retinacula, n. pl. n. g. a πρυμνήσιον, ου, τὸ. Th. πρυμνὸς, ου, ὁ, extremus. v. 476.

Πρῶτα, primum, *adverbialiter; vel referatur ad Agamem. et Achillem, ut significet principes, in maximo honore habitos.* v. 6. 235. 276. 459.

Πρώτιστα, primum, *adv. superlat.* πρῶτον. *Sic* πρώτιστος, *superlat. m. g.* a πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante. v. 105.

Πρῶτον, *adv.* primum. Th. πρὸ. v. 50. 319.

Πρῶτος, primus, genit. πρώτου, ὁ. v. 386.

Πτερόεντα, velocem, acc. sing. *Aliquando sagittis tribuitur; aliquando etiam verbis, quod*

emissa ex ore revocari nequeant; ut hic: a πτερὸν, ῦ, τὸ, ala. v. 201.

Πτόλεμον, bellum, acc. sing. a πτόλεμος, ῦ, ὁ, *Poët. pro* πόλεμος, bellum. v. 492.

Πτολίεθρον, ῦ, τὸ, oppidulum, *diminut.* a πτόλις, εως, ἡ, *Poët.* pro πόλις, ἡ, urbs. v. 164.

Πυθοίατο, audiverint, *Jon. pro* πύθοιντο, 3. plur. aor. 2. opt. med. verbi: πυνθάνομαι, *tempora sumit a* πεύθομαι, quaero, audio; f. πεύσομαι, aor. 2. opt med. πυθοίμην. v. 257.

Πυλίων, Pyliorum, gen. plur. a Πύλιος, ῦ, ὁ, Pylius, *nom. propr.* Th. Πῦλος, Pylus. v. 248.

Πύλῦ, *Pyli*, Gen. sing. a Πύλος, ῦ, ἡ, *nomen regionis.* Est et Πύλος, *Pylus*, ingens opus Atheniensium. v. 269.

Πύλῳ, *Pylo*, Dat. sing. a Πύλος, ῦ, ἡ. v. 252.

Πυραὶ, *rogi*, nom. plur. a πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, pyra. Thema πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. v. 252.

Πυρὶ, *igni*, Dat. sing. a πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis, *quasi a* πράω, *inusitat.* uro, *vel* πρήθω, incendo, *vel quasi* φῦρ a φύω, *quod vegetabilia a calore incrementum capiant.* A πῦρ, Latin. *purus*, *Ignis elementorum purissimum.* v. 104.

Πω, utique, unquam, alicunde. v. 108. 124. 262. 542.

Πωλέσκετο, versabatur. *Jon. pro* ἐπωλεῖτο, *et o verso in ω*, a πολέω, versor, dego; *nam* πωλέω, *cum ω, dicitur* vendo. *Vel est imperf. passiv. verbi:* πωλέσκομαι, *idem quod* πωλέω, *poët. pro* πολέω, verso. v. 490.

Πώποτ' *pro* πώποτε, unquam, *adverb. ab* ὅτε, quando. v. 154.

Πώποτε, *idem quod πώποτ', quod vide.* v. 106.

Πως, forte; ut εἴπως, αἴκεν πως, si forte; μήπως, ne forte; *quod ab* ὡς, *quod ex* ὅς. v. 66. 408.

Πῶς, *interrog.* quomodo? qui? etc. v. 123. 150.

P.

'P' pro ῥα (enclitica partic. apud Poëtas expletiva, maximam partem inter duas vocales. v. 458. 484. 493. 569.

Ῥὰ, *idem quod,* ῥ'! v. 56. 113. 236. 360. 405. 430. 500.

Ῥέεν, *fluebat,* 3. sing. imperf. Jon pro ἔῤῥει, *cum* ν *euphon. verbi:* ῥέω, fluo; f. ῥεύσω. v. 249.

Ῥέξαι, *facere,* aor. 1. inf. act. verbi: ῥέζω, facio; ξω, et ἔρξω. v. 444.

Ῥέξας, nomin. sing. a ῥέξας, αντος, ὁ; aor. 1. part. act. verbi: ῥέζω, facio; perf. χα. v. 147.

Ῥηγμῖνι, *littori,* dat. sing. a ῥηγμὶν, ῖνος, ῖνι, ἡ, littus, *quia ibi unda* ῥήσσεται, *frangitur.* Th. ῥέσσω; f. ξω, frango. v. 437.

Ῥίγιον, *durius,* comparat. a ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, superl. ῥίγιστος; q. a ῥήγνυμι, frango. v. 325. 563.

Ῥίψε, dejecit, *Jon. pro* ἔῤῥιψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, projicio, dejicio; f. ψω, q. a ῥέπω, vergo, propendeo, inclino. v. 591.

Ῥοδοδάκτυλος, nom. sing. a ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, habens roseos digitos. Ex ῥόδον, rosa, et δάκτυλος, ου, ὁ, digitus. v. 477.

Σ.

Σ', *te*, pro σὲ, accuſ. ſing. ex σὺ, σοῦ, tu, tui. v. 173. 414. 558 etc.

Σαώσεις, ſervabis, 2. ſing. f. 1. verbi: σαώζω, *poët. pro* σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus. v. 83.

Σαώτερος, magis ſalvus, *comparat.* a σάος, *idem quod* σόος, ου, ὁ, ſalvus. v. 32.

Σε, *te*, acc. ſing. a σὺ, tu, *Doric.* τὺ, *pronomen omnis gen. in gen.* σοῦ, etc. *Hinc* σὸς, σοῦ, ὁ, tuus. v. 26. 280. 363. 418. 503. 522. 553. 555. *plurimisque locis aliis.*

Σέθεν, te, *per ſyncop. pro* σέοθεν, *poët. Dor. ſeu Jon. pro* σοῦ; gen. ſing. a σὺ, tu. *Vel etiam* acc. ſing. *pro* σε; *ut hic.* v. 180. 186. 230.

Σέο, *Jon. pro* σοῦ, gen. ſing. a σὺ, tu. v. 396.

Σήμαιν', praecipe, *pro* σήμαινε, praeſ. imperat. a σημαίνω, ſignum do, ſignifico, praecipio, impero; f. ανῶ. v. 296.

Σημαίνειν, *imperare*, praeſ. infin. verbi: σημαίνω, praecipio, impero, etc. f. ανῶ; aor. 1. indic. act. ἐσήμανα. v. 289.

Σῇς, *tuis*, et σῇσι, *Jon. pro* σαῖς, dat. plur. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu. v. 179.

Σῇσι, tuis, *Jon. pro* σαῖς, dat. pl. a σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, tu. v. 297.

Σίντιες, Sinties, Lemnii incolae, dicti, *quod piraticam exercuerint.* v. 594.

Σκαιῇ, ſiniſtrae, dat. ſing. unde Latinor. *ſcaeva*, a σκαιὸς, ἡ, ὸν, ſiniſter. Th. σκάζω, claudico; f. άσω; p. ἔσκακα. v. 501.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, sceptrum tenens, sceptrifer, a σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, et ἔχω, teneo, habeo. v. 279.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, scipio, baculus, super quo quis σκήπτεται. Th. σκήπτω, innitor. v. 28. 234. 245.

Σκήπτρῳ, *sceptro*, dat. sing. a σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, scipio, baculus; *ab eodem themate.* v. 15. 374.

Σκιόεντα, *umbrosa*, nom. plur. n. g. a σκιόεις, εντος, ὁ, umbrosus. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra. v. 157.

Σμινθεῦ, Smintheu, vocat. sing. a Σμινθεὺς, Apollo. *Sic dictus: quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum et simulacrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuae pedes expressam.* Confer quoque, quae de hac re disseruit b. Koeppen. T. I. p. 26. v. 39.

Σοὶ, tibi; dat. sing. a σὺ, tu, genit. σοῦ; dat. σοὶ; acc. σὲ; nom. plur. ὑμεῖς; gen. ὑμῶν; dat. ὑμῖν; accus. ὑμᾶς. v. 89. 158. 159. 163. 167. 178. *passimque alibi.*

Σοῖς, dat. plur. *tuis*, a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σύ. v. 179.

Σοῖσι, dat. pl. Jon. pro σοῖς, *tuis*, a σὸς, ἡ, ὸν. tuus, a, um. Th. σὺ, tu. v. 42.

Σὸν, *tuum*, acc. sing. n. g. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu. v. 185.

Σόοι, *salvi*, nom. a σόος, ου, ὁ, salvus, incolumis. *Hinc σόω, poët. pro σώζω, σώω, vel σαόω, servo;* fut. ώσω. v. 344.

Σόον, acc. ſing. m. g. a σόος, ου, ὁ, ſalvus, incolumis, perfectus. Th. σόω, ſervo. v. 117.

Σπλάγχν' pro σπλάγχνα, viſcera, acc. pl. a σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus, cor, jecur. v. 464.

Στείλαντο, *collegerunt*, Jon. pro ἐστείλαντο, 3. plur. aor. 1. indic. med. verbi: στέλλω, mitto, contraho, colligo; f. στελῶ; p. ἔσταλκα; aor. 1. ἔστειλα; praeſ. med. στέλλομαι; aor. 1. ἐστειλάμην, ω, ατο, άμεθα, ασθε, αντο. v. 433.

Στείρῃ, *carinae*, dat. ſing. a στεῖρα, ας, ἡ, *et Jon.* στείρη, ης, ἡ, carina navis, quaſi στεῤῥὰ, firma, a στεῤῥὸς, ſolidus, pro στερεὸς, *idem.* v. 482.

Στέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona. Th. στέφω; corono; f. ψω; perf. act. ἔστεφα. *vide* b. Koeppen. T. I. p. 17. v. 14. 28. 373.

Στέμμα τ', coronamque, *pro* στέμμα τε, acc. ſing. a στέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona. Th. στέφω, corono; fut. ψω. v. 14.

Στῆ, *ſtetit*, Jon. pro ἔστη, 3. ſingul. aor. 2. ind. act. verbi: ἵστημι; ſto; f. στήσω. v. 197.

Στήθεσσιν, *pectoribus*, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a στῆθος, εος, τὸ, pectus. v. 83. 189.

Στήσαντ' pro στήσαντο, erexerunt, 3. pl. aor. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi: ἵστημι, ſto; f. στήσω. v. 480.

Στήτην, ſtabant, *Jon. pro* ἐστήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. verbi: ἵστημι, ſto. v. 332.

Στρατὸν, exercitum, acc. ſing. a στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus, q. a στορεῖν, ſternere, hoſtiliter dejicere. v. 10. 53. 318.

Στρατῷ, Dat. ſing. a στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus, v. 91.

Στυγέῃ, timeat, 3. fingul. praef. fubj. verbi: στυγέω, odio profequor, timeo, horreo; *quod ab inufitat.* στύγω; fut. ξω; *hinc* στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, palus apud inferos. v. 186.

Στυφελίξαι, quatere, aor. 1. infin. act. verbi: στυφελίζω, afpere tracto, depello; f. ξω; Th. στύφω, adftringo. v. 581.

Σὺ, tu, *Dor.* τὺ, *et addita fyllaba* νη, τύνη, *pronomen omnis gen. in gen.* σοῦ, *etc. Hinc* σὸς, σοῦ, ὁ, tuus, a, um. v. 76. 83. 86. 127. 146. 158. *et paffim alibi.*

Συμπάντων, cunctorum, gen. plur. a σύμπας, αντος, ὁ, univerfus, totus; q. ex σὺν et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. v. 90.

Συμφράσσατο, contulerat, 3. fing. aor. 1. med. *Jon. et poët. pro* συνεφράσατο, verbi: συμφράζομαι, fimul delibero, confilium fero, fut. άσομαι, *et poët.* συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico; fut. σω. v. 537. 540.

Σὺν, cum, *praepofit, regit dativ. Aliquando fine cafu eft et fignificat*, pariter, una. v. 170. 179. 183. 227. 307. 325. 389. 579.

Σύνθεο, et σύνθου, *compone*, aor. 2. imperat. med. verbi: συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono, f. θήσω. v. 76.

Σφιν *pro* σφίσι, *et hoc pro* αὐτοῖς, *ipfis*, Dat. pl. ab ἱ, fe. v. 73. 110. 253.

Σφίσιν, *cum* ν *euph. pro* σφίσι, fibi; dat. plur. ab ἱ, fe; nom. plur. σφεῖς. v. 368.

Σφοῦ, *fui*, Gen. a σφὸς, οῦ, ὁ, fuus, *Dor. pro* σφέτερος, fuus. Th. ἱ, fe. v. 534.

Σφῷ, *suo*, Dat. sing. a σφὸς, ῦ, ὁ, *Dor. pro* σφέτερος, suus, q. ab ἓ, sui. Th. ἕ, se. v. 574.

Σφῶε, poët. pro σφωὶ, ipsi, *nom. dual.* a σὺ, tu. Sed σφωϊν, genit. dual. ab ἓ, sui. v. 8.

Σφῶϊ, *vos*, nom. dual. a σὺ, tu. v. 336.

Σφῶϊν, *vestrum*, Genit. dual. a σὺ, tu. v. 257. 338.

Σφωΐτερον, *vestrum*, accus. sing. n. g. a σφωΐτερος, suus, *aliquando*, tuus, *et* vester, a σφῶϊ, *vel* σφῶϊν, *quod vide*. v. 216.

Σχέθε, *repressit*, 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, habeo, teneo, reprimo, a σχέω, *idem*. Th. ἔχω, *idem*. v. 219.

Σχίζῃς, *scissuris*, dat. plur. pro σχίζαις, Jonice a σχίζη, ης, ἡ, scissura. Th. σχίζω, findo, scindo; f. ίσω; p. ἔσχικα. v. 462.

T.

T' *pro* τε, conjunctio copulativa. Valet idem quod Latinorum *que*. Est dictio enclitica et semper postponi solet: εἶπέτε, *dixitque*. v. 8. 13. 14. 57. 63. 70. 128. *et innumeris locis aliis*.

Τὰ, *haec*, nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 107. 383. 576.

Τὰ, *haec*, pro ταῦτα, nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *vel ab* ὗτος, αὕτη, τῦτο, hic, haec, hoc. v. 20. 318. 368. 554.

Τὰ, *quae*, pro ἃ, nomin. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *vel ab* ὃς, ἣ, ὃ, qui, ae, od. v. 125.

Τάδ', *haec*, pro τάδε, nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 573.

Τάδε, *haec*, plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 257.

Ταλθύβιον, Talthybium, a Ταλθύβιος, ου, ὁ, *nomen proprium*. v. 320.

Τἄλλα *pro* τὰ ἄλλα, accuſ. pl. n. g. ab ἄλλος, alius. v. 465.

Τάνυσσαν, extenderunt, 3. plur. aor. 1. indicat. verbi: τανύω, *idem quod* τείνω, extendo, tendo, traho. v. 486.

Ταράξῃ, turbet, 3. ſing. aor. 1. ſubj. act. verbi ταράσσω, vel ττω, turbo, commoveo; f. ξω; p. τετάροχα; aor. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν. v. 579.

Ταρβήσαντε, perterriti, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi: ταρβέω, timeo, tremo; f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus, timor, ſtupor, *q. per ſyncop. pro* τάραβος, *idem*; q. a ταράσσω, turbo, vexo. v. 331.

Ταῦθ', *ſeq. aſpiratione pro* ταῦτα, *haec*, nom. pl. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, haec, hoc. v. 193.

Ταύρων, taurorum, Gen. plur. a ταῦρος, ου, ὁ, taurus, dat. pl. ταύροις; acc. pl. ταύρως, Dor. pro ταύρους, *quod a* τάω, *inuſit. pro* τάζω, extendo, et εὐρὺς, latus, quod cornua late extendat. v. 41.

Ταῦτ' pro ταῦτα, *haec*, accuſ. plur. n. g. ab οὗτος. v. 126. 295. 365.

Ταῦτα, *haec*, acc. plur. n. g. Att. Jon. et Dor. pro διὰ ταῦτα; ob haec, ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, haec, hoc. v. 140. 286. 523. 550.

Τάχ', cito, *pro* τάχα, *adv.* brevi, cito, velociter; Th. ταχὺς, celer, έος, ὁ, *quaſi a* τάζω, extendo. *Vel a* τάω, extendo, *et* χύω, fundo.

Cursor in viam extenditur et quasi effunditur. v. 205.

Τε, conjunctio copulativa, valet idem q. Latinor. *que.* Est dictio enclitica, et semper postponi solet. *vide supra* τ'. v. 5. 7. 13. 17. 38. 45. 61. 66. 81 etc.

Τέκε, peperit, *Jon. pro* ἔτεκε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi: τίκτω, pario; f. τέξω; aor. 2. act. ἔτεκον, ες, ε. v. 36.

Τέκμωρ, τὸ, *idem quod* τέκμαρ, ατος, τὸ, finis, exitus rei, *hic: signum* q. a τέκω, pario, efficio, v. 526.

Τέκνον, *fili*, vocat. sing. a τέκνον, ου, τὸ, filius, a τίκτω, pario. v. 362. 414.

Τέκον, peperi, *Jon. pro* ἔτεκον, ες, ε, etc. aor. 2. ind. act. verbi τίκτω, pario; f. τέξομαι; aor. 2. part. τεκὼν, όντος, ὁ, *quod a* τέκω, pario, efficio. v. 418.

Τέκος, εος, τὸ, foetus, proles, a τίκτω, pario. v. 202.

Τεκοῦσα, pariens, aor. 2. partic. act. f. g. τεκὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. a τίκτω, pario. v. 414.

Τελείων, *perfectorum*, gen. pl. a τέλειος, τελεία, ον, perfectus, a, um, *in comp.* τελειότερος, ρα, ρον. *Hic Poeta significat, inquit Eustath.* agnos grandiores, *cum* ἄρνες *sint adhuc immaturiores et minores.* Th. τέλος, finis, exitus. v. 66.

Τελέσσῃ, *gem.* σσ. *Poet. pro* τελέσῃ, perfecerit, 3. sing. aor. 1. subj. act. verbi: τελέω, ῶ, impleo, solvo, perficio; f. έσω. v. 82.

Τελέσσω, perficiam, *poët. pro* τελέσω; fut. 1. ind. act. verbi: τελέω, impleo, perficio, solvo;

fut. έσω. perf. τετέλεκα, aor. 1. ἐτέλεσα, aor. 1. subj. act. τελέσω, ῃς, ῃ. *Th.* τέλος, finis, exitus. v. 523.

Τελήεσσας, perfectas, acc. plur. f. g. a τελήεις, εντος, ὁ, perfectus, et in f. g. τελήεσσα, ης, ἡ. Th. τέλος, finis. v. 315.

Τενέδοιο, Tenedi, Gen. Jon. a Τένεδος, *nomen proprium insulae.* v. 38. 452.

Τεὸν, *tuum*, acc. sing. a τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um, *Dor. pro* σὸς, ὴ, ὸν. Th. σὺ, tu. v. 138. 207. 282.

Τέρπετ' *delectabatur*, Jon. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi: τέρπω, delecto, exhilaro. f. τέρψω; p. φα; praes. pass. τέρπομαι; imperf. ἐτερπόμην, ου, ετο etc. v. 474.

Τερπικεραύνῳ, fulmine gaudenti, dat. sing. a τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens, a τέρπομαι, delector, et κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen. v. 419.

Τεταγὼν, qui tetendit, *Jon. per reduplicat. pro* ταγὼν; aor. 2. part. act. verbi: τάζω, prehendo, capio, tendo. Th. τείνω, tendo. v. 591.

Τετελέσθαι, perfectum esse, inf. perf. passiv. verbi: τελέω, perficio. Th. τέλος, finis. v. 204.

Τετελεσμένον, peractum, perf. pass. verbi: τελέω, perficio, impleo, solvo; f. έσω. v. 212.

Τετελεσμένος, perf. part. pass. m. g. *peractus, ab eod. Them.* v. 388.

Τέτλαθι, sustine, *per reduplic. Jon. dicitur pro* τλᾶθι, aor. 2. imperat. act. verbi: τλῆμι, patior. Th. ταλάω, *seu*, τλάω, suffero; perfero, perpetior, sustineo, audeo. v. 586.

Τίτ-

Τέτληκας, *pertulisti*, 2. sing. perf. act. verbi: τλάω, sustineo, perfero; f. ήσω; Th. ταλάω; *idem*. v. 228. 543.

Τετραπλῆ, quadrupliciter, adv. a τετραπλόος, ῦς, ὁ, quadruplex; Th. τέσσαρες, quatuor. v. 128.

Τετύκοντο, paraverunt, 3. pl. aor. 2. med. verbi τεύχω, fabricor, struo, paro; f. ξω; aor. 2. ind. act. ἔτυχον. v. 467.

Τεῦχε, *fecit*, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi: τεύχω, fabricor; *vel* facio, paro. v. 4.

Τεύχει, *struit*, 3. sing. praes. ind. act. verbi: τεύχω, fabricor, struo, paro; (*quasi a* τίκω, pario) f. ξω. perf. τέτυχα. v. 110.

Τῇ, *huic*, Dat. sing. f. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 54. 558.

Τηλόθεν, *Poëtic. pro* τηλόσε, eminus, longe. v. 270.

Τηλόθι, *adv. regit. genit. idem quod* τῆλε, *adv.* procul. v. 30.

Τὴν pro ἣν, *quam*, acc. sing. f. g. ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 72. 319. 392. 430.

Τὴν pro ταύτην, *hanc*, accus. sing. f. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 29. 183. 215. 364. 367. 389. 391. 435. 440. 511. 517. 544. 560.

Τήνδ' *pro* τήνδε, accus. sing. f. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc; et δὲ, vero, autem. v. 134.

Τήνδε, *idem*. v. 127.

Τῆσδε, *hujus*, gen. sing. f. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 214.

Τι, *indefinitum*, aliquid. v. 108. 115. 124. 301. 332. 343. 394.

Τι, cur? quid? *Poët.* τίη, a τὶς, quis, *genit.* τίνας. v. 362. 414.

Τίη, *vel* τιὴ, *Poët. pro* τὶ, cur? v. 365.

Τίθει, ponebat, *Jon. pro* ἐτίθει, *vel* ἐτίθη, 3. sing. imperf. act. *quasi* a τιθέω, verbi: τίθημι, pono. v. 441. 446. 585.

Τιμῇ, *honori*, dat. sing. a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, laus; dat. plur. τιμαῖς, a τίω, honoro; f. τίσω. v. 510.

Τιμὴν, *honorem*, acc. sing. a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, laus, *ab eod. Them.* v. 159. 353.

Τιμῆς, *honoris*, gen. sing. a τιμὴ, ῆς, ἡ. v. 278.

Τίμησας, honorasti, 2. sing. aor. 1. ind. act. *Jon.* a τιμάω, honoro. Th. τίω. v. 454.

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. sing. aor. 1. subj. act. verbi: τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro, aestimo. v. 559.

Τίμησον, honora, aor. 1. ind. act. verbi: τιμάω, honoro. Th. τίω. v. 505.

Τιμήσουσι, *honorabunt*, 3. plur. f. 1. indic. act. verbi: τιμάω, honoro, aestimo; f. ήσω; p. τετίμηκα. Th. τίω, honoro, aestimo. v. 175.

Τινα, *aliquem*, acc. sing. a τὶς, τινὸς, *indefinitivum*, aliquis, quidam. v. 62.

Τίπτ᾽, pro τίπτε, *Poët. pro* τίποτε, cur, *et per syncop.* τίπτε, a πότε, quando? v. 202.

Τίς, τίνος, et in n. g. τὶ, quis, quid? v. 8. 540.

Τις, *aliquis*, nomin. sing. a τὶς, τινὸς, aliquis. v. 144. 150.

Τίσειαν, *luissent*, 3. pl. aor. 1. opt. act. Aeol. a τίσειε, ας, ε, etc. Th. τίω, punio, luo, ulciscor. v. 42.

Τῖσον, honora, aor. 1. imperat. act. a τίω, honoro, aestimo; *item* pendo. v. 508.

Τίσωσιν, pro τίσωσι, honorent, 3. plur. aor. 1. subj. act. verbi: τίω, honoro, aestimo. v. 510.

Τὸ, *hoc*, neutr. gen. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 106. 165. 234.

Τόγ᾽ pro τόδε, *et hoc pro* τὸ, hoc, *ab* ὁ, ἡ, τὸ. v. 178.

Τόγε, *pro* τόδε, *idem quod* τὸ. v. 120.

Τόδ᾽, *idem quod* τὸ, hoc. v. 455.

Τόδε, *idem*. v. 41.

Τοὶ, hi, *pro* οἱ, *ab*, ὁ, ἡ, τὸ, articulus praepositivus. v. 447.

Τοι, expletiv. v. 419. 425. 426.

Τοὶ, tibi, *Dor. pro* σοὶ, *a* σὺ, tu. v. 28. 39. 40. 107. 123. 150. 173. 177. 181. 204. 213. 228. 233. 239. 297. 303. 365. 416. 515. 524. 540. 541. 546. 563. 566. 567.

Τοιγὰρ, enim, igitur, itaque; τοὶ, *expletivum saepissime jungitur et annectitur adverbiis vel conjunctionibus*. v. 76.

Τοῖο, hujus, *Jon. pro* τοῦ, ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc; *articul. praepositiv*. v. 380. 493.

Τοίους, *tales*, accus. plur. a τοῖος, α, ὁ, talis. Th. οἷος, qualis. v. 262.

Τοῖς, *ipsis*, dat. plur. sic et τοῖσι, et τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 241. 342. 597.

Τοῖσι, *his*, dat. plur. ab ὁ, *vel* τὸ, hic, — hoc. v. 58. 68. 101. 247. 348.

Τοῖσιν, *idem quod* τοῖσι. v. 269. 450. 479. 571.

Τομὴν, fectionem, accuf. fing. a τομὴ, ῆς, *et* *Dor.* τομὰ, fectio, ftirpis amputatio; a τέμνω, feco; f. μῶ; p. τέτμηκα. v. 235.

Τὸν, *hunc*, accuf. fing. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 84. 121. 130. 148. 172. 206 etc.

Τὸν, acc. fing. ab ὁ, ἡ, τὸ; *artic. praepofitiv.* v. 11.

Τόνγ᾽, *hunc*, pro τόνγε, ab ὁ, ἡ, τὸ, et γε; Dor. γα. v. 548. 582.

Τόνδ᾽ pro τόνδε, *hunc*, accuf. fing. ab ὁ, ἡ, τό, hic, haec, hoc, et δὲ. v. 275.

Τόξ᾽ *pro* τόξα, nom. plur. a τόξον, ου, τὸ, arcus. *Vel ars ipfa fagittandi (quafi a* τάζω, tendo; *tendendo enim aptatur arcus ad jaculandum.)* v. 45.

Τόσσα, *pro* τόσα, tanta, nom. pl. n. g. a τόσσος, pro τόσος, tantus. Τόσον, τόσον, tantum, quantum. Th. ὅσος, quantus. v. 213.

Τόσσον, tantum, nom. fing. n. g. a τόσσος, vel τόσος, ου, ὁ, tantus. v. 64.

Τότ᾽ *pro* τότε, tunc. v. 426. 478.

Τότε, tunc, tum; ab ὅτε. v. 92. 100. 476. 494. 588. 601.

Τȣ͂, *hujus*, gen. fing. ab ὁ et τὸ, hic, hoc; *artic. praepof.* v. 340.

Τȣ͂ pro αὐτȣ͂, ejus, ab ὁ, ἡ, τὸ, *vel hic* ab αὐτὸς, is. v. 43. 357.

Τȣ͂ *pro* ȣ͂, cujus, genit. fing. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quae, quod. v. 249.

Τῦ pro τύτυ, hujus, genit. ſing. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο. v. 43. 110.

Τοῦδ' pro τῦδε, hujus, gen. ſing. ab ὁ et τὸ, hic, hoc. v. 110.

Τὔνεκ', *ſeu* τὔνεκα, idcirco, quocirca, *pro* τῦ ἕνεκα, cujus gratia. v. 96.

Τὔνεκα, *idem.* v. 291.

Τὺς pro τύτους, hos, acc. pl. ab ὁ, hic, ἡ, haec, *et* τὸ, hoc. v. 191.

Τοὺς, *hos*, articul. praepoſit. ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 407.

Τῦτ' *pro* τῦτο, hoc, *ex* τὸ αὐτὸ, ab ὗτος, αὕτη, τῦτο, hic, haec, hoc, q. ex ὁ *et* αὐτὸς. v. 564.

Τῦτο, *idem quod* τῦτ'. v. 419.

Τόφρα, tunc, interea, ab ὄφρα, ut. v. 509.

Τράφεν, nutriti ſunt, *Jon. et Boeot. Syncop. pro* ἐτράφησαν, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi: τρέφω, alo; f. θρέψω; aor. 2. ἔτραφον. v. 251. 266.

Τριπλῆ, *adverb.* tripliciter, q. τρίπλος, a τρίπλόος, ῦς, ὁ, triplus; *hoc a* τρεῖς, tres, *et* πέλω, ſum. v. 128.

Τρὶς, ter; *Thema* τρεῖς, tres. v. 213.

Τριτάτοισιν, *tertiis*, Dat. plur. Jon. a τρίτατος, ῦ, ὁ, tertius, dat. ſing. τριτάτῳ, dat. plur. τριτάτοις, et Jon. τριτάτοισι; q. a τρίτος, tertius. Th. τρεῖς, tres. v. 252.

Τροίην, *Trojam*, acc. ſing. a Τροία, ας, et Jon. ης, ἡ, Troja. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, Trojanus. v. 129.

Τρῶες, *Trojani*, nom. pl. a Τρὼς, Trojanus. v. 256.

Τρώεσσι, *Trojanis*, dat. pl. Jon. et Poët. pro Τρωσὶν, a Τρὼς, Trojanus. v. 509.

Τρώεσσιν, *cum ν euphon.* idem quod Τρώεσσι. v. 408. 521.

Τρώων, *Trojanorum*, Gen. plur. Dor. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus. v. 152. 160. 164.

Τυτθὸν, paululum, *adverb.* τυτθὸν ὅσσον, valde parum. Th. τυτθὸς, ῦ, ὁ, parvus, infans; *cui mamma praebetur*, a τιτθὸς, ὁ, mamma. v. 354.

Τώ, hi, *dual. numer. ab* ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 304.

Τῷ, *pro* αὐτῷ, ei, *dat. sing. ab* ὁ, ἡ, τὸ. v. 250.

Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 299.

Τώγε, *hi*, dual. num. ab ὁ, hic. v. 330.

Τῶν, τῶνγε, et τῶνδε, *horum*, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. v. 160.

Τῶν, *horum*, genit. plur. ab ὁ, ἡ, τὸ. v. 198.

Υ.

Ὕβριν, *injuriam*, accus. sing. ab ὕβρις, ιος, ἡ, injuria, contumelia, superbia. *Hinc* ὑβρίζω, injuria afficio. v. 203.

Ὕβριος, injuriae, *vel* ὕβρεως, ἡ, *idem.* v. 214.

Ὑγρὰ, *humida*, accus. plur. n. g. ab ὑγρὸς, ῦ, ὁ, humidus, ab ὕω, pluo. v. 312.

Υἷας, filios, *pro* υἱέας, *accus. plur. ab* υἱεὺς, έως, ὁ, filius; *in dat. plur.* υἱάσι *pro* υἷσι, *quia* υι *non scribitur ante consonantem.* Th. υἱὸς, ῦ, ὁ, *idem. ab* ὕω, pluo; *quod sit parentum laetitia, ut terrae pluvia, inquit* Anonymus Anglus. v. 240.

Υἷες, filii, *pro* υἱέες, nomin. pl. *ab eadem voce.* v. 162. 237. 276. 368. 392.

Υἱὸν, *filium*, accuſ. ſing. ab υἱὸς, ῦ, ὁ, filius. v. 21. 505. 510.

Υἱὸς, *filius*, nomin. ſing. ab υἱὸς, ῦ, ὁ. v. 9.

Υ῾μῖν, *vobis*, dat. plur. a σὺ, tu; plur. ὑμεῖς. v. 18. 260.

Υ῎μμες, *vos*, Aeol. pro ὑμεῖς, nomin. ſing. a σὺ, tu. v. 274. 335.

Υ῾πέδδεισαν, *timuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. act. *poët.* geminato δδ, *pro* ὑπέδεισαν, verbi: ὑποδείδω, *idem quod* δείδω, timeo; f. σω. v. 406.

Υ῾πείξομαι, *ceſſero*, fut. 1. med. verbi: ὑπείκω, cedo, obſecundo, obedio. v. 294.

Υ῾π' - ἐλῦσα, *quod vide ſupra.* v. 501.

Υ῾πελύσαο, ſolviſti, Jonice pro ὑπελύσω, 2. ſing. aor. 1. med. verbi ὑπελύω, ſolvo; aor. 1. ὑπελυσάμην, ω, ατο etc. Th. λύω, *idem.* v. 401.

Υ῾πὲρ, pro, *Poët.* ὑπὲρ, *cum gen.* ſuper, pro, per. v. 444.

Υ῾περοπλίῃσι, *ſuperbis*, dat. plur. Jon. ab ὑπέροπλος, ῦ, ὁ, inſolens, audax, cujus robur arma ſuperat. *ideoque* ſuperbus. Ex ὑπὲρ, ſuper, et ὅπλον, ῦ, τὸ, arma. v. 205.

Υ῞πνος, ῦ, τὸ, ſomnus. (q. ab ὑποπνέειν, leniter ſpirare: *quod in ſomno leniter ſpiremus.* Vel ſit q. ὑπόνοος, *mens in ſomno abeſt et quaſi occultatur.* v. 610.

Υ῾ποβλήδην, *adv.* ſubjiciendo, vel interpellato ſermone excipiendo verba dicentis nondum finita; ab ὑποβάλλω, ſubjicio; f. αλῶ. v. 292.

Υ῾πόδρα, *adverb.* torve; quod ὑπόρα ab ὑφοράω, torve aſpicio, *per pleonaſm.* τῦ δ. Th. ὁράω, *vel ut alii volunt*, δέρκω, video. v. 148.

Ὑπόσχεο, promitte, *Jon. pro* ὑπόσχου; aor. 2. imperat. med. verbi: ὑπισχνέομαι, et ὑπίσχω, et ὑπίσχομαι, promitto. Th. ἔχω, habeo. v. 514.

Ὑπὸ-τάνυσσαν, subtenderunt, 3. plur. aor. 1. ex ὑπὸ, *et* τάνυσσαν, *quod vide supra.* v. 486.

Ὕστατα, *postremum*, ab ὕστατον, ου, τὸ, ultimum, superl. ab ὕστερος, posterior. v. 232.

Ὕστερον, *adv.* postea, postremo, tandem, posthac, *ut hic.* v. 27.

Ὑφ', ab, *pro* ὑπὸ, *cum Gen.* a, ab, ex. v. 242.

Ὑφέντες, *demittentes*, nomin. plur. aor. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, *seu* ἵω, mitto. v. 434.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans. *Ex* ὕψι, alte, Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, *et* βρέμω, sono, strepo. v. 354.

Ὑψοῦ, *adverb.* alte; Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, v. 486.

Φ.

Φάανθεν, visi sunt, *Poët. pleonasm. pro* φάνθεν, q. *Jon. et Boeot. syncop. pro* ἐφάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi: φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. v. 200.

Φαινομένη, *apparens*, nomin. sing. part. praes. verbi φαίνω, ostendo, in lucem edo, splendeo, luceo, appareo. v. 198.

Φάνη, *Jon. pro* ἐφάνη, apparuit, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi: φαίνω, appareo. v. 477.

Φάος, εος, τὸ, lumen, a φάω, luceo; fut. φανῶ. v. 605.

Φαρέτρην, *pharetram*, acc. sing. Jon. a φαρέτρα, ας, ἡ, pharetra, q. a φέρω *et* τρώω, *quia fert vulnifica tela*. v. 45.

Φάσγανον, ου, τὸ, culter, ensis, pro σφάγανον, a σφάζω, interficio. Th. φάω, *idem*. v. 190.

Φάσθαι, dixisse, aor. 2, inf. med. verbi: φημὶ, vel φάω, dico. v. 187.

Φάτο, dixit, *Jon. pro* ἔφατο, *quod vide supra*. v. 188. 245. 345. 357. 511. 595.

Φέρειν, *praestare*, praes. infin. act. verbi: φέρω, fero, porto, praesto, obtineo, consequor etc. imperf. ἔφερον, ες, ε. v. 578.

Φέροις, auferas, 2. sing. opt. praes. activ. verbi: φέρω, fero, aufero, gero, praesto; fut. οἴσω, *tanquam ab* οἴω. v. 301.

Φερόμην, ferebar, *pro* ἐφερόμην, imperf. pass. verbi: φέρω, fero, gero, etc. v. 592.

Φέρτατος *et* φέρτιστος, praestantissimus, *superl. a* φέρω, fero. *Comparat.* φέρτερος, praestantior. 581.

Φέρτερον, nom. n. g. sing. a φέρτερος; *compar.* praestantior, quod a φέρω, fero. v. 169.

Φέρτερος, *compar.* praestantior, *ab eodem Themate*. v. 186. 281.

Φέρων, φέρουσα, φέρον, *ferens*, praes. part. a φέρω, gero, fero, etc. v. 13. 572.

Φεῦγε, fuge, 1. sing. imperat. act. verbi: φεύγω, fugio, evado. v. 173.

Φηρσὶν, *centauris*, dat. plur. a φὴρ, ρὸς, ὁ, fera, *item* centaurus: *est etiam* fera *in genere*. *Aeol. seu Jon.* pro θὴρ, fera. v. 268.

Φησὶ, dicit, 3. sing. praes. verbi φημὶ, dico; aor. 2. ἔφην. Th. φάω, *idem*. v. 521.

Φθίῃ, *Phthiae*, dat. sing. a Φθία, ας, *et Jon.* Φθίη, ης, ἡ, *Phthia*, *oppidum Thessaliae*, *Achillis patria. Qua de re disseruit* b. Koeppen, T. I. p. 56. v. 155.

Φθίηνδ' *pro* Φθίηνδε, *in Phthiam*, accus. sing. a Φθία, ας, ἡ. v. 169.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperf. act. *Jon. per Epenthes.* τοῦ σκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. *Alii volunt esse imperf. verbi* φθινυθίσκω, *quod a* φθίνω, vel φθίω, *idem cum themathe* φθίω, corrumpo. v. 491.

Φίλα, *grata*, accus. plur. n. g. a φίλος, η, ον, gratus, jucundus, carus. v. 107.

Φιλέουσα, *amans*, nom. sing. part. praes. f. g. a φιλέω, ῶ, amo, diligo; imperf. ἐφίλεον, ουν; f. ήσω; p. πεφίληκα; aor. 1. ἐφίλησα. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus. v. 196.

Φίλη, *grata*, nom. sing. f. g. a φίλος, η, ον, gratus, jucundus, dilectus, carus. v. 177.

Φίλην, *dilectam*, acc. sing. a φίλος, η, ον. v. 20. 447. 587.

Φιλοκτεανώτατε, *avarissime*, vocat. sing. a φιλοκτεανώτατος, avarissimus, *superl.* a φίλος, et κτέανον, *poët. idem quod* κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. Th. κτάομαι, acquiro. v. 122.

Φίλον, *carum*, accus. sing. masc. gen. a φίλος, η, ον. v. 86.

Φίλον, *gratum*, accus. sing. neutr. gen. a φίλος, η, ον; φίλος ἐστὶ, gratum est. v. 167. 491. 541. 564. 569.

Φίλος, η, ον, carus, a, um, etc. a φίλος, ου, ὁ, amicus; *hinc* φιλία, amicitia. v. 381.

Φίλῳ, *dilecto*, dat. sing. a φίλος, η, ον, dilectus, carus. v. 98. 345. 441. 578.

Φλοιὸν, *corticem*, accus. sing. a φλοιὸς, ου, ὁ, cortex; quasi a φλάω, *quia fragilis; hinc* φλοίζω, decortico. v. 237.

Φοίβῳ, *Phoebo*, dat. sing. a Φοῖβος, ου, ὁ, Phoebus, Apollo, Sol. v. 443.

Φορέουσι, portant, 3. plur. praes. indic. act. *contrah.* φορουσι, verbi φορέω, ῶ, fero, gesto, porto; f. ήσω; p. πεφόρηκα; aor. 1. ἐφόρεσα, verbi φέρω. v. 238.

Φόρμιγγος, *citharae*, genit. sing. a φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara; q. *quae* ἐπ' ὤμοις φέρεται, *humeris fertur. Etymol. autem deduci vult*, a φορμίζω, citharam pulso; *primo enim solitus est Apollo citharam pulsare, deinde Musarum cantus vel carmina sunt subsecuta, inquit* Anonymus Anglus. v. 603.

Φράζεαι, *Jon. pro* φράζη, deliberas, 2. sing. praes. med. verbi φράζομαι, intelligo, video, considero, consilium ineo. Th. φράζω. v. 554.

Φράσαι, *dic*, imperat. aor. 1. med. verbi φράζομαι, *seu* φράζω, dico, jubeo, etc. f. άσω; perf. πέφρακα; aor. 1. ἔφρασα. v. 83.

Φρένα, *mentem*, accus. sing. a φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, animus, sapientia, *quod a* φρονέω, sapio, intelligo. v. 193. 414. 555.

Φρένας, praecordia, i. e. *mentem, saepe enim usurpatur pluralis pro singulari, ut hic:* accus. plur. a φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, sapientia. v. 115. 362.

Φρένες, *αἱ*, praecordia, a φρὴν, ενὸς, ἡ. v. 103.

Φρεσὶ, praecordiis, i. e. animo, *et* φρεσὶν, *dat. pl.* a φρὴν; *vide autem* φρένας. v. 55. 107. 297. 333.

Φρονέοντα, *sentientem*, accus. sing. part. praes. verbi φρονέω, intelligo, cogito, sapio. f. ήσω. Th. φρὴν. v. 542.

Φύγοιμεν, effugerimus, 1. pl. aor. 2. opt. verbi φεύγω, fugio, effugio, evado; f. ξω. v. 60.

Φυὴν, *indolem*, acc. sing. a φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. Th. φύω, nascor, produco, gigno, do in lucem. v. 115.

Φύλλα, τὰ, folia; *hinc* φύλλ' ἀοιδῶν, folia poëtarum, a φύλλον, ου, τὸ, folium, frons; q. a φύω, nascor. v. 234. 237.

Φύσει, producet, 3. sing. fut. 1. a φύω, gigno. v. 235.

Φωνήσας, nominans, aor. 1. part. act. verbi: φωνέω, voco, nomino, invito. v. 201.

Φώνησεν, dixit, *Jon. pro* ἐφώνησεν, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi φωνέω, voco, nomino, invito; imperf. ἐφώνεον, ουν; f. ήσω; perf. πεφώνηκα. Th. φωνὴ, ἡ, vox, sonus; lingua: rumor. v. 333.

X.

Χαίρετε, *gaudete*, 2. plur. praes. imperat. act. a χαίρω, gaudeo, laetor, delector; f. χαρῶ; perf. κεχαρκα. v. 334.

Χαίρῃς, gaudeas, 2. sing. praes. subj. act. verbi χαίρω, εις, ει, laetor, gaudeo, delector. v. 158.

Χαίρων, gaudens, praes. part. masc. gen. a χαίρων, χαίρουσα, ον, verbi χαίρω, gaudeo, delector. v. 446.

Χαῖται, comae, nom. pl. a χαίτη, ης, ἡ, juba; coma, caesaries, quasi a χέω, *quia diffusa*. v. 529.

Χαλεποὶ, *difficiles*, nom. plur. a χαλεπὸς, ῦ, ὁ, pernitioſus, gravis, difficilis, dat. pl. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, laedo. v. 546.

Χαλκοβατὲς, aeneis fundamentis inſiſtens, *acc. ſing. a* χαλκοβατὴς, έος, ὁ, ἡ, *et* τὸ χαλκοβατὲς, *ut hic*, ahenea baſis, firma; ex χαλκὸς, aes, et βάσις, fundamentum. v. 426.

Χαλκὸς, ῦ, ὁ, aes, arma aerea, *vel* moneta. v. 236.

Χαρίεντ᾽, elegantem, *pro* χαρίεντα, acc. ſing. a χαρίεις, εντος, ὁ, gratioſus, elegans. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia. v. 39.

Χεῖρας, *manus*, acc. plur. a χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, quaſi a χῶ, capio, *eſt enim capiendi inſtrumentum.* v. 89. 351. 450.

Χεῖρες, *manus*, nom. plur. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus, *ab eod. them.* v. 166.

Χειρὶ, *manui*, dat. ſing. a χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, *thematis ejusd.* v. 210. 361. 596.

Χειρὸς, *manus*, Genit. ſing. a χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus. v. 323.

Χέυσα(κατὰ-) effundens, praeſ. part. act. f. g. a χέω, fundo. v. 413.

Χερείονα, *pejora*, nom. pl. n. g. a χερείων, *poët. pro* χείρων, pejor, inferior, *compar.* a κακὸς, malus, ſuperl. χείριστος. v. 576.

Χερείων, (ἐπὶ-) inferior eſt, *poët. pro* χείρων, pejor, inferior; comp. ἀ᾽ κακὸς, ἡ, ὸν, malus, a, um. v. 114.

Χέρηϊ, *inferiori*, dat. ſing. *pro* χερείονι, a χερείων, ονος, ὁ, ἡ, *comp. poët. pro* χείρων, pejor, inferior. v. 80.

Χερνίψαντο, lavarunt manus, 3. plur. aor. 1. med. verbi χερνίπτομαι, manus lavo, a χεὶρ, manus, et νίπτω, lavo; f. ψω. v. 449.

Χερσὶ, *manibus*, dat. plur. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus. v. 298. 441. 446. 585.

Χερσὶν, *pro* χερσὶ, *quod vide*. v. 14. 77. 373. 463.

Χθιζὸς, hesternus. Th. χθὲς, *adv.* heri, ὁ χθὲς, *scil.* ὢν, hesternus, q. ab ἐχθὲς, *idem*. v. 424.

Χθονὶ, *terrae*, dat. sing. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. v. 88.

Χόλοιο, *irae*, Gen. Jon. *pro* χόλου, a χόλος, ου, ὁ, *idem quod* χολὴ, bilis, fel, ira. v. 224.

Χόλον, *iram*, accus. sing. a χόλος, ου, ὁ. v. 81. 192. 283.

Χόλος, nom. sing. a χόλος, ου, ὁ, bilis, fel, ira, *idem quod* χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, fel, ira, nausea. v. 387.

Χολωθεὶς, *iratus*, aor. 1. part. pass. verbi: χολόομαι, irascor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. v. 9.

Χολωσέμεν *et* χολωσέμεναι, succensurum esse, *Jon. et Dor. pro* χολώσειν, f. 1. inf. act. verbi χολόω, irascor; f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ. v. 78.

Χραισμεῖν, *prodesse*, praes. inf. verbi χραισμέω, adjuvo, prosum, opitulor; q. χρησιμέω, a χρήσιμος, utilis; q. a χράομαι, utor. v. 242. 589.

Χραίσμῃ, *prosit*, 3. sing. praes. conjunct. verbi χραισμέω, adjuvo, prosum. v. 28.

Χραίσμωσιν, adjuvent, 3. pl. conj. praes. verbi χραισμέω, adjuvo, opitulor, q. χρησιμέω, a χρήσιμος, utilis. v. 566.

Χρειὼ, opus, *Jon. idem quod* χρεία, indigentia, usus, utilitas, commodum, necessitas, negotium, opus, q. a χράομαι, ὦμαι, utor. v. 341.

Χρὴ, oportet, *imperson. cum accus. imperf.* ἔχρην, *et* χρῆν; f. χρήσει, oportebit. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia, commodum, usus, opus. v. 216.

Χρυσείοις, *aureis*, dat. pl. a χρύσειος, *idem quod* χρύσεος, ȣς, aureus. Th. χρυσὸς, aurum. v. 246.

Χρυσέῳ, *aureo*, dat. sing. a χρύσεος, ȣς, aureus. Th. χρυσὸς, aurum. v. 15. 374.

Χρύση, Chryse, voc. a Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis. v. 442.

Χρυσηΐδα, *Chryseïda*, acc. sing. *patronym.* a Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis. v. 143. 182. 310. 369.

Χρυσηΐδος, Chryseïdis, Genit. sing. a Χρυσηΐς, ΐδος, ἡ, *patronym.* a Χρύσης. v. 111.

Χρυσηΐς, ΐδος, ἡ, Chryseïs, *patronym.* a Χρύσης. v. 439.

Χρύσην, *Chrysen*, acc. sing. a Χρύσης, Chryses; vide b. Köppen, T. I. pag. 15. v. 11. 37. 100. 390. 431. 451.

Χρύσης, nom. sing. a Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis. v. 310. 450.

Χρυσόθρονος, aureum thronum habens, ex χρυσὸς, ȣ, ὁ, aurum, et θρόνος, ȣ, ὁ, thronus. Th. θράω, sedeo. v. 611.

Χωομένοιο, *irati*, gen. sing. praes. part. a χώομαι, irascor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. v. 46.

Χωόμενον, *iratum*, acc. sing. a χωόμενος, η, ον, succensens, praes. part. a χώομαι, irascor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. v. 429.

Χωόμενος, iratus, nomin. sing. a *χωόμενος, η, ον, quod ab eodem verbo et themate.* v. 44. 244. 380.

Χώσεται, *irascetur*, 3. sing. fut. 1. verbi χώομαι, irascor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, ira. v. 80.

Ψ.

Ψαμάθοις, *arenis*, Dat. plur. a ψάμαθος, *et Poët.* ψάμμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum, Gen. Jon. ψαμάθοιο. Th. ψάμμος, ου, ἡ, arena, sabulum; q. a ψαίω, comminuo; *in tenues partes comminuo.* v. 486.

Ψυχὰς, *animas*, acc. plur. a ψυχὴ, ῆς, ἡ, vita; spiritus; q. a ψύχω, spiro, *deficiente spiritu deficit vita. Qua de re disseruit* b. Koeppen, T. I. pag. 9. v. 3.

Ω.

Ὦ, *adverb. admirantis, et dolentis.* v. 149. 414.

Ὦ, *adverb. vocantis, et exclamantis.* v. 74. 158. 442.

Ὧ, *cui*, dat. sing. *artic. postposit.* ὃς, ἣ, ὃ, qui, quae, quod. v. 162. 279.

Ὧδε, *adv.* sic, hoc modo, *et pro* τῷδε, *ab* ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, haec, hoc. v. 181. 212. 574.

Ὦκα, *adverb.* celeriter, *per Syncop. pro* ὠκέα, *et* ὠκέως, *et sequent. aspir.* ὦχ'. Th. ὠκὺς, έος, ὁ, celer. v. 447.

Ὠκεανὸν, *Oceanum*, acc. sing. ab ὠκεανὸς, ῦ, ὁ, *et Gen. Jon.* ὠκεανοῖο. Oceanus, mare, ambiens orbem terrarum. Quasi ex ὠκέως, cito, et νάω, fluo.

fluo. *De quo disseruit* b. Koeppen. T. I. p. 99. v. 423.

Ὠκύμορος, ου, ὁ, ἡ, qui *vel* quae est brevis fati, ab ὠκὺς, velox, et μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido. v. 417.

Ὠκυμορώτατος, *superl.* ab ὠκύμορος, ου, ὁ, ἡ, qui *vel* quae est brevis fati. Th. μείρω, divido. v. 505.

Ὠκυπόροισι, *velocibus*, dat. plur. *Jon. ab* ὠκύπορος, ου, ὁ, velox. Quod ab ὠκὺς, celer, et πείρω, transeo; p. m. πέπορα. v. 421. 488.

Ὠκὺς, εος, ὁ, *et in* f. g. ὠκεῖα, *in* n. g. ὠκὺ, velox, celer, q. ἀκὺς, *ab* ἀκὴ, *acuta enim celeriter penetrant.* In compar. ὠκύτερος; superlat. ὠκύτατος. v. 58. 84. 148. 215. 364. 489.

Ὡμίλησα, ας, ε, collocutus sum, aor. 1. ind. act. verbi: ὁμιλέω, colloquor, cum dat. f. ήσω. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba. v. 261.

Ὠμοθέτησαν, cruda posuerunt, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi: ὠμοθετέω; f. ήσω, ab ὠμὸς, crudus, et τίθημι, pono. v. 461.

Ὤμοισιν, humeris, *pro* ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus; *quasi ab* οἴω, fero; *humeris enim ferimus onera.* v. 45.

Ὤμων, *humerorum*, gen. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus, quasi ab οἴω, fero. v. 46.

Ὤνησας, juvisti, 2. sing. aor. 1. ind. act. ὀνίνημι, juvo, prosum; f. ὀνήσω. v. 395.

Ὠνοχόει, fundebat, 3. sing. imperf. act. verbi: οἰνοχοέω, vinum infundo; *quod ab* οἶνος, ου, ὁ, vinum, et χέω, fundo. v. 598.

Ὤπτησαν, aſſarunt, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, aſſo; f. ήσω. v. 466.

Ὥρμαινε, agitabat, 3. ſing. imperf. act. verbi: ὁρμαίνω, in animo cogito, revolvo, incito, impetu feror; f. ανῶ; p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, ῆ, impetus. v. 193.

Ὦρσε, excitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi: ὄρω, excito; fut. ὀρῶ, *et Aeol.* ὄρσω; perf. ὦρκα. v. 10.

Ὡς, *cum ſubjunct.* vt. v. 32.

Ὡς, *particula ſignificans* quia. v. 110. 182.

Ὡς, *ſicut*, abſolute. 211. 276.

Ὧς, ſic, ita, hoc modo. v. 33. 43. 68. 101. 116. 188. 217. 245. 304. 318. etc.

Ὦσε, pepulit, 3. ſing. aor. 1. ὦσα, ας, ε, verbi ὠθέω, pello; f. ὠθήσω *et* ὤσω, aor. 1. inf. ὦσαι; p. ὦκα; perf. paſſ. ὦσμαι. *Att.* ἔωσμαι. v. 220.

Ὧτε, *cuique*, dat. ſing. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quae, quod, *et* τε, *quod Latinorum* que. v. 86. 279.

Ὦχ', ſequent. aſpirat. *pro* ὦκα, *adverb.* celeriter, ſtatim. Th. ὠκὺς, έος, ὁ, celer. v. 402.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur, 3. ſing. imperf. med. *a* verbo οἴχομαι, abeo; fut. οἰχήσομαι; perf. ᾤχημαι. v. 53. 380.

Ὤχθησαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, ingemo; f. ήσω; aor. 1. ὤχθησα, ας, ε. v. 570.

Ὠχόμεθ' *pro* ᾠχόμεθα, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, eo; f. οἰχήσομαι. v. 366.

Errata.

pag. 5. lin. 17. lege ᾄδω pro ἄδω.
— 6. — 31. — αἰάζω pro αἰάξω.
— 10. — 7. infra ἐγὼ pro ἐγῶ.
— 10. — 8. — ἡμεῖς pro ἡμεῖς.
— 45. — 7. lege 61. 65. pro 61. 61.
— 50. — 12. post κλάγξω, repone aor. 1. ἔκλαγξα.
— 116. — 12. ab infer. post *idem* pone V. Q. (i. e. vide quae).
— 126. — 13. lege dat. pro genit.
— 146. — 10. ab inf. lege *pontigradi* pro *ponti gradus*. Sic
— — — 9. *pontigradus* pro *ponti gradus*.
— 150. — 18. lege πρυμνήσι' pro πρεμνήσι.

Si qua forte alia errata me quamvis maxima cura ſingulas voces denuo inſpicientem fugerunt, ea, ſi vobis ita videtur, commilitones dilectiſſimi, mecum candide communicetis oro rogoque.